

BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENİYA RİZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Sayı 41 / 30 Ekim 1987 / 2.50 DM

DERSİM'DE KIŞLA KÜLTÜRÜNE DARBE VURULUYOR

Türk sömürgeciliğinin Kürdistan çocuklarını asimile etmek, Türkleştirmek için açtığı okul adı altındaki kişisizleştirme kurumlarına karşı eylemler geliştiriliyor.

Hozat ve Ovacık'ta gerçekleştirilen iki ayrı eylemde 2 okul yakıldı. Halkın da desteklediği eylemler sonucu okullar tamamen yandı.

Eylemlerin kitleler üzerindeki etkisi büyük oldu.

Dicle'de işbirlikçi bir ajan cezalandırıldı. Yeşilyurt köyü muhtarı Mehmet Dervişoğlu işlediği suçların karşılığı olarak öldürüldü.

Maden'de şantiye basıldı. Bütün araçlar yakıldı. Zarar 1 milyara yakın.

Haber 2. sayfada

ARGK komutanlarından Mehmet SEVGAT (sağ başta) ve Erdal (soldan beşinci) yoldaşlar, aralarında Şehit Ramazan KAYDI (soldan üçüncü)'nin de olduğu savaşçılarla

ŞIRNAK'TA DİRENİŞ BÜYÜYOR

Rezzak ve Zurava mezarlarına baskın düzenlendi. Rezzak mezarında 4 hain cezalandırıldı. 2'si ölü, 2'si ise ağır yaralı olan hainler, ihanetlerinin karşılığını aldılar.

Balveren köyünde meydana gelen çatışmada ise çok sayıda asker öldürüldü veya yaralandı.

Haber 2. sayfada

MİDYAT'TA EYLEMLER DEVAM EDİYOR

Petrol boru hattına sabotaj düzenlendi. Meydana gelen patlama sonucu burda hasar büyük. Ayrıca karayoluna bariyer kuruldu. 8 tankerden 2'si yakıldı, 6'sı ise tahrip edildi. Bir polis ölümlü cezalandırıldı.

Haber 2. sayfada

BASK HERRİ BATASUNA Dış İlişkiler Komitesinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine Dayanışma Mesajı:

"İlk olarak kardeşlik mesajımızı Kürdistan'da halklarının geleceği için hayatlarını kahrmanca tehlikeye atan Kürt yurtseverlerine gönderiyoruz.

Aynı zamanda Bask halkının, Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesine olan dayanışma ve desteğini sunuyoruz. Kürt halkı ve Bask halkı objektif olarak aynı güce karşı mücadele vermektedirler. Aralarındaki fark ise, sosyal ve politik farklılıktır. Biz iki kardeş halkız ve öyle kalmak istiyoruz."

Yazısı 13. sayfada

İlkel Milliyetçiliğin Türk Basınındaki Hezeyanı Devam Ediyor

ÖLÇÜ NE?

Faşist-sömürgeci Türk devleti, ulusal kurtuluş mücadelemize ve önderimiz PKK'ye karşı yürüttüğü özel savaş her yönüne başvurarak etkili kılmaya çalışıyor. Tüm ordu-sunu, polisini, jandarmasını, MIT'ini, kontr-gerillasını, partilerini kullanıyor. Her türlü uşuğa ve tasfiyeciye siyaset yapma olanağı vererek ve çok çeşitli "aflar" çıkartarak Kürdistan'a karşı "ulusal birlik" yaratmak istiyor. Özel kolordu, genel valilik, ajan-milis ceteçilik, ihbarcilık örgütüyor, bütün işbirlikçi takımını hareket geçiriyor. Ama bütün bunlar yetmiyor, kendisi için sonuç vermiyor. Bunlarla birlikte psikolojik savaşta da, en hayasızca yalan-

ERNK-Avrupa Temsilciliği, 19 Temmuz 1987'de bildiriyi yayınladı. Bütün yurtseverleri emperyalist Alman yönetiminin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı izlediği saldırgan politikayı protesto etmeye çağırdı.

• 23 Ekim'de Kürdistan Komite, Almanya-Bonn ve Belçika-Brüksel'de basın toplantıları yaptı.

• Binlerce yurtsever Paris, Strasbourg (Fransa), Liege (Belçika), Amsterdam (Hollanda), Kopenhag (Danimarka), Lozan, Zürih (İsviçre), Atina (Yunanistan)'da Alman devletine ait konsoloslukları ve çeşitli kuruluşlarını; ve Almanya'nın Hamburg, Braunschweig, Bochum, Köln, Bielefeld, Batı Berlin, Stuttgart, Saarbrücken şehirlerinde de havayolları büroları, basın ajansları, siyasal partiler binaları vd. pek çok kuruluşu işgal ederek, Alman devletinin gaspını, anti-demokratik uygulamalarını ve Türk faşist-sömürgeci devletine artan desteğini protesto etti.

ULUSAL KONGREYE DOĞRU

Yekitiya Xortên Şoresgerên Welatparêzên Kürdistan - YXK Program Taslağı'nı bu sayımızda da yayınlıyoruz.

YEKİTİYA XORTÊN ŞORESGERÊN WELATPARÊZÊN KURDISTAN - YXK KURULDU ORTA SAYFADA

• 20'yi aşkın yurtsever, Almanya'nın Köln şehrinde 26 Ekim 1987'de açlık grevine başladı. Direnişçiler, isteklerinin yerine getirilmeye kadar eylemlerini sürdüreceklerini açıkladılar.

• Eylemlere, ilerici-demokratik kamuoyunun yanı sıra, Avrupa radyo, televizyon ve basın ajanslarının yerine getirilerek yer verdiler.

Haber 3 ve 4. sayfada

Alman Emperyalizminin Kürdistan Halkına Düşmanlığı Yeni Değil

1830'larla birlikte, Osmanlı ordusunun Kürdistan'a yönelik soykırım seferlerinin askeri danışmanları, Alman subaylarıdır. Bunların en meşhuru Moltke'dir. Hafız Paşa'nın 100.000 kişilik katliam ordusunun Malatya'dan Botan'a kadar yaptığı vahşetin içinde ve bunun danışmanı olarak Moltke vardır.

Abdulhamit politikasının en büyük destekçileri Almanlar olduğu gibi, en büyük örgütleyicileri de Alman uzmanlarıdır.

1899'da Bagdat-İstanbul demiryolunu askeri amaçlarla yapan ve Kürdistan'da Osmanlı denetimini kolaylaştıran, yıllarca bu demiryolu inşaatında Kürt köylüsünü köle olarak çalıştıran yine Alman emperyalizmidir. 1888 ve

1898'de Abdulhamit'i, Alman tekel ve militarizmi temsilcisi olarak ziyaret eden kral III. Wilhelm, dönem boyunca Osmanlı barbarlığını palazlandırdı. Kendini "tanrının kılıcı ve savunucusu" ilan eden III. Wilhelm, ırkçı militarist ruhunu Osmanlı vahşetiyle birleştirecektir.

Turancı, Pan-Türkist Osmanlı politikasının en önemli örgütleyicileri, Alman emperyalizminin uzmanları olur. 1914-18 Emperyalist Paylaşım Savaşında Osmanlı ordusunun fiili yönetimi Alman generallerinin elindedir.

I. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrasında Alman emperyalizminin yine en büyük ortağı kemalist Türk devletidir. Savaştan yenik çıkan bu

Devamı 5. sayfada

Kürdistan'da Göçler; Neden ve Sonuçları - II

"... Ardı arkası gelmeyen bu işgaller, Kürdistan'ın coğrafyasında değişiklik yaratacaktır. Aşiretler çok sık yer değiştirecek, dağlara doğru çekilme fazla olacaktır. Azerbaycan, Musul ve Derazor tarafından kuzeye doğru çekilme olurken; Maraş'tan Klikya'ya ve Malatya-Sivas üzerinden içlere doğru yayılma olacaktır. Öyle ki, bu işgal savaşlarından Kuzey Afrika'ya, Cezayir'e, Afganistan'a göç ettirilen Kürt aşiretleri olacaktır. Ama Kürdistan'ın doğal sınırları korunacaktır."

Yazısı 9. sayfada

Devamı 8. sayfada

DERSİM'DE KIŞLA KÜLTÜRÜNE DARBE VURULUYOR

Türk sömürgecilerinin Kürdistan'da asimilasyonu yaygınlaştırmak için eğitim kurumu adı altında açtığı kişisizleştirme kurumları olan okullara yönelik olarak geliştirilen eylemler büyük bir etki yarattı.

Bütün Kürdistan'da olduğu gibi, hatta daha da fazla bir şekilde Dersim'de sömürgeci kışlaların yanında okullar açıldı. Bu asimilasyon kurumlarına alınan Kürt çocukları ülkelerine ve halklarına yabancı birer beyin haline getirilerek Türk uluslaşmasının içinde eritilmek isteniyordu. Bu politikanın etkili olduğu alanların başında Dersim gelir. Burada oldukça fazla sayıda bulunan okullar, bu asimilasyon gelişmesinin belli başlı araçlarıdır.

Dersim'de daha katliamın ardından kışla kültürü geliştirilmiş ve bu dönemde okullara ve kışlalara götürülen Kürt çocukları ve gençleri birer kemalist Türkçü olarak, halkın arasına gönderilirler. Bunlar daha kısa bir süre önce gerçekleştirilen katliamlardan habersizdirler. Günümüze kadar da bu asimilasyon yoğun bir şekilde devam ettirilmiştir.

12 Eylül faşist darbesinin ardından bu politikaya daha da ağırlık veren sömürgeciler, bu okullara genellikle öğretmen adı altında MIT elemanlarını doldurdu. Bir yandan asimilasyonu yürütürken, diğer yandan ise bu MIT'ler vasıtasıyla köylüler, öğrenciler üzerinde denetimini sürdürüyordu.

Ulusal kurtuluş savaşının gelişmesine karşı da, bu araçları çıkarmaya çalışan sömürgeciler, birçok yerde daha yeni asimilasyon kurumları açtılar. Ulusal kurtuluş savaşımızın sömürgecilerin bu politikasını boşa çıkararak geliştirdiği bilinmektedir. Aydın gençliğinin ulusal kurtuluş savaşına daha fazla katılmasının yanı sıra, okullar işlemez bir duruma da getirilmektedir. Dersim'in köylerinde gerçekleştirilen eylemlerde birçok okul kapatılırken, Hozat ve Ovacık köylerinde ise iki okul yakıldı.

15 Ekim 1987 tarihinde Ovacık'ta Yoncalı köyüne gelen ARGK birliği köyde toplantı yaptıktan sonra, köy ilkokulunu ateşe vererek yaktı. Yapılan toplantıda sömürgeci politikaları ve okulların işlevlerini teşhir eden ARGK birliği

halkın da katılımı ile okulu ateşe vererek imha etti.

18 Ekim tarihinde ise, bir başka köyün okulu yakıldı. Hozat ilçesinin Deloran köyüne baskın düzenleyen kurtuluş ordumuz ARGK'nin birliği, halkla toplantı yaptıktan sonra okulu ateşe verdi.

Gerçekleştirilen her iki eylemde de sömürgecilerin politikası teşhir edildi. Yörede büyük bir yankısı olan eylemler, artık ülkemizde sömürgecilerin hiçbir politikasını öyle kolaylıkla uygulamaya geçiremeyeceğinin bir kanıtı olmaktadır.

Dicle'de 1 Ajan Cezalandırıldı

17 Ekim günü, Dicle ilçesine bağlı Yeşilyurt köyü muhtarı Mehmet Dervişoğlu, halka karşı işlediği suçların bir sonucu olarak cezalandırıldı.

Bu hain sömürgeci düşmana yaptığı hizmetler sonucu 3 devrimcinin şehit düşmesine sebep olmuştu. Yapıldığı suçlara yeni suçlar eklemek isteyen hain, hakettiği cezadan kendisini kurtaramadı.

Maden'de Şantiye Basıldı

16 Ekim tarihinde Elazığ-Maden ilçesine bağlı Altıoluk köyü yakınlarındaki şantiye basıldı.

Saat 19.30 sıralarında şantiyeye giden ARGK birliği şantiyede bulunan 1 keçe ile 2 kompresörü yaktı. Çıkan yangın sonucu bu aletlerin tamamen kullanılamaz bir duruma geldiği bildirilmektedir. Meydana gelen zararın ise 1 milyara yakın olduğu söylenmektedir.

Ayrıca şantiyede çalışan işçilerle de bir toplantı yapan ARGK birliği, yaklaşık 1 saat işçilerle konuştu. İşçilerin büyük bir ilgi gösterdiği toplantıda, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşının katettiği gelişmeler ve yurtseverlere düşen görevler üzerine duruldu. Toplantının ardından ARGK birliği sloganlarla uğurlandı.

Eğitimden yeni geçen ARGK savaşçıları düşmana karşı kitle dolu

ŞIRNAK'TA DİRENİŞ BÜYÜYOR

Şırnak'ta yoğunlaşarak gelişen eylemlilik, kesintisiz bir şekilde devam ediyor. Cudi Dağı, Çobandere eylemlerinin ardından Şırnak'ın diğer alanlarında da köy korucularına ve ordu birliklerine darbe vurulmaya devam ediliyor.

Şırnak'ın Rezzak ve Zura-va mezarlarında gerçekleştirilen eylemler neticesinde, ARGK birliğine yeni askerler katılırken, aynı zamanda düşman güçlerine de ağır bir darbe vuruldu.

14 Ekim günü peşpeşe Rezzak ve Zura-va mezarlarında basan ARGK gerilla takımı, 2 köy korucusunu cezalandırdı. 2'inci ise ağır yaralandı. Rezzak mezarına baskın düzenleyen

ARGK takımı, Hasan Ertek ve oğlu İdris'i öldürdü, 2 korucuyu ise ağır yaraladı. Gerillaların bütün uyarılarına rağmen, ihanetten vazgeçmeyen çeteler cezalandırıldılar.

Aynı gece Zura-va mezarını da basan gerillalar burada bir toplantı gerçekleştirdiler. Toplantıda, sömürgeci politikaları teşhir eden gerilla takımı, aynı zamanda yurtseverleri bekleyen görevleri de ayrıntılı bir şekilde izah etti.

Bu eylemlerin ardından, Şırnak'a bağlı Balveren köyü Uşaklı mezarında, düşman birliği ile ARGK gerillaları arasında çatışma meydana geldi. Çatışma sonucunda çok sayıda askerin öldüğü ve yaralandığı söyleniyor.

Dağa zorluklarıyla mücadele perilla yaşamının bir parçası

BİNGÖL'DE KÖY KORUCULUĞU TUTMADI

Köy koruculuğu adı altında örgütlendirilen milis çeteler bir dağılma içinde. Geçtiğimiz günlerde basına da yansıyan bazı olaylar gerçekleşti.

Gelişen ulusal kurtuluş savaşımız sırasında tutunamayan köy koruculuğunu yeniden canlandırmak için Bingöl alanında yoğun bir çaba var. Hatta birçok köye muhtar bile atanamayan Bingöl'de sömürgecilerin koruculuğu yeniden canlandırma çabası da tutmamaktadır.

Geçtiğimiz günlerde Bingöl valisi köy muhtarları ile bir toplantı yaptı. Toplantıda muhtarlardan her köy için 10 korucu bulunmasını isteyen vali, bulunmadığı takdirde muhtarları tutuklayacağını açıkladı. Buna karşı muhtarlar ise, kimsenin koruculuk yapmak istemediğini belirterek, istenen sayıyı veremeyceklerini açıkladılar. Bingöl valisi, muhtarların tepkisi sonucu istemlerini kabul ettiremeyince, kendisinin düzenlediği toplantıyı kendisi terketmek zorunda kaldı.

Sömürgecilerin zorla eline silah vererek, ulusal kurtuluş savaşımıza karşı çıkarmak

istedikleri köylüler bu oyuna gelmeyerek boşa çıkarmaktalar. Böylece sömürgecilerin oynamak istedikleri oyunlar da boşa çıkmaktadır.

Halk, korucu olmak istemediği gibi, ARGK birliklerinin bu çetelere karşı yürüttüğü mücadele de bu oyunun tutmamasını beraberinde getirmektedir. Daha önceki aylarda ajanlara, koruculara ve ihbarcılara karşı geliştirilen eylemler neticesinde çok sayıda düşman güç alanı terk etmiş, bir kısmı da ARGK birliklerine teslim olmuştu. Son günlerde geliştirilen eylemler bu çözülmeyi hızlandırdı.

15 Ekim günü, Genç'in Dikreli köyüne baskın düzenleyen ARGK birliği, aynı zamanda köyde bulunan jandarmalarla da çatışmaya girdi. 1 saat kadar süren çatışma sonucunda 2 jandarma, 1 köy korucusu öldürüldü, birçoğu ise yaralandı. Eylemde ARGK birliği kayıp vermedi.

Ulusal kurtuluş savaşımızın yoğun olarak geliştiği alanlardan biri olan Midyat'ta sömürgeci düşmana karşı eylemlerimiz kesintisiz bir şekilde sürüyor. Midyat alanı da sabotaj, baskın vb biçimlerde devam eden eylemlerde, sömürgecilerin ekonomik ve askeri gücüne ağır darbeler vurulmaktadır.

Sömürgeci Türk devletinin Irak Saddam rejimi ile yaptığı işbirliği sonucu Kerkük petrolü, bir boru hattı ile Yumurtalık limanına akıtılmaktadır. Bizim petrollerimiz, yine bizim topraklarımız kullanılarak yoğun bir şekilde sömürülmektedir. Bir yandan Irak rejimi, diğer yandan faşist Türk cuntası bu yolla halkımızın değerleri üzerinde korkunç bir vurgun yapmaktadır.

Petrol boru hattı Midyat yakınlarından geçmektedir. Daha önceleri de bu alanda sabotajlar yapılarak sömür-

Halk kaynağına dayanan ARGK bir yürüyüş esnasında

MİDYAT'TA EYLEMLER DEVAM EDİYOR

geci devletlerin vurgunlarının önüne az da olsa geçildi. Petrol boru hattını hedefleyen eylemler, böylelikle her iki rejimi de ekonomik olarak ağır bir şekilde sarsmaktadır.

Midyat'ta daha önce yapılan sabotajlara ek olarak, yeni bir sabotaj da 17 Ekim tarihinde gerçekleştirildi. Yayıvantepe köyü yakınlarında boru hattına büyük miktarda bir patlayıcı yerleştirildi. Meydana gelen patlama sonucu boruda ağır bir hasar meydana geldi.

27 Ekim tarihinde ise, Türkiye'ye Irak'tan petrol taşıyan tankerlerden 8'i Midyat yakınlarında durduruldu. 2 tanker ateşe verildi, 6 tanker de tahrip edildi.

Midyat'ta meydana gelen diğer bir eylemde ise, Midyat Emniyet Amirliği'nde görevli bir polis cezalandırıldı. Salih Taşdemir adlı polis, av bahanesi ile yanına aldığı köylü-

lerle birlikte dağlarda dolaşarak gerillaların yerini tespit etmeye çalışıyordu. Avcı kılığında dolaşan polis, üzerinde bulunan telsizle gerillaların yerini tespit ettiğinde, sömürgeci birliklere bildirerek operasyon başlatmayı düşünüyordu. Ancak, bu oyun da boşa çıkmış, daha uygulanmak istenirken, iflas etmiştir.

Dağda avcılarla karşılaşan ARGK birliği, tümünü teslim almış ve kimlik araştırması yapmıştır. Aramalarda polis Salih Taşdemir'in kimliği tespit edilmiş ve soruşturma için, ARGK gerillaları yanlarında götürmüşlerdir. Diğer avcılar ise, silahlarına el konulmuş ve kendileri serbest bırakılmışlardır.

Yapılan soruşturma sonunda, halkımıza karşı ağır suçlar işlediği uçağa çıkan Salih Taşdemir ölümle cezalandırılmıştır.

ERNK'nin Çağrısına Binlerce Yurtsever Katıldı

● Açlık Grevi

26 Ekim 1987 tarihinde 20' nin üzerinde ERNK sempati zani yurtseverin Köln-Neu- markı alanında başlatıldığı açlık grevi, büyük bir etki yaratarak sürüyor

Açlık grevleri bir bildiri ile amaçlarını şöyle açıkladılar: "Alman yönetiminin gaspettiği 700.000 DM derhal sahiplerine geri iade edilmelidir. Alman polisinin Kürdistanlı yurtseverler üzerindeki anti-demokratik uygulamala-

larına son verilmelidir. Türk faşist devletine sunulan askerî, ekonomik ve her türlü yardım durdurulmalıdır."

Alman polisi, başta açlık grevi direnişini engellemek istedi. Ancak başarılı olamadı. Çadır açan, bildiriler dağıtan ve pankart asan eylemcilere her gün çok sayıda yurtsever, gruplar halinde dayanışma ziyaretleri yapmakta ve dayanışma mesajları yollamakta. Alman vd demokratik kamuoyu da greve ilgi gösterip, çeşitli şekillerde dayanışmalarını gösteriyorlar.

Eylemci yurtseverler bir sonuç alınmaya kadar açlık grevlerini sürdürmeye kararlı

Emperyalist Alman Yönetimi Kürdistanlı Yurtseverlerden Gaspettiği Para ve Eşyayı Derhal Sahiplerine İade Etmeli, Faşist Türk Devleti ile İşbirliği İçinde Ulusal Kurtuluş Mücadelemize Karşı İzlediği Saldırgan Politikasını Terketmelidir

Emperyalist Federal Alman yönetimi, geçtiğimiz aylarda Kürdistanlı yurtseverlerin politik-demokratik çalışmalarına yönelik genel bir saldırı kampanyası başlattı. Tamamen anti-demokratik ve basit gerekçelerle 50 ye yakın ev ve dernek lokali basıldı. Bu genel saldırı sürecinde Kürdistanlı emekçilerin Avrupa'da alınterleri ile kazandıkları 700.000 DM paraya ve çeşitli eşyalara el konuldu. Son dönemlerde ortaya çıkan çok yönlü gelişmeler ve giderek boyutlanan devlet düzeyindeki Türk-Alman ilişkileri, bütün hukuk kuralları ayaklar altına alınarak, paranın ve eşyanın sahiplerine iade edilmemesi, bu konu üzerinde durmayı zorunlu kılmaktadır.

Faşist Türk sömürgecileri, Batı Avrupa emperyalist güçleri içerisinde en büyük desteği ve işbirliği olanaklarını Federal Alman yönetiminde bulmuşlardır. Federal Alman devleti, Türk faşist yönetimine sunduğu yoğun askerî, siyasi, diplomatik ve ekonomik destekle, Kürdistan'daki sömürgeci saldırı ve katliamlara arka çıkmakta ve hız kazandırmaktadır. Kürdistan'da devlet terörünü uygulayan ve "mavi berberler" denilen kontr-gerilla timlerinin, bizzat GSG-9 uzmanlarınıca eğitildiği gizlenmemektedir. Bununla da yetinmeyen emperyalist Alman yönetimi, resmi düzeyde en üst temsilcisi olan Cumhurbaşkanı Richard von Weizsäcker'e, Türkiye'ye ikinci ziyaretini yaptırmıştır. İlk defa bir Avrupa ülkesinin devlet başkanı Türkiye'yi üst üste iki kez ziyaret etmektedir. Faşist-sömürgeci Türk yönetiminin başı Kenan Evren, R. von Weizsäcker'i "Atatürk Barış Ödülü" ile ödüllendirerek, her iki devlet arasındaki ilişkilerin anlamını ortaya koymuş ve bu ilişkileri kutşamıştır.

Emperyalist Alman yönetimi, Kürdistan halkına ve Ulusal Kurtuluş Cephemize karşı yönelttiği insanlık dışı saldırılar karşısında suskunluğu tercih etmekte ve resmi bir açıklama yapmaktan ısrarla kaçınmaktadır. Kürdistanlı yurtseverlerin Avrupa çapında yürüttüğü teşhir çalışmaları ve protesto eylemlerine rağmen, Alman yönetiminin sağır-dilsiz rolünü oynaması, onun bu olaydaki suçluluğunun en büyük kanıtıdır. En alçakça bir tutumla, ezilen bir halkın haklı ve meşru kurtuluş savaşını "terörizm" olarak damgalamak ve savaşın öncü güçlerini "terörist" ilan etmek, Alman emperyalizminin kanlı çehresini gizlemeye yetmeyecektir. Kürdistan halkının ulusal ve insanî hakları uğrındaki onurlu mücadelesine sempati duyan ve destek veren dünya kamuoyu ve ilerici insanlık, Alman yönetiminin yalanlarına aldanmayacaktır.

Kürdistanlı emekçiler ve yurtseverler, kendi öz değerleri olan bu parayı almak için başından beri en meşru yöntemleri seçmiş, demokratik ve hukuki yollarla hakkı olanı geri almaya çalışmışlardır. Ancak Alman yönetiminin buna karşı izlediği tutum tümüyle olumsuz olmuştur: sürekli oyalamacı bir tutum içerisine girilmiştir. Uygulanan bu yöntemlerle Kürdistanlı emekçilerin kendi öz değerlerini elde etmesinin yolları bizzat Alman yönetimi tarafından tıkanmaktadır. Almanya'da sayıları 400.000'i bulan Kürdistanlı emekçilerin sabrı taşınılmakta, Almanya'nın her yanında, her an patlayabilecek kin ve öfke depoları birikmektedir. Kürt insanı, sömürgeci vahşet altında tutulan evlatları için bir araya getirdiği bu paranın ekşiyaya yakışır bir tarzda gasp edilmesine tahammül etmemektedir. İnsanlarımız kin ve öfke duymakta ve tahammülsüz davranmakta haklıdır. Çünkü bu para, zindanlara doldurulan binlerce Kürt yurtseverin ve saldırılarda evleri yakılıp yıkılan Kürt köylülerinin davasına adanmıştır. Böyle bir tutum karşısında onbinlerce Kürdistanlı emekçi-yi kendisine düşman yapan Alman yönetimi, bundan sonra ortaya çıkması muhtemel her türlü olumsuz gelişmenin de tek sorumlusu olacaktır. Rüzgar ekmekte kararlı davranan, fırtına biçmeye de hazır olmalıdır. Şimdiye kadar emekçilerin öfkelerini demokratik yollara kanaliz eden Ulusal Kurtuluş Cephemiz, bundan sonraki gelişmelerin sonuçlarından sorumlu olmayacaktır.

ERNK - Avrupa Temsilciliği
19 Ekim 1987

Kurdistan Komiteleri'nin Bonn ve Brüksel'deki Basın Toplantıları

23 Ekim tarihinde yapılan basın toplantılarında, basın, radyo ve televizyon muhabirlerine şu açıklamalar yapıldı: "Geçtiğimiz aylarda Almanya genelinde Kürdistanlı

emekçilerin alınteri ile kazandıkları para ve adı geçen kıymetli eşya, bu güne dek yasal sahipleri olan Paris Kürdistan Komitesi'ne hali teslim edilmemiştir.

Bonn basın toplantısını izleyen gazetecilerden bir grup

yurtseverlere yönelik genel bir saldırı kampanyası düzenlendi. Kürdistanlı yurtseverlerin evlerine, iş yerlerine operasyonlar yapıldı. Türk polisi-ne taş çıkartacak bir şekilde kapılar kırılarak, tonsonlarla, köpeklerle evler basıldı. Yasal ve Avrupa'nın çeşitli alanlarında şubeleri olan Kürdistan Komite'lerini topladığı 700.000 DM ve çeşitli kıymetli eşyalarına el konuldu.

"Kürdistan halkının ve e-

mekçilerinin alınteri ile kazandıkları para ve adı geçen kıymetli eşya, bu güne dek yasal sahipleri olan Paris Kürdistan Komitesi'ne hali teslim edilmemiştir.

"24 Ağustos 1987 tarihinde yapılan açıklama ile birlikte paranın sahiplerine iade edilmemesi için Federal Mahkeme, Köln Savcılığına petki verdi. Kürdistan Komite'lerin genel başkanının parayı almak üzere sarıya müracaat etmesine rağmen, para geri verilmedi.

"Saveri Bellinghausen, sudan gerekçeleri öne sürerek paranın iadesine yanaşmamaktadır. Asılsız ve basit gerekçelerine her gün bir yenisini

eklemektedir. Kamuoyuna yaptığı açıklamada, "Parayı kim vereceğimizi bilmiyoruz" şeklinde belirsizliği gerçekle, hukuka alakası olmayan, sahtekarca bir tavırdır.

"Gasp edilen paralar Kürdistan'daki politik tutuklular için toplanan paradır. Yüzbinlerce Kürdistanlı emekçinin alınteridir. Bu paranın haksız ve yasadışı olarak elde tutulması ve sahiplerine ulaşmasının engellenmesi, bizzat Türk yönetiminin girişimlerinin bir sonucudur."

Bonn basın toplantısını Alman Haber Ajansı DPA, Kölnische Rundschau gazetesinin yansırsa, çok sayıda basın muhabiri de izledi. Brüksel Uluslararası Basın Merkezinde düzenlenen ikinci toplantı, aralarında M. Ali Bırand, Emre Aygan, Nusret Özgül ün de bulunduğu çok sayıda Türk basın muhabirinin de izlemesi dikkat çekiciydi. Türk basını, toplantıyı geniş ölçüde işledi. Türk basın muhabirlerinin soruları, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin uluslararası çalışma ve dayanışmalarına ilişkin oldu.

Kürdistan Yurtsever Kitlelerinin İşgal ve Protesto Eylemleri

● Paris-Fransa, 19 Ekim:

Alman Hava-yolları Luft-hansa'nın bürosu işgal edildi. Saat 11.00-15.00 aralarında gerçekleştirilen işgal eyleminin, iki televizyon kanalı görünüldü. Fransız basını, işgal eylemine geniş yer verdi.

● Liege-Belçika, 19 Ekim:

Alman Konsoloslukunu işgal eden yurtseverler, eylem amaçlarını basına açıkladılar. Konsolosluk yetkililerine bir bildiri bıraktılar.

● Amsterdam-Hollanda, 19 Ekim:

Luft-hansa bürosu işgal edildi. Eylem yerine gelen Hollanda basını, eyleme geniş yer verdi.

● Kopenhag-Danimarka, 19 Ekim:

Alman Konsoloslukunu işgal eden yurtseverlerin eylemine, Danimarka televizyonu geniş yer verdi.

● Cenevre ve Zürih-İsviçre, 19 Ekim:

Luft-hansa büroları uzun süre işgal edildi. İşgalin amacı basına açıklandı.

● Atina-Yunanistan, 19 Ekim:

Yurtseverlerin Luft-hansa bürosunu işgal eylemini Yunan basını geniş yer verdi. ERNK bayrakları ve flamalar açan

göstericiler, Alman devletinin uygulamalarını protesto edip, basın muhabirlerine mülakatlar verdiler.

● Braunschweig-Almanya, 22 Ekim:

80 kişilik bir yurtsever grup Braunschweiger Zeitung gazetesini işgal ederek, Alman devletinin baskılarını kınadı. Çok sayıda Alman polisi eyleme müdahale etti. Yurtseverler direndi. Gazete yetkilileri eylemi yansıtabaklarına dair imzalı yazı verince, olay çıkmadan eylem sonuçlandırıldı.

● Batı Berlin-Almanya, 20 Ekim:

DPA (Alman Haber Ajansı) binasını uzun süre işgal eden yurtseverler, basına ve ajans yetkililerine, Alman devletinin uygulamalarını protesto eden amaçlarını açıklayıp, eylemlerini sona erdirdiler.

● Köln-Almanya, 20 Ekim:

Alman Sosyal Demokrat Partisi SPD'nin Bezzirk Mittelrhein binası 50 civarında yurtsever tarafından işgal edildi. Eylem alanına "Express" ve "Kölner Stadt Anzeiger" gazetelerinin muhabirleri geldi-

ler. Yurtseverlerin amaçlarını DPA, AFR (Fransız Haber Ajansı), Reuter ve AP (Associated Press) ajanslarına açıkladılar. SPD yetkilileri, yurtseverlere yakınlık gösterdiler. Aralık başlarında, partilerinin "Commission International" toplantılarına sorunu götürceklerine dair teminat verdiler.

● Stuttgart-Almanya, 20 Ekim:

Kadın ve çocuklardan oluşan kalabalık bir grup, şehrin işlek caddelerinden birinde, birkaç saatlik gösteri düzenlediler. Ellerini zincirlerle birbirine bağlayan ve ERNK bayraklarını açan yurtsever grup, amaçlarını şöyle açıkladı: "Polis tarafından gasp edilen 700.000 DM'nin hemen geri verilmesini istiyoruz. Alman polisinin Kürdistan yurtseverlerine baskılarını ve Alman cumhurbaşkanı Richard von Weizsäcker'in Türkiye ziyaretini ile Alman devletinin TC'ye sunduğu yardımı protesto ediyoruz."

● Strasbourg-Fransa, 22 Ekim:

Alman Başkonsoloslukunun

işgali, basında geniş yer alarak, büyük yankı yaptı.

● Bochum-Almanya, 22 Ekim:

Bir grup yurtsever, SPD binasını işgal etti. Aynı gün, sözkonusu binada SPD'nin bir toplantısı vardı. SPD'nin eyalet, Bonn federal hükümet,

Ayrıca sorunu, üyesi bulundukları kuruluşlara götüreceklərini de belirttiler.

● Hamburg-Almanya, 22 Ekim:

Hür Demokrat Parti FDP'nin binası işgal edildi. Bildiri ile, Alman devletinin tutumu protesto edildi.

Stuttgart / Elleri zincirli protestocu yurtseverler

Avrupa Parlamentosu ve Avrupa Konseyi üyesi parlamenterleri toplantıya katılıyorlardı. Toplantıya gösterici yurtseverler katılarak eylem amaçlarını açıkladılar. Parlamenterlerin çeşitli sorularını cevapladılar. Parlamenterler, 'sürekli diyalog' sözü verdiler.

● Nürnberg-Almanya, 23 Ekim:

Basın merkezini işgal eden yurtseverlerin eylemini basın izledi ve geniş yer verdi.

● Saarbrücken-Almanya:

SPD binasını işgal eden yurtseverlerin eylemine yerel gazeteler ve televizyon birinci kanalı geniş yer verdi.

ERNK Sempatizanlarının Direnişi Düşmana Geri Adım Attırdı

Şenlikte büyük ilgi toplayan Stuttgart folklor ekibi

11-12-13 Eylül 1987 tarihleri arasında, Stuttgart in Göppingen bölgesinde birçok halkın katıldığı bir sokak şenliği düzenlendi. Bu sokak festi, her yıl eylül ayında binlerce insanın katılımıyla düzenlenmekte. Her ülke, kendi sosyal ve kültürel yapısını tanıtmada bir fırsata sahip olabilmektedir.

Birçok güce tanınan bu fırsat, 1985 Eylül'ünde ERNK sempatzanlarına da tanınmıştı. ERNK sempatzanları bu fırsatı en iyi bir şekilde kullanmaları sonucu, düşman güçlerin de dikkatini çekmiş, böylece bir sonraki yılda katılmamız engellenmek amacıyla, başta Türk Konsoloslugu olmak üzere, bölgede bulunan Türk kuruluşları yoğun bir çaba içerisinde girerek 1986 yılında katılmamızı engellemişlerdi. 1986 Eylül'ünde olduğu gibi, 1987 Eylül'ünde de katılmamızı engellemek amacıyla Türk Konsolosluğunun yoğun dayatması sonucu Göppingen Belediye Başkanlığı, bu yılki festte bize yer verilmeyeceğini belirtti. Düşmanın bu yönlü engelleme çabaları karşısında, bazı Alman

demokrat güçlerinin de desteğiyle, Göppingen Belediye Başkanlığı binası 40 kişilik bir ERNK sempatzan grubu tarafından işgal edildi. Ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik bu tavır protesto edilerek, fest platformunda bize yer verilmesi dayatıldı. ERNK taraftarlarının kararlı dayatmaları sonucu Göppingen Belediye Başkanlığının bu festte bize yer verince, başta Türk Konsoloslugu olmak üzere, Türk kuruluşları platforma protesto ederek geri çekildiler. Böylece, Türk ve Kürt kuruluşları içerisinde sadece ERNK sempatzanları olarak biz katıldık.

Üç gün süren sokak festine yemek, folklor, müzik grubu ve ozanlarla katıldık. Böylece, üç gün boyunca standımızın büyük bir ilgi görmesiyle birlikte düşmanımıza bu alanda da bir darbe vurmuş olduk. Bundan böyle ERNK sempatzanlarının olduğu her yerde düşman güçleri geri adım atıp uzaklaşacaklardır.

Stuttgart'tan
ERNK sempatzanları

S. Arabistan'daki Kürdistanlı Emekçiler 15 Ağustos Atılımının 3. Yıldönümünü Kutladı

Kutlamaya çok sayıda yurtsever katıldı. Yurtseverler, toplantıda yaptıkları konuşmayı gazetemize ulaştırdılar. Özetini yayınlıyoruz:

"Eruh-Şemdinli saldırı ve direniş eylemleri ile başlayıp, bugün Kürdistan genelini kapsayan, tarih sahnesinden silinmek istenen Kürdistan halkının diriliş tarihi olan 15 Ağustos Atılımı büyük boyutlar kazanarak devam etmektedir. Böylece kısa bir zamanda uzun mesafe kateden ulusal kurtuluşçu mücadelemiz, dünya devrimler tarihine kazandırdığı deneyimler büyük anlam taşımaktadır.

O halde, şanlı direnişimizi kavramanın, PKK'nin doğru strateji ve taktiklerini kavramaktan geçtiğini hatırlanarak çıkarmamak gerekir. İşte PKK hareketi halkımızın bağrında bu inançla doğdu. Kürdistan'ın genel tarihi başta olmak üzere, bu tarih sürecinde baş gösteren bağımsızlık hareketleri de iyi özümseyerek, Kürdistan halkını nihai hedefe götürecektir. Bugünkü koşullar yaratıldı. Yine unutulmamalıdır ki; bu günlere de pek kolay gelinmemiştir. Bu aşamalarda hep olumlu şeyler gelişmedi. Devrim hareketi beraberinde karşı devrimi de örgütledi. Yani devrimci mücadelemiz gelişip büyüdükçe, karşı devrim de hız almaya başladı. PKK hareketini, daha doğuş yıllarında, faşist-sömürgeci devlet var gücüyle yok etmeye çalıştı.

Sömürgeciler eskiden Kürdistan'ı lime lime etmişler, bölüp parçalamışlardı. Dolayısıyla halkımızın iradesini baskı altına almışlar, kendisini savunamaz bir duruma düşürmüşlerdi. Bütün bunlar hep gizli olarak yapılmaktaydı. Onun için hiç kimse yaşamı gerçeğin farkında değildi. Hangi gücün Kürdistan'ı ve üzerinde yaşayan halkı geliştirmek istediği iddia edilebilir? İşte yukarıda sayılan nedenlerden dolayı denilebilir ki; 15 Ağustos tüm bu ideolojik-politik gelişmelerin bir ürünü olarak doğdu. Yine di-

İşçilerin 15 Ağustos kutlamasından bir görüntü

yebiliriz ki, Kürdistan halkı, kendi ülkesinde tutsağı edildiği yaşamın en kahredici biçiminden kurtulmak, bağımsız ve özgür olmak ve insan olarak yaşamak için duyduğu derin bir arzu ve istegin ürünüdür 15 Ağustos.

Bu direniş sergilendiği zaman PKK eskisinden bin kat daha karşı devrimci saldırılara maruz kaldı. Hem de kimler tarafından? Yalnızca el kanlı militarist-faşist Türk sömürgecileri tarafından değil. Onlar bunu zaten yapacaklardır. Faşist sömürgecilik en alçakça bir biçimde bunu yapıyor, kuşatmayı tüm Kürdistan halkına karşı uyguluyor. Bunu da işbirlikçileri ve milisleriyle yürütüyor.

15 Ağustos'ta başlayan devrimci intikam eylemleri, günbegün halktan aldığı destekle giderek bütün ülke sathına yayılmaktadır. Her gün yeni bir savaş deneyimi ve doğru bir taktikle ilerleyen eylemler, düşmana büyük kayıplar verdirmiştir. Sömürgeciler, aldığı yaralarla enkaz haline döndüler. TC'nin halkımıza ve onun öncü gücü PKK'ye dayattığı tüm özel savaş yöntemleri boşa çıkarılarak 21 MART 1985'te Cephenin ilanı ile Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimi doru-

**Bir rüzgar esiyor
Bizlerden yana
Zindanlardan dağlara
Kızıl ateşi yakmışlar
Kürdistan'ın her yanında**

ğa ulaşmıştır. Pışmanlık yasası, kelle avcılar, köy korucuları, stratejik köyler vb. Özal savaş önlemleri de sömürgeciler bu çıkmazdan kurtaramamıştır.

Halkımız tarihte ilk kez, kendi öz örgütüne ve örgütleyici askeri ve siyasal cephesine kavuşurken, yine ilk kez böyle bir güçle karşılaşan azgın sömürgeci Türk devleti NATO gibi emperyalist güçleri yardımına çağırmıştır. Yüzlerce yiğit savaşçının kamıyla kazanılmış olan bu direniş, artık halkımızın cephe bayrağı altında birleşmesinin bir kanıtı olmuştur. Bu arada gerçekleştirilen Parti 3. Kongresinde alınan tarihsel kararlar ve yeni savaş taktik ve programı ile ARGK ilan edildi. 1987 yılının ilk yarısında ARGK birliklerinin gerçekleştirdikleri intikam eylemleri, halkımızın olduğu gibi tüm ilerici dünya kamuoyunun da desteğini ve sempatisini alarak, zaferin garantisini halkımıza sağlamıştır.

Stuttgart'ta ERNK ile Dayanışma Gecesi

17 Ekim 1987 tarihinde, "ERNK ile Dayanışma Gecesi" düzenlendi. Yerel imkânlarla gerçekleştirilen geceye 700 civarında yurtsever ve Alman dayanışmacı grupları katıldı. ERNK'nin açtığı bağış kampanyasının anlam ve önemini anımsatır, Ekim Devrimi'nin 70. yıldönümü ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin son durumuna ilişkin siyasal değerlendirmeler yapıldı.

Stuttgart yerel folklor ekibi, halk ve direniş türkülleri ile halk oyunlarını sundu.

Gece, disiplin içinde gerçekleştirilerek bir kenetlenme ve birliği güçlendirme alanı oldu.

Alman Hükümeti, İlticacıları TC ile İşbirliğine Zorluyor

Alman hükümetinin ilticacılar üzerinde uyguladığı politikalar, öteden beri yoğun tepki görmektedir. Bu uygulamalar karşısında bilinen bir örnek olarak C. Kemal Altun, protesto amacı ile ölümü seçmiş, ilerici-demokratik kamuoyu ise, yoğun gösteriler düzenleyerek, Alman hükümetinin uygulamalarını teşhir etmiştir.

Bu uygulamalarına, kendi yasalarını çiğneyerek bir yasa çıkaran Alman hükümeti, bir yenisini ekledi. Bu kez, faşizmden kaçan ve TC tarafından işkence ve baskıya maruz kalmış olan politik ilticacıları Türk Konsolosluklarına, "İşçi pasaportu vereceğiz" baha-

TC ile işbirliğine zorlamaktadır. Yeni bir oyun olarak başvurulan bu politika, Kürdistanlı yurtseverler tarafından teşhir edilmiş ve boşa çıkarılmıştır. TC ile birlikte, "işçi pasaportu" vaadi ile ilticacıların faşizmle işbirliğine zorlamak istenmesi, Alman hükümetinin yüzünün uçağı çıkmasına yardım eden diğer bir örnektir. Hatta, bu amaçlarına ulaşmak için ilticacıların sosyal haklarını ve maddi yardımlarını kısıtlamaktadır.

Bu oyunun en yaygın olarak uygulandığı Bielefeld alanında, yurtsever Kürdistanlılar bir bildiri ile olayı kinamış ve oynanmak istenen oyunu teşhir etmişlerdir.

★

Alman Emperyalizminin Kürdistan Halkına Düşmanlığı Yeni Değil

Baştarafı 1 sayfa

her iki gücün hiçbir zaman ilişkileri kesilmez. Deutsche Bank vd. Alman mali ve sanayi tekelleri Türkiye'de varlıklarını sürdürür ve kemalist yönetimin politikası üzerinde etkili olurlar. Mustafa Kemal, İsmet İnönü, Alman subayları tarafından yetiştirilmiş, Alman militarizminin büyük hayranlarıdır. İki yönetim de, emperyalist paylaşımından pay alamadıkları için, kendilerini "kader kurbanı" ve ortak kahul etmektedirler.

1930 lar da Kemalizmin imdadına Alman faşizmi yetişir. Türk ekonomisinin denetimi, Almanların eline geçer. Ayrıca başta ordu, okul olmak üzere, birçok dalda Alman uzmanlar Türkiye'ye gelir. Kürt halkının inkarı üzerine yükselen "Türk Tarih Tezi" ve "Güneş Dil Teorisi" nin ardındaki bir dayanak da Alman uzmanlarıdır. Alman faşizmi, aralarında Cumhuriyet'in de bulunduğu birçok Türk gazetesini organize eder. Hitler faşizmi ve kemalist yönetimin ortaklığı ile faşist gruplar çoğalır. CHP'nin tüzüğü, faşist karakter alır. M. Kemal, Hitler gibi "ebedi şef" ilan edilir. "Sınıfsız toplum" teorisi, "Mısır-ı Milli sınırları içinde son Türk devleti", "Türk ırkından olmayanlara kölelik hakkı", "toplumun kooperasyonel örgütlenmesi" vd. ırkçı politikalar, Kemalizmi, Hitler faşizmiyle yapışkan ikizler haline getirir. Hitler, kendini M. Kemal'in öğrencisi ilan eder.

1939-45 savaşında Türk burjuvazisi, son anına kadar Kürdistan, Anadolu buğdayı ile Alman ordusunu besleyecek, giydirecek, krom vb. stratejik maddeler satarak savaşta Hitler'in yanında yer alacaktır.

Alman emperyalizmi savaşta yenik çıkar. ABD'nin yardımı ile toparlanan Alman emperyalizminin yine en büyük ortağı Türk burjuvazisi olur. Uleuz işgücünü adeta bir köle statüsünde, Alman tekellerine pazarlayan Türk burjuvazisi, bir kez daha, böyle bir hizmetle Alman kapitalizmine bağlılığını göstermiştir. Tabii,

Faşizmden alınan ödül zaten anlamlıdır

bunun karşılığında Alman tekelkelleri de Türk burjuvazisinin önüne birkaç kemik atacaktır. Türk burjuvazisi her dönem, Alman emperyalizminin Ortadoğu'ya yayılma aracı, yani uşağı olmuş, bunun karşılığında ise, Alman emperyalizmi Kemalizmi sonuna kadar destekleyip, silahlandırmaktadır. Yine, Alman emperyalizmi, Türk burjuvazisinin Avrupa'daki sözcülüğü de üstlenmiştir. 1980 faşist darbesinin ardındaki güçlerin başında, ABD'nin yanında, Alman emperyalizmi de yer almıştır.

Alman emperyalizmi, faşist darbenin ardından, 12 Eylül faşist rejimine en büyük desteği sunmuştur. Askeri, ekonomik, siyasi yardımların yanı sıra, uluslararası platformlarda faşist rejimin teşhirini engellemeye büyük çaba harcamaktadır. Diplomatik ilişkilerini karşılıklı ziyaretlere dönüştürerek, faşizme kapısını açan ilk devlet olmuştur Türkiye'ye, Avrupa ülkelerinde devlet başkanları düzeyinde ilk resmi ziyaret Almanya tarafından yapılmıştır.

Faşist rejime olan bu açık desteğin sadece askeri boyutunu hatırlatalım:

1964'ten bu yana her 18 ayda bir geleneksel olarak Alman devleti Türk ordusuna 130 milyar DM yardım yapıyor. Köşül: Bu paranın %80'i ile yine Alman firmalarından alışveriş yapmak.

Alman devletinin halen Türk devleti ile yürüttüğü dört askeri program var. Aşınmış silahlar ve savaş malzemeleri sürekli Türk ordusuna verili-

yor. Şimdiye dek 605 milyar DM'lik bu tür silah verilmiştir. Avrupa genelini kapsayan silahlanma programı dahilinde, Türk ordusuna, her biri 340 milyon DM değerinde 20 Transall C-16 nakliye uçağı verildi. Ek yardım olarak 1980-83 yılları arasında her birinin değeri 600 milyon DM olan 77 Leopard-II tankı ve M-48 tanklarından 160 adet verildi. Türkiye'de, Almanya'ya bağlı bir silah sanayisi geliştiriliyor. (Kaynak: 20.10.1987 tarihli 'taz' gazetesi)

Alman emperyalizmi, Türkiye toplumsal muhalefet güçleri ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin tasfiyesi konusunda da 12 Eylül rejimine en aktif desteği sunmakta. PKK ve Kürdistan yurtseverlerine yönelik olarak sistematik geliştirilen baskılar, baskılan dernekler, Türk MIT'i adına gaspedilen para ve eşyalar, Almanya'da Türk MIT'ine tanınan kolaylıklar, Alman televizyonunu faşizmin bir bozması haline getirme, Türk kontr-gerillalarını GSG-9'ların eğitmesi, Alman polislerinin heyetleri halinde Türkiye'ye gitmesi, Türkiye'ye dolan Alman askeri uzmanlar; işte bütün bunlar Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı her iki yönetimin yaptığı bir ortaklıktır.

"Atatürk Barış Ödülü"nü Federal Almanya Cumhuriyeti Richard von Weizsäcker'e verilmesinin ardında yatan gerçek

Barış ödülünün adını aldığı M. Kemal'in kişilik ve siyasal eylemine bakmak gerekir. M. Kemal, Anadolu halk hareketini tasfiye eden, Kürt, Rum ve Ermeni halklarını katliamdan geçiren, anti-sosyalist, anti-demokratik ırkçı, Kürt halkının inkarı üzerinde kanlı bir diktatörlük inşa eden, emperyalizmin uşağı bir hareketin başıdır. Bütün hüneri, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının sözcülüğünü yapmasından, katliamcılığından, komploculuğundan, ırkçılığından meydana gelmektedir. Daha 1920 lerde, doğuşunda emperyalizme uzlaşmış, sosyalizme karşı emperyalizmin saldırgan uşağına soyunmuş, emperyalistlerden aldığı destekle 1920-40 arasında Kürt halkını katletmiş ve Kürdistan'ı imha etmeyi hedefleyen politikalar hayata geçirmiştir.

Mustafa Kemal, 1930 ların ilk yarısında Türkiye'ye gelen ABD deniz amiraliine, Sovyetler Birliği'ne karşı emperyalist kapitalist sistemin toplu saldırısını önerir. 1938'de bu amaçla İngiltere ve Fransa ile anlaşır. Karşılığında Hatay'ı alır. M. Kemal'in bu karakteri, ondan sonra gelenler tarafından da sürdürülür.

Günümüzde ise, Ortadoğu'da emperyalizmin savaş makinesi, faşist Türk ordusudur. Faşist ordu, Kürdistan halkına karşı savaş yürütmektedir. Batman, Van, Muş, Diyarbakır, Erzurum askeri havaalanlarına ek olarak, Antep'te de benzeri bir havaalanı yapılır, 300.000' in üzerinde Türk askeri Kürdistan dadır. Binlerce kontr-gerilla ve çete var.

Türk ordusu, biri Mayıs 1983'te, diğerleri Ağustos 1986 ve Mart 1987'de olmak üzere üç kez dünyanın gözleri önünde Güney Kürdistan'a saldırdı. Şimdi de Körfez savaşına fiilen müdahale hazırlığı içindedir. Türk faşizmi, bu amaçlarını gizlemiyor.

İnsanlık düşmanı rejimin en sıkışık döneminde Richard von Weizsäcker in Türkiye'yi ziyareti ne anlama gelir? "Atatürk Barış Ödülü" almakla, "Hitler Ödülü" almak arasında ne fark var? R. von Weizsäcker, ırkçı ve katliamci "Atatürk"ü, barışçı olarak gösteriyor. Açıkça, bu ziyaret Kürt halkının haklı savaşına karşı, Türk devletini desteklemektir. Alman cumhurbaşkanı, "Güneşdoğu olayları, Atatürk'ün hukuki çözümü içinde halledilmeli" sözleriyle, Kürt halkının inkarını onaylamakta ve Türk faşizmine, uygulamalarından dolayı açık destek vermektedir.

"Atatürk Barış Ödülü"nü, hiçbir onurlu insan almaz. Bir celtat adına konulan ödülü almak, bir insan için, onuruna yapılmış hakarettir. Zaten bu ödül, önceden anlaşılır buna uygun kişilere verilmektedir.

Alman cumhurbaşkanının "Atatürk Barış Ödülü"nü alması, Alman halkına hakarettir. Diğer yandan, halkımızın varlığına ve kutsal bağımsızlık savaşına tecavüzdür.

Biz Kürdistan halkı olarak, düşmanımızı destekleyen ve doğrudan halk varlığını yok eden her tehlikeyi vargüdümlü karşılayacağız. Hele, açık olarak Türk faşizmi ile işbirliği olan uygulamaların, Kürdistan halkını ve öncü güçlerini yıldırmasını beklemek hayal olur.

Bu çirkin işbirliğini teşhir edecek, haklarımızı savunacak ve gaspedilen her şeyimizi geri alacağız.

Faşist Uşaklar Bir Yurtsevere Saldırdı

TC'nin son dönemlerde Avrupa ülkelerinde yoğunlaştırdığı saldırılar, yurtseverlere de hedeflemeye başladı. Faşist uşakların yürüyüş, gösteri vb. düzenleyerek, faşist cuntanın Kürdistan'daki uygulamalarına sahip çıkmalarına yeni çabalar eklenmekte.

Bu çabaların son bir ürünü Kiel'de sergilendi. Yurtsever bir Kürdistanlı'ya ait olan işyerine saldıran bir grup çete, eşyaları dağıttıktan sonra, "Katliamların hesabını vereceksin" yazılı bir mektup bırakarak kaçtılar. Türk Konsolosluklarında örgütlenmelerin bu saldırılar, yurtseverlerin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine desteğini engellemeyi amaçlamaktadır.

Meydana gelen bu olay ardından, faşist düşmana karşı kinleri daha da artan yurtseverler, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine destek olmaktan kendilerinin hiçbir şekilde alıkonulamayacaklarını açıkladılar.

Türkiye'de İşçi Grevleri Yaygınlaşıyor

12 Eylül faşist darbesinin ardından var olan kısmi işçi hakları da rafa kaldırıldı ve işçilerin örgütlenme, demokratik çalışma olanakları ellerinden alındı.

Artan ekonomik yoksulluk, maaşların, aylıkların, işsizlik sonucu işçilerin yaşamı daha çekilmez bir duruma geldi. Buna karşı yer yer işçilerin grev vb. biçimlerde eylemleri görülmekle birlikte, faşist baskıların yoğunluğu durmadı.

Kürdistan'da Ulusal Kurtuluş Savaşının gelişmesi Türkiye'de işçi hareketlerinin gelişmesi için de elverişli bir zemin yarattı. En azından işçilere bir cesaret kaynağı oldu. Son dönemlerde grevlerin yaygınlaşması ve işçilerin, sarı sendikaların engellemelerine rağmen greve gittikleri, bu gelişmelerin bir sonucudur.

Migros işçilerinin grevi uzun bir süredir devam etmekte. Yine, deri işçilerinin grevleri de birçok saldırıya rağmen, güçlü dayanışma içinde

gelişti.

Boğaziçi köprü inşaatında çalışan 2000 işçi, geçtiğimiz günlerde sendikaların engellemelerine rağmen greve gitti. Ücretlerinin artırılmasını talep eden işçiler, bu istekleri kabul edilmeyince, greve gittiler. 2000 işçinin katıldığı grev, işçilerin kendiliğinden başladığı bir eylem olması dolayısıyla önem taşımaktadır. Ücretlerle anlaşma sağlanmadığından çok sayıda işçi tazminat olarak işten çıktı. Bir kesimi ise yeniden işbaşı yaptı.

İrili-ufaklı birçok işyerinde grevler beklenmektedir. Bu grevler, işçi hareketinin gelişmesi bakımından belli bir öneme sahiptir. Doğru bir önderlikle, işçi hareketlerinin daha da geliştirilmesinin koşulları mevcuttur. İşçiler, yoksulluk, pahalılık ve faşist baskılar karşısında büyük bir kin beslemektedir. Bu kin, doğru bir önderlik etrafında örgütlülüğe dönüşürse daha da gelişecek ve güçlenecektir.

HUNERKOM 5. Kongresi Toplanıyor

7 Kasım 1987 tarihinde, HUNERKOM 5. Olağan Kongresi toplanıyor. HUNERKOM tarafından yapılan açıklamaya göre, Olağan Kongre'de 1 yıllık çalışma raporunun yanı sıra, yurtsever sanatçıların gide-

rek artan görevleri üzerinde tartışma yürütülecektir.

Kongre'ye, çalışmalarını Avrupa'da yürüten çok sayıda yurtsever sanatçının katılması bekleniyor.

"Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Dayanışma Kampanyası"nı Destekleme Geceleri

ERNK'nin, 15 Ekim-31 Aralık tarihleri arasında başlatıldığı "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Dayanışma Kampanyası"na daha güçlü bir katılımın gerçekleştirilmesi amacıyla Hamburg ve Hannover'de yerel düzeyde iki ayrı gece yapıldı. 24 Ekim 1987 tarihinde düzenlenen gecelerde, Hamburg'da 600, Hannover'de ise yaklaşık 700 kişinin

katıldığı bildirildi.

Her iki gecede de, yapılan siyasi konuşmalarda, tüm yurtsever, demokrat ve ilerici ERNK'nin başlattığı bağış kampanyasına daha güçlü katılmaları çağrısında bulunuldu.

Ayrıca yapılan müzik ve folklor gösterileri kitlelerin beğenisi kazandı.

★

Yurtseverlerin
Kaleminden
Kürdistan
Ulusal Kurtuluş Savaşı

Türk Şovenizminin Beyhude Çırpınışı

PKK-ERNK ve ARGK önderliğinde yürütülen bağımsızlık mücadelemiz gelişip kök saldıkça, sömürgeci faşist Türk devleti de çaresizce karşıdevrimci oyun ve entrikalara başvurmaya devam etmekte ve eskilerine yeni halkalar eklemektedir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı ilk günden beri uygulayageldiği yöntemlerden birisi, kuşkusuz "Türklük ruhu" bağ-

naz ve ince şovenizm olmuştur. Bunu ayyuka çıkarmak için gerekçeler de hazır. "Türklük dünyasına" sahip çıkmak, "Son yıllarda dünya kamuoyunun çeşitli ülke sınırları içinde yaşamak durumunda kalan Türklerin mücadelesi... Türkler üzerinde yapılan zulüm ve baskıların... Türk dünyası üzerinde oynanan oyunlar" (Tercüman, 15 Ekim 1987) vb. şoven basının var gücüyle işlediği konular olmaktadır.

Barbarlığıla nam salmış ve insanlık tarihine zerre kadar saygısı olmayan bir güç, nasıl oluyor da insan hakları savunuculuğuna soyunuyor? Başta Türkiye işçi sınıfı olmak üzere, tüm emekçi katmanları atomlarına kadar bölüp parçalayan ve sömürünün en katmerlisini uygulayan TC, "Türk dünyasına" sahip çıkma iddiasının altında yatan emellerini, aklı selim herkes anlamakta fazla zorluk çekmeyecektir.

Derin bir rejim bunalımı içerisine giderek saplanan TC, serseri mayını andırır şekilde sağa-sola çarpmaya devam eder, "Bulgar Türkleri", "Batı Trakya Türkleri", "Kırım Türkleri" derken, "Afganistan ve İran Türkleri" ile ortaya atılır "İran ve Afganistan'da yaşayan Türkler de mevcut yönetimlerin baskılarına maruz kalmıyorlar" (Türkiye, 15 Ekim 1987) Ve en nihayet koroya "Kerkük Türkleri" de katılır. "Irak'ta yaşayan soydaşlarımıza uy-

gılanan baskı, ertme ve zulüm son bulsun Kerkükün gözyaşı dınsın" (Türkiye, 20 Ekim 1987) Ankara'da devlet eliyle ve üst yöneticilerin de katılımıyla bir miting düzenlenir. Kendilerinin açıklamalarına göre mitinge ancak 1.000 kişi katılır. Miting bahaneyle TBMM başkanı Karaduman "Kerküklü soydaşlarımız her türlü sıkıntıdan, baskı ve zulümden uzak bir biçimde, huzur ve güvenlik içinde hayatlarını sürdürmeleri..." (Türkiye, 20 Ekim 1987) biçiminde sarfettiği sözlerle niyetlerini zimminden de olsa açığa vurmaktadır.

Sömürgeci faşist Türk devletinin zengin petrol kaynaklarıyla tanınan bu Kürdistan kentinde beslediği emelleri yeni değildir. Günümüz Körfez bunalımı ortamında olası Irak rejiminin çöküşü sonucu, Kerkük'e girmek için fırsat kollanmakta, şimdiden bunun zeminini hazırlamaktadır. Ölümü gören karınca kanatlanır.

TC, özellikle neden son dönemlerde "Kerkük Türkleri" sorununu ikide bir ağzına dolayıp durmaktadır? Yapılan bu miting ve beyanlar, gerçekten, sayıları 50 bin civarında olan, Kürt ve Arap halkları içinde erimeye yüz tutan, Türkiye ile uzaklardan yakından ilgisi ve bağlantısı

olmayan bu bir avuç insan için mi, yoksa başka nedenleri mi içermektedir? TC nin döküldüğü gözyaşları, timsahın gözyaşlarını anımsatmaktadır. Oynamamak istenen oyunların yabancısı değiliz. Biliniyor ki, Körfez bunalımı giderek büyümekte ve karmakşık bir hal almaktadır. Dolayısıyla bölge genelinde emperyalizmin ileri karakolu rolünü üstlenen TC'nin, üzerine düşen uşaklık görevini yerine getirmesi kaçınılmaz olmuştur. Artık, sözde "tarafsızlık" beyanları kâr etmiyor. Çünkü, ağababası emperyalizmin buyruklarını yerine getirmek zorunda kalmıştır. İşte "Kerkük Türkleri sorununu" ayın-beyan etmenin altında yatan nedenlerden bir tanesi de budur. Zira, hangi gerekçeyi ileri sürerek, Kerkük şahsında Körfez savaşına müdahale edecek.

Tarih, bu defa tersiğini düzeltmektedir. Bir zamanlar "Muhayyel Kürdistan"ı "Ağrı dağına meftun" edenler, muhayyel Türk ordusunu Kerkük dağlarına meftun olmanın kurtaramayacaklarıdır.

Faşist Türk ordusunun çöküşü, PKK, ERNK ve ARGK önderliğinde savaşarak nihai zafere doğru ilerleyen yurtsever Kürdistan halkı tarafından olacaktır. Hiçbir güç, oyun ve entrika bu çöküşü engellemeyecektir.

— Kahrolsun sömürgeci faşist Türk devleti!
— Yaşasın PKK, ERNK ve ARGK önderliği!

Köln'den
N. Dikweş

GURURLUYUM...

Kardeşim ve iktidarcam öğrencim ARGK'ye katıldığını duydum. Bunun sevinçle yaşıyorum. Çünkü önceden onlara Türk ordusunda askerliğe gilmelerini söylemişim. Ülkemden bir süredir ayrıldığım için durumlarını bilmiyordum...

Katılma olayı şöyle olmuş: Köy gençlerini Türk ordusunda askerlik celpleri gelmiş. Aralarında yakınlarımın da olduğu gençler kağıtları yırtmışlar ve köylülere şunları söylemişler.

"Faşist ordunun askerliğine gitmiyoruz. Bize neyi öğretiyorlar. Hanı dilimiz, ha-

m örf ve adetlerimiz? Nerede okullarımız, öğretmenlerimiz? Hepsi şimdi zindandalar. Halkımızın öz çocukları öldürüyorlar, hatin olarak damgalanıyorlar... Onlar bundan sonra asıl 'hainliğimizi' görecektir ve alacakları olsun. Kutsal savaşımız başlamıştır. Biz gönlümüzce bu savaşa katılıyoruz. Vatandaş seven bizi takip etmelidir."

Sevimsimi saklamıyor, gururlanıyor, aynı çağırıyor bütün Kürdistan gençliğine yapıyorum.

N.A.
S. Arabistan

Sömürgecilik, Vahşeti Altında Boğulacaktır...

ARGK'nın iki kahraman savaşçısının direnişi ve şehit olmalarından sonra, faşist ordunun maharetini halkımız lanetliyor. Anlatacaklarım 14 Ağustos '87 günü Nusaybin'in Hebisi köyünde şehit edilen İsa ve Resul adlı ARGK savaşçıları ile ilgilidir.

Çoğu zaman yapıldığı gibi, bir iş için üç ARGK savaşçısı Hebisi köyüne geliyorlar. Savaşçılar köydeken bazı hainler (milisler) durumu Türk askerlerine bildiriyorlar. Köyün çıkışında pusu kuruluyor. Aniden ateşle karşılaşıyor. Küçük grup çatışıyor. Pusu güçlüdür. Askerler aydınlatma mermisi ve roket kullanıyor. Buna rağmen faşist ordu birliğinin kayboluyor. Çatışmada iki ARGK gerillası şehit oluyor. Üçüncüsü ayağından yaralanıyor. Arkadaşlarını terk-

etmiyor. Bütün bombalarını ve mermilerinin çoğunu kullanıyor. Arkadaşlarının şehit olduğuna emin olunca silahlarını alıyor. Yaralı halde çatışarak kuşatmayı yarıyor ve birliğine yetişiyor.

Sabahleyin ancak şehitlerin cesedine yaklaşabilen düşman barbarlığını sergiliyor. Cesetleri cemseye bindirip Nusaybin'de gezdiriyor. Amaç halkımızı korkutmak. Halk tahammül edemiyor. Ama barbarlar yüzlerce askerle hazır bekliyor. Belli ki provokasyon yaratıp halkı toplu katletmek istiyorlar.

Yapılan dünyanın başka hiçbir yerinde işitmedim. Yetişin artık bu vahşet. Şerefli ölüm herşeye yegdir. Ama görecektir var ve görüyorlar. Hesap pahalıya ödetirilmeli.

Mardin'den Hiv...

Değerli Yoldaşlarımız,

Gönül isterdi ki bu satırları bir hiç uğruna düştüğüm bu zindanda değil de, ulus için kahramanca direnerek can veren Mazlumların, Hayri-lerin direnişi bayraklaştırdığı Diyarbakır zindanlarından yazsaydım. Şu andaki bütün kinimi faşist Türk sömürgecileri ve onun çanak yalayıcılarının yüzüne tükürüleceğim günleri şahlı bekliyorum.

Nüfusum İzmir üzerine kayıtlı. Türk devleti dilimi de bana unutturdu. lakin Kürt olduğumu hiçbir kuvvet unut-

turamaz. 10 yaşındayken Aydın'a göçtük. Bir çayda yüzüyorduk. Yanımda iki Konyalı Kürt vardı. Kürt olduğumuzu için birden yedi kişi üzerime çullandı. Az kalsın beni boğuyorlardı. Bir de Ankara'da polisler dayımı tokatladılar, Kürtçe konuştuğu için. Ve dediler ki, "ulan a., oğlu a., askerde de mi Türkçeyi öğretmediler sana, şimdi ben senin dilini kesmezmiyim." Diğerleri de güldüler. Dayım ise sinirinden aghıyordu. Buna benzer çok olay yaşadım. Bir defasında da şal-

var giydiği için bir Maraşlı Kürde yapılan saldırıyı gördüm.

Bunların hesabını sormak için günlerimi doldurmaya çalışıyorum. Okulda bana "Türküm, doğrudum..." diye zorla and içirirlerdi. Söylediğim zaman ders boyu dayak atılır, okulun kömürlüğüne kapatılırdım. Bütün bunlar her Kürt çocuğunun başına gelmiştir.

Ama şimdi de and içiyorum. Bütün bunların hesabı sorulacaktır. Ve haykırıyorum. Yaşasın PKK, ERNK ve ARGK.

Mêrxas - Wittlich

Muhbirler, Muhbirlerin Cezalandırılmasını İstemezler

Ülkeden döner dönmez, gözlerimle gördüğüm gerçekleri nasıl yansıttıklarını öğrenmek için kendilerini devrimci olarak lanse eden gruplarının yayınlarını aradım. İlk elime geçen "Kürdistan Press" adlı dergi oldu. Gazeteyi okuyunca, şaşırım. Ülkedeki gerçek nasıl oluyor da bu kadar ters yansıtılıyor.

Kürdistan Press'in 21. sayısında yazılanları okuyunca içerik olarak Türk faşist gazetelerinin yazdıkları ile fark olmadığını gördüm. Hayrete düştüm. Bunlar nasıl oluyor da binbir zorlukla bu kadar mücadele eden bir güce düşman gibi saldırıyorlar. Halkın içinde bulunduğuşu perişanlığı, mücadelenin halk üzerindeki

etkisini, hangi zorluklarla mücadele edildiğini gördüm. Şimdi de bunların yazdıklarını bakıyorum: Halkın binlerce kilometre uzakta yapılan bu düşmanlık ister istemez bu güçlerin emperyalistlerden destek aldığını hatırlatıyor.

Kürdistan Press, Türk basını gibi öldürülen ajanlar için, "halktan kişiler vuruluyor" diyor. Bilerek yapılan bu çarpıtma ile ilgili şahit olduğum bir gözlümü aktarıyorum:

Midyat alanında düşmana muhbirlik yapan biri gerillalar tarafından açığa çıkarılır. Bir daha muhbirlik yapmaması için köylülerin huzurunda söz alınır. Ancak muhbir arlanmaz. Aile ve akrabalık bağlarını kullanarak, bir yurtsever

ailenin 12 yaşındaki çocuğundan bilgi almaya çalışır. Bu şekilde, yapılan bir sığınmağın yerini tespit eder. Sığınmağın etrafına asker yığılır. Gerillalar durumu farkeder, önem alırlar. Ancak sığınak bulunur ve yakın köylüler işkenceye alınır.

Dağlarda en zor koşullarda yaşayan, günlerce yal yürüyün, sabahlara kadar yatmayarak köylülere bir şeyler anlatan, sömürgeci askerlere karşı köylülerin cesaretlendiren, yol gösteren, onlara umut olan gerillalara saldıran Kürdistan Press vd. ler düşman kampa olduklarını gösteriyorlar. Ancak muhbirler, muhbirlerin cezalandırılmasından rahatsız olabilirler.

Brazi

BERXWEDAN'A...

Ben de çoğu yurtseverler gibi senelik iznimi Türkiye'de geçirdim.

Kapikule'ye girer girmez ilk karşılaştığım manzara hoparlörlerden Osmanlıca marşların çalınmasıydı. Ardından dini fetva başlıyordu.

O anda içimden, "Bijî Serok Apo!" sloganını atmak geldi.

Ailece çok büyük zorluklarla karşılaştığım için pek bilgi toplayamadım. Ve bu nedenle cennet olan ülkem Kürdistan'a dahi gidemedim.

Fırsat bulduğunda gençlerimiz ve halkımızla hayli tartıştık. İmkânlarını ve ifade düzeyimle hayli açıkklık getirdim. Böylelikle kabulülen ve duyulanan çok oldu.

Zaten öyle bir şey ki nereye

gidersen git PKK dışında başka bir tartışmayla karşılaşmazsın. Ben buraya kadar fazla bir şey yaptığımı kastetmiyorum. Yalnız temenim o ki, benim gibi giden her yurtsever imkânları dahilinde koflaşan burjuva pisliği içinde ruhları boşalmış, gittikçe TC'den medet uman gençliğimizi bu bataklıktan çıkması için daha fazla çaba sarfetmelidir.

Hele son dönüşümde bir televizyon röportajında ilgilmi çeken bir konuya değineceğim. Çoğunlukla Pınarek olayına aitti. Helikopterle çekilmiş hayli dağ, vadi ve ırmaqlar gördüm. Evet ihtiyaç ve gözü yaşlı bir anayı oğluna çağrıda bulunmaya mecbur ediyorlardı.

Zinar

Komkar Gerçek Kimliğini Gizlemede Başarısız

Komkar dergisi, Eylül sayısında özel bir ekte, "Güçbirliği önündeki sorunları aşmak için" başlıklı bir yazıda, bu yılki 12 Eylül'ü protesto eylemlerini değerlendirmiş. Komkar'a sormak her demokrasinin hakkı, hatta görevi değil midir 12 Eylül cuntasını protesto etmeden, edenlerin eylemlerini değerlendirmek ne haddine? 12 Eylül faşist diktatörlüğünün baskılarında artış var. Ama Komkar, birkaç alanda stand açmakla yetindi. Zaten öledenberi, Komkar'ın tek bir faaliyeti stand açmaktır. Cuntanın bu yeni yılında da görüldüğü gibi Komkar'ın asıl faaliyeti devrimi çalışmaya değil, devrimi çalışmaya karşıdır.

Güçbirliği önünde engel olan birçok "güç" var. Komkar, bunların başında gelen bir güçtür.

12 Eylül'ü ortak eylemlerle protesto etmek için oluşturulan platformlara girmiş çıkmış Komkar, tüm çabalarına rağmen gerçekleri bırakalım değiştirmeyi, kıyasından bile geçememiştir. Cuntanın 7 yılını doldurduğu bu yılda, her gücün gerçek kimliği, gücü, devrimeliği, kısaca niteliği daha da anlaşılır oldu. En çok da Komkar'ın.

Komkar'ın platformlara katılmadaki amacı, ortak eylemlerin gerçekleşmesi değil, ortak protesto eylemlerini engellemek ve de diğer güçleri bundan vazgeçirmektir. Bunun için de platformlara katılan diğer güçleri, Feyka Kurdistan'ı dışalamaya teşvik etmeye çalışmış; nitelikli platformdaki konuşmaları, itirazları hep Feyka Kurdistan'a yönelik, dolayısıyla Kurdistan'daki gerilla savaşına kar-

şı olmuştur. İşte Komkar'ın platformdaki görüşleri.

"Bu arada Apocuların demediği Feyka Kurdistan'ın durumu gündeme geldi. Komkar, Dev-İşçi, KDKK ve FİDEF bu örgütlerle ortaklaşa eylem yapmayacaklarını dile getirip, gerekçelerini açıkladılar."

Komkar'ın, Feyka Kurdistan'dan "Apocuların derneği" olarak bahsetmesi, polis amcaları için özel bir anlamı vardır.

"Toplantıya gözlemci olarak katılmış olan Komkar temsilsiz söz isteyerek, Feyka Kurdistan ile ortaklaşa eylem yapmama kararımızın ilkesel olduğunu, onların dışında en geniş katılımın sağlanması için çaba harcanması gerektiği."

Komkar, "amaç en kapsamlı bir güçbirliği ile cuntayı protesto etmek vazgeçilmez ilkimizdir" diye açıklamayı elbette yapamazdı. Onun açısından sorun, varlık-yokluk sorunu değil mi? İlkeler de varlık-yokluk sorunu üzerinde şekillendiğine göre, varlığını tümden silinme tehlikesiyle karşı karşıya getiren PKK önderliğindeki Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesidir. Bu açıdan, Komkar'ın bu görüşü anlaşılacak değildir.

"Komkar, bu toplantıda ortak metinde yer alan iki cümleyle ilgili olarak değişiklik önerisinde bulundu. Birincisi, 'Kurdistan'da her alanda TC devletine yönelik silahlı mücadele püskürtülmektedir' şeklindeki cümleyle, 'Buna karşılık Komkar'ın önerisi, Faşizmin tüm barbarca uygulamalarına karşılık ulusal ve sınıfsal mücadelemiz durdurulmadığı için belirtil-

mesi şeklindedir."

Komkar, şeylerin adını değiştirince kendisini de değiştireceği gafletine düşüyor. Ama buna bir çaba... Komkar'ın bir diğer vesonucu ilirazi söyleşi.

"Yurt dışında bulunan demokratik örgütler düzeyinde 12 Eylül faşizmini protesto eylemleri konuşulmuşken, bazı örgütlerin 'silahlı mücadele' konusundaki görüşlerini getirip dayatmaları da öyle."

Çok iyi bilinmekte. Bugün silahlı mücadele PKK önderliğinde gelmekte. Bu silahlı mücadelenin hedefi olan TC'ye yönelik her kıpırdanışın, objektif olarak yine bu mücadeleye hizmet ettiği bir gerçek. Komkar ve üstü olan TKSP vb. gibilerinin de PKK'yi düşman gördüklerine göre, neden farkı bir tutum göstersinler, zira tercihlerini TC'den yana yaparlardı bunlar. Komkar, 12 Eylül cuntasını protesto mu etmek istiyor, yalan. Gerçekten istiyorsa, silahlı mücadeleye bu kadar düşmanlık neden? Silahlı mücadelenin TC'ye yönelik olduğunu hiç kimse inkar edemez. Komkar bunun farkında. Ne yapalım ki, Komkar, ağabey gördüklerinin yolunda, düşündüğü Türkiye yolculuğu hazırlığında. Açıkta yaparsa ayıp değil. Çünkü o, çoktan ayıp etmiş.

Komkar dergisi, sözde habercilik gereği Avrupa çapında gerçekleşen 12 Eylül cuntasını protesto eylemlerinin bilançosunu da sunmuştur. Ama tümünü değil. Herkesçe bilindiği veya en azından tahmin edildiği için, açıklamaya ve nedenini belirtmeye gerek yok.

Bir Berxwedan okuyucusu

Onurumuz ve Kılavuzumuz Berxwedan'ı Daha Çok Dağıtmak, Kitlelere Götürmek İçin Hazırız

Berxwedan, asıl kaynağını ülke mücadelesinden alarak gelişmektedir. Yurtsever Kurdistanlıların gerçek anlamda bu gazeteye sahip çıkması ve birçok yönden katkıda bulunması gerekmektedir.

Berxwedan, apayrı bir özelliğe sahiptir. İddialı bir şekilde ortaya çıkan, ama Kürt halkına hiçbir şey veremeyen sosyal-şoven ve reformist küçük-burjuva yayın organlarından çok farklıdır. Berxwedan, allelerin evine yeni bir üye olarak katılmıştır. O, bu evin sevilen, sayılan ve hep birlikte olunmak istenen üyesidir. Berxwedan'ın en önemli özelliği ise, Kurdistan ve Türkiye kurtuluşu uğruna yaşamalarını feda etmiş olan şehitlerin kanlarıyla bezenmiş olmasıdır.

İşte, bütün bu gerçeklerden dolayı; biz bütün Berxwedan okuyucu ve dağıtıcıları olarak, kendi alanlarımızda şimdiye kadar taşıdığımız hafif yükün ağırlaştığını hissediyoruz.

Bu nedenle daha çok çalışmamız gerektiğinin bilincindeyiz. Berxwedan, 15 günlük oldu. Bu, dağıtım daha seri yapmayı gerekli kılıyor. Biz bir grup Berxwedan dağıtıcısı olarak bu gerçeklerden yola çıkarak, gazetemizin daha çok kitleye götürülmesi için daha çok çalışacağız. Berxwedan'ın dağıtım sayısını arttıracaktır. Ayrıca, Berxwedan'ı haber, yazı, resim vb. gibi çalışmalarla destekleyeceğiz. Biz bunları, hem Berxwedan'ın çağrısına uyarak, hem de yurtseverlik görevi olarak yerine getirmeyi gerekli görüyoruz.

Aynı şekilde, bütün Berxwedan dağıtıcılarının da böyle davranmasını istiyoruz. Şimdiden, daha çok dağıtan, daha çok kitleye ulaşan bir Berxwedan yaratmak için çalışan okuyucu ve dağıtıcılara üstün başarılar diliyoruz.

Mannheim'dan bir grup Berxwedan yayın dağıtıcısı adına CUMA

İZİN ANILARIM

Ben bir yurtsever olarak senelik iznimi geçirdiğim Karakoçan ilçesinde iştiklerimi sizlere yazmaya çalışacağım. Sizlerin de öğrendiği gibi PKK partizanları tarafından polis lojmanları basılmış, hasar görmüşlerdi. Belediye Başkanının amacı da yaralanmıştı. Halkın çoğu sevinçliydi. Konuştuğum kişilerden birisi diyor: "Bu sefer askerler ve polisler gelip evimi arasalar ve bana herhangi bir baskı yapasalar, diyeceğim ki partizanlar-Apoculara gücünüz yetmez, niye bana karışıyor-sunuz?"

Halk eskisi gibi korkmuyor. Partizanlar Karakoçan'da bildirdi falan da dağıtım, Belediye Başkanına baktıkları bir mektupta, "Ne zaman olsa da seni vuracağız" diye yazmışlar. Eylemden sonra polisler, "Biz

ihbar aldık, saat akşamın dokuzuna kadar bekledik. Kimseyi görmediğimiz için pusula yerimizi terkettik" demişler.

Ben üç sefer Diyarbakır cezaevine görüşmeye gittim. Cezaevinde kardeşim ve diğer bazı arkadaşları da gördüm. Açık grevinden bir hafta önce çıkmışlardı. Direneceklerini söylüyorlardı. Ve henden dışarıdaki durumun nasıl olduğunu sordular. Ben durumu anlattım. Dışarıda ki gelişmelere seviniyorlardı. Dışarıdaki tüm yoldaşlara selamları vardı.

Yine görüştüğüm birisi, "Hidayet Bozylığı, Bingöl'de mücadelemiz aleyhine alışıyor. Mustafa AYÇİÇEK yoldaşında overmuş" diyor. Buha'nın, üç özel timin koruması altında yurtseverleri tehdit ettiği de söyleniyordu.

Fransa'dan bir yurtsever işçi

KÜRDİSTAN'DAN İZLENİMLERİM

1985 yılından beri Libya'da çalışmaktayım. 30 Haziran 1987 tarihinde 2 aylık izine gittim. İki aylık izin süresini Lice, Kulp, Hani ve Karaz'da geçirdim. Tabii bu illerlerin bazı köylerinde de kaldım. İki aylık süre içinde birçok değişiklikler olmuştu. Tabii ki bu değişimlerin nedeni de partimiz PKK'nin yürüttüğü önderlik ettiği mücadele idi.

Hele son dönemlerde giderek büyük boyutlara ulaşan gerilla eylemleri Kurdistan halkında büyük umutlar sağlamıştır. Şimdi gençlik şöyle diyor: Gidip de faşist Türk devletine askerlik yapmayacağız. Partimizin kurmuş olduğu ARGK (Kurdistan Halk Kurtuluş Ordusu) saflarında gerekli eğitimi sağladıktan sonra cepheye savaşacağız.

Bir de son gerilla eylemleri oldukça geniş kitleler üzerinde olumlu etki bırakmıştır. Faşist güçlerde büyük bir korku ve panik hakim. Bunu tüm hareketlerinde görmek mümkündür. Tanık olduğum bir olay şöyle gelişti: Lice'ye 5 kilometre uzaklıktaki Derhuş köyünde bir köylü davarları köye sürerken köyde bulunan

faşist askerlerde büyük bir paniğin doğmasına sebep olmuştu. Çünkü akşam saati gelmiş, ortalık kararmıştı. 22 Ağustos gününün akşamıydı. Köyünlerin çıkardığı sesi duyan sömürgeci faşist kolluk kuvvetleri, "Aman Apocular bastı" diyerek yere yatmış ve sesin geldiği yöne koyun sürüsüne rastgele ateş açmış ve 8 baş hayvanı öldürmüşlerdi. Yine benzer bir olay da Firdevs köyünde olmuştu. Burada da iki tane eşek öldürmüşlerdi. Bu olaylar sömürgecilerin acizliğini en iyi sergileyen olaylardı.

Yine diğer bir durum ise, sömürgecilerin ajan ve muhabir oluşturma istihbarat ve bilgi toplama çabalarında görülen acizlik. Yerli halktan ajan bulamayan düşman, kendisinin faşist asker ve polisinden ikisini seyyar satıcı kılığında köye göndermişti. Köylüler de bunların durumunu çözümlerle anladıktan sonra köyün ortasında meydana dayayı çekip gönderiyorlar. Ve bir daha da ortalıkta görünmüyorlar. Partimiz önderliğinde gelişen gerilla savaşçı kitleleri öylesine etkili-

yor ki artık ajan ve korucular başını sokacak delik arıyor ve bunların çoğu işbirlikçiliği bırakıyordu.

Benim Kurdistan'da olduğum süre içinde tanık olduğum ve duyduğum bazı olaylar da şöyleydi. Ağustos'un 18-19'unda Hani'nin Feynter köyünün 25 yıllık muhtarı Hacı ve 5 yakın adamı gerillalarımızca ölümlü cezalandırılmışlardı. Ayrıca Lice'ye yakın Çeşme mevkinde sömürgecilerin sonday çalışmalarına baskın düzenleyen gerillalar buradaki bir dizi makine ve tesisi imha ettiler.

Kurdistanlı bir yurtsever olarak, şunu söyleyebilirim: Sömürgeciler, gelişmekte olan mücadelemizi artık durdurmak şurda kalsın, nasıl kendilerini biraz daha yaşatacaklarını hesabında bile büyük bir çıkmaz içindeler. Bu nedenle de diyorum ki, artık tüm gücümüzle mücadeleye katılalım. İsyanımızı güçlendirelim. Kurdistan'ın bağımsızlık güneşini hep birlikte selamlamak için çalışalım.

Libya'dan Kurdistanlı bir işçi

Tüm Berxwedan Okuyucularına

Gaddar düşmanımıza karşı hepimiz tarafından bildirildiği gibi 1984'ün 15 Ağustosundan günümüze kadar PKK önderliğinde HRK'nin başlatıldığı savaşın zafer bayrağı bugün ARGK gerillalarının göklere yükseltilmiştir. Artık çok geç kalmıyoruz. Eğer biz gerçekten özgürlükten, bağımsız bir Kurdistan'dan yanaysak, ERNK içinde yerimizi alalım.

Kurdistan içinde ve dışında, her yerde, biz nerdeyse ERNK ordadır. Var olan enerjimizi Kurdistan için sarfedelim. Eğer enerjimizi Kurdistan için sarfetmek istiyorsak, ERNK saflarında yer almak zorundayız. Eğer geçmişte Rızgari, KUK, DDKD, ÖY gibi küçük-burjuva, teslimiyetçi-reformist örgütlerin şefferi bizi kandırabilmişlerse, bu, dillerinin ucuna getirdikleri ve hayran olduğumuz KÜRDİSTAN kelimesiyle mümkün olmuştur.

Ama artık bizi kandırmazlar. Kurdistan'da Partimiz önderliğinde başlatılan savaş, bu şeffelerin maskelerini düşürmüştür. Binlerce değerli Kurdistan evlatlarının kanı dökülmüştür. Özgürlük ağacı Hakilerin, Mazlumların, Hayrilerin, Kemallerin, Mehterlerin, Agitlerin vd.'lerin kanlarıyla sulanmıştır. Köklerin derinlere inmiştir. Kurdistan'ın dört bir yanında filizlenmiştir.

Artık özgürlük ağacının sökülüp atılmasına kimsenin gücü yetmeyecektir. Bugünlerde düşmanımız bağırıp çağırılmaktadır. İmdat ediyor. Baş kesilmiş tavuk gibi yenden yere zıplamaktadır. İçine girdiği çıkmazı diliyle, kalemiyle, hareketleriyle dünyadaki tüm dost ve düşmanlara açıklamaktadır.

Yoldaşca selamlar Celle'den Medine

Başarılı 1 sayfa

Türk sömürgeciliğinin yürüttüğü psikolojik savaş içinde Kürt işbirlikçiliği de önemli bir yer tutuyor ve malzeme oluşturmuyor. Hemen her gün, bir gazete ya da dergide bir veya birkaç kişi ya da örgütün PKK hakkındaki bildirisi, açıklaması veya röportajı yayınlanıyor. Özgürlük Yolu, Rızgari, DDKD gibi güçler var oldukça MIT ve Türk basını PKK'ye karşı mücadelede malzeme bulmak için güçlük çekmiyor. Bunlara son dönemlerde hızlanan bir şekilde Kürdistan'ın diğer parçalarındaki örgütler de (I-KDP, KYB, I-KDP) ekleniyor. Türk sömürgeciliği, bunların ağızından PKK'nin nasıl bir eşiği ve terör hareketi" olduğunu, "yalnız başına ve halktan kopuk" bulunduğunu ilan ediyor ve böylece PKK'ye karşı mücadelesinde mesafe katetmek istiyor. Bunlar da, Türk basınının sayfalarına boy boy resim, açıklama ve röportaj vererek, bıldırbın çok çeşitli malzeme sunarak, PKK ile ilişkilerinin olmadığını, PKK'ye karşı vur emri çıkardıklarını, kendi alanlarından kovduklarını, PKK'nin terörist olduğunu, Kürt ulusal hareketini büyük zararlarla uğrattığını, yalnız başına kaldığını, halkla bağı bulunmadığını ve yıkılmakta olduğunu belirtiyorlar. PKK'ye karşı bunları söyler ve yaparken, Irak ve İran rejimlerinin Güney ve Doğu Kürdistan'da halkımıza karşı yürüttükleri katliamlara karşı Türk faşist-sömürgeci rejiminin sessiz kalmasını ve halkımızı "korumasını" istiyorlar.

Aylardan, hatta yıllardan beri Türk basınında bu tür açıklama ve yayınları izliyoruz. En son Yeni Gündem, sayı 82'de, M. Barzani ve C. Talabani ile ayrı ayrı yapılmış, fakat yanyana konmuş röportajları okuyoruz. Başlığı bile "PKK, halk hareketi temsilcisidir" şeklinde atılan bu röportajların içeriği ve amacı yukarıda belirttiklerimizin aynısıdır. PKK'nin "terörist" olduğu, halkla ilişkisinin bulunmadığı, yalnız başına kaldığı, strateji ve taktiklerinin yanlış olduğu ve Kürt ulusal hareketine zarar verdiği açık açık söylenmektedir. Yani kitlelere, "PKK'ye aldanmayın, ona güvenmeyin, onun yaptıkları yanlıştır, o bir şey yapmamıştır" denilmektedir. Türk devleti de yaşanan şiddetli savaş içinde her böyle söylüyor, kitleleri buna inandırmaya çalışıyor ve böyle söyleyenlerin sayısını çoğaltmak istiyor.

Böyle bir röportajın yapıp yayınlamasıyla, Yeni Gündem dergisinin, Kürt gericiğiyle birleşmek isteyen Türk sosyal-şovenizminin gereklerini yerine getirdiği söylenebilir. Ama röportajın aktörleri olan malum güçlerin hezeyanlarına ne demeli? Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesini kim geliştiriyor, kim köstekliyor? Burada gerçekten ölçü ne? Eğer ölçü, Kürt feodal ve aşiret reislerinin çıkarlarını korumak, Barzani ve Talabani aşiretlerini bu kavga

İlkel Milliyetçiliğin Türk Basınındaki Hezeyanı Devam Ediyor

ÖLÇÜ NE?

ortamında yaşatmak, Kürt egemen güçlerini ayakta tutabilmek için diğer her şeyi bir yana bırakmak ise, PKK'nin buna göre iyi bir şey yapıp yapıp, hatta karşıtık yapıp, bu durumun ustası ve temsilcisinin ise kendileri olduğu doğrudur. Yok eğer ölçü, Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesini yaratmak ve geliştirmek ise, o zaman son yedi yılın pratiğine kısaca bakalım. Bakalım, şaşmaz doğru olan pratiğin gerçekte neyi dile getirdiğini görelim.

DOĞU KÜRDİSTAN:

Yıl 1980, Şahlik yıkılmış, Doğu Kürdistan da devlet ve sömürgecilik adına hiçbir şey yok. Halk büyük bir sevinçle, coşkuyu ve ayaklanmayı yaşıyor. Kurtuluşa ulaştığını sanıyor ve böyle olmasını istiyor. Ortaya bir yığın örgüt ve parti çıkıyor. Barzaniler, Talabaniler, Kassimolar hepsi orada her biri bir köşeyi tutuyor ve adeta halk üzerinde krallığını ilan ediyor. Ortamı güremler, bunların yanına halktan kimsenin yaklaşmadığını, gururdan ağırlandıracıp da sorulan sorulara bile cevap vermediklerini söylüyor. Ama politik ortam bu, hep böyle durmuyor. Yıllar ilerliyor. Politik ortam kızışıyor. İran'da yeni bir devlet örgütleniyor. Bu devlet Irak la savaşa giriyor ve egemenlik kurmak için Kürdistan üzerine yürüyor. Halk, bu işgale saldırıya karşı topyekün direnmek, bağımsız ve özgür olmak istiyor, bunun için silahlaniyor, birlikler kuruyor ve canını bu uğurda seve seve veriyor. Bir de bu kralcıklar, kendilerine önderlik etmelerini istiyor.

Peki bunlar ne yapıyor? Önce Barzanilerle Talabaniler kavga ediyor ve Talabaniler Güney'e çekiliyor. Ardından Barzanilerle Kassimolar deşetli bir savaşa tutuşuyor. Birinciler ikincileri püskürterek Irak'a sürüyor, Güney'e gitmeye zorluyor. Bu ortamda İran devleti Doğu Kürdistan'ı ele geçiriyor, Barzanilerle birkaç mülteci kampı veriyor. Kassimoları tümenden Irak'a sürüyor ve Kürdistan'da yeni bir sömürgeci egemenlik kuruyor. Halk buna karşı kahramanca direniyor, sayısız şehit veriyor, ama örgütsüz ve taktiksiz, zorunlu olarak yeniliyor. Düşmandan tümenden kurtulmuş olan Doğu Kürdistan, böylece ve bu kralcıkların yüzünden yeniden düşman egemenliğine düşüyor. Şimdi Doğu Kürdistan da bir tane gerilla üssü yok, Barzaniler İran devletinin himayesinde yaşıyorlar, I-KDP Irak devletinin himayesinde ve halk ise her şeye karşı büyük bir öfke ve nefret içinde. PKK'nin yanlış, kendilerinin doğru olduğunu, PKK'nin iş yapmaz kendilerinin ise vatan için savaşçıları söyleyenlerin, Irak ve İran KDP'ler diye bilinen örgütlerin pratikte yaptıkları bu işte: Düşman

egemenliği bulunmayan Doğu Kürdistan da yeniden sömürgeci egemenliğin kurulmasına yol açmak ve kendileri de değişik sömürgeci devletlerin sığıntısı haline gelmek. Pratik böyle olunca, elbette Kassimolar, Barzani'nin Türk devletiyle ilişkileri, Türk devletinden yardım istemeleri ve PKK için ise her şeyi söylemeleri fazla şaşırtıcı olmaz.

GÜNEY KÜRDİSTAN:

Yıl 1981 Saddam rejimi İran'la büyük bir savaşa tutuşmuş ve Güney Kürdistan'ın geniş alanlarından askeri kuvvetlerini çekmiş. Bu alanlar bombos, sömürgeci egemenlik yok, halk silahlanmış ve binleri bulan peshmerge kuvveti örgütlenmiş. Halk bu ortamı değerlendirmeye ve rejime karşı aktif savaşarak Kürdistan'ı kurtarmak istiyor. Ama öünde büyük bir baraj var: politikası, taktiği ve örgütü muhafız gücüyle Barzanicilik ve Talabanicilik... Barzanicilik, önce İran'da KDP ile savaşıyor, belli bir süreyle böyle geçiriyor, ardından Güneyde Talabani ile savaşı, 1983-84'leri de böyle geçiriyor, daha sonra ise PKK'nin devrimci mücadelesi geliştiriyor ki, bütün oklar buraya çevriliyor.

Halk böylesi savaşlar içinde aldatılıyor, güçleri tüketiliyor. Yedi yıl gibi uzupuzun sürenin ve muazzam elverişli koşulları bütünüyle heder ediyor. Kurtuluş mücadelesinde bir adım ileri atmak yok, yoğun gerileme var. 1982'de onbinleri bulan halkın peshmerge gücü giderek binlere düşüyor; 1982'de çok geniş olan peshmerge alanları bugün Şemdinli'den yol arayacak kadar daralıyor; 82'de günlük olan peshmerge eylemleri bugün ayda bir tane bile olmuyor. Halk büyük bir öfke ve umutsuzluk içinde; İran'a karşı, Suriye'ye, Avrupa'ya,

dünyanın dörtbir yanına sığınmaya çalışıyor. Ama Barzaniler ve aşiret reisleri İran'da yaşıyorlar. Önce Londra-Süleymaniye hattını oluşturan Talabaniler, daha sonra Bağdat-Londra hattını oluşturmaya denediler, olmadı, şimdi İran-Londra hattında kendilerini yaşıyorlar. İran'da bir KDP-KYB birliği oluşturmışlar, her fırsatta PKK'nin mücadelesine dil uzatıyorlar. Güney Kürdistan'daki bunca elverişli koşulları ve halkın mücadele yönündeki büyük azim ve isteğini böyle çarçur eden güçlerin Türk sömürgecilerinden yardım istemeleri, Türk basını ve televizyonunda baş konuk haline gelmeleri ve gerçek yüzlerini gizleyebilmek için de "PKK'nin terörist, taktiklerinin yanlış olduğunu" söylemeleri elbette ki fazla şaşırtıcı değildir.

KÜZÜY-BATİ KÜRDİSTAN:

Yıl 1980, Kürdistan'ın her tarafında egemen olan, fakat düzenini rahatlıkla sürdüremeyen Irak devleti, 12 Eylül darbesiyle faşist-askeri bir diktatörlük oturmuş ve Kürdistan'da yeni bir işgal, katliam, ezme ve imha hareketi başlatmış. Kürt ve Kürdistan adına her şeyi yakıp yıkıyor, ne varsa onu yok etmek istiyor. Katlediyor, tutukluyor, işkenceden geçiriyor, tüm halkı sindirmeye çalışıyor. Halkın mücadele ve savaş tecrübesi yok, ulusal bilinci karartılmış, her şeyiyle örgütsüz. Bu konularda devrimci hareketle atılmaya başlanan ilk adım ürünleri darbe ile bütünüyle yok edilmek isteniyor. PKK, henüz gençlik dönemine yeni girmekte olan bir hareket, mücadeleyi emekleyerek geliştiriyor, tecrübesi yok, darbe karşısında çok sayıda kadrosunu kaybetmiş, ama bütün bunlara rağmen gücünü toparlamak, örgütlemek ve

direnici yükseltmek istiyor.

Bu konuda çok zayıf olanaklarla hareket ediyor. Buna rağmen, bu olanaklara dayanarak kadro adaylarını geri çekiyor, güç biriktiriyor, eğitiyor, Konferans ve Kongre yapıyor. Böylece sayı olarak sınırlı da olsa yeni bir direniş gücü hazırlıyor ve tek başına 12 Eylül faşist-sömürgeci rejimine karşı silahlı direniş girişiyor. 15 Ağustos Atılımıyla Kürdistan'ın her tarafında silahlı direniş başlatıyor ve bu direniş üç buçuk yıldır kesintisiz sürdürerek geliştiriyor. Bu direnişle faşist-sömürgeci Türk rejimine ağır darbeler vuruyor, rejimin Kürdistan'daki egemenliğini adım adım kırıyor, rejimi çöküş düzeyinde sarsıyor. Türk politik yaşamına damgasını vuran bir politik güç kazanıyor.

PKK, 1984'ten beri geliştirdiği pratik direnişle ilgili herkesin "yapılmaz" dediği şeyi yapıyor. Türk ordusuyla savaşıyor ve ona ağır darbeler vurarak geriletiyor, egemenliğini kırıyor. Kuzey-Batı Kürdistan da tümenden egemen olan Türk sömürgeciliğini parçalıyor ve ulusal kurtuluşu egemenliği kuruyor. Bugün Kürdistan'ın her tarafında yoğun bir gerilla savaşı veriyor, gerilla bölgele ve gerilla üsleri kuruyor, Halk Kurtuluş Ordusu nu inşa ediyor, yuzbinlerce halka biling ve umut vererek harekete geçiriyor. Ulusal Kurtuluş Cephesi ni örgütlüyor. Kürdistan ulusal kurtuluş sorununu dünyada güncelleştiriyor ve davaya dost ve mütefiki kazanıyor. PKK, sıfırdan başlayarak ulusal kurtuluş mücadelesini bu düzeyde geliştirmiş ve mücadeleye böyle yüksek bir düzey kazandırmış bulunuyor. Ve bütün bunları, sadece halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine gücü oranında hizmet edebilmek amacıyla yapıyor.

SONUÇ NEYİ BELİRLİYOR?

Kürdistan in üç parçasında son yedi yıldır yaşananlar özet olarak böyle. Meydanlarda ve gazetelerde sünnilerinde konuşan partilerin pratikleri; ilişkileri ve neyi, ne kadar yaptıkları da böyledir. Açıkça görüldüğü gibi, PKK'ye karşı tutum takınmak Kürt halkının en büyük düşmanı olan Türk faşist-sömürgeci rejimine hizmet etmek ve ulusal kurtuluş mücadelemizin karşısına geçmek demek değil midir?

Bugün, Türk faşizmiyle ilişkiler içinde olmak, ona karşı mücadele etmemek, ona hoşgörüyle davranmak Ortadoğu'nun bütün halklarının yurtseverliği açısından en utanç verici durumlardan biridir. Tarih boyunca üzerinde sayısız katliam uygulaması, milyonlarca bireyini katletmiş, ülkesinin yarısını bugün egemenliği altına almış, diğer yarısını da almak sevdasına tutulmuş, geri kalmışlığının, ezilmişliğinin, yaşadığı zulmün, yok oluşun baş sorumlusu olmuş bir halk olarak, Kürt halkının yurtseverliği açısından ise Türk faşizmine karşı bu tutumunu ne anlam taşıdığına okuyucuların kendileri karar vereceklerdir.

KÜRDİSTAN'DA GÖÇLER; NEDEN VE SONUÇLARI - II

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Yazımızın birinci bölümünde daha çok Türk egemenlerinin, hakları zorla nasıl göçe uğratarak imha ile karşı karşıya bırakıldıklarını birçok eksikliği ile de olsa açıklamaya çalıştık.

Burada şu soru sorulabilir: Nasıl oluyor da Türk egemenliği altında en fazla kalan, ona en fazla direnen ve en fazla soykırıma uğratılan Kürt halkı varlığını sürdürdü, ülkelerinde kalabildi?

Bu sorunun cevabı da çok yönlü olmak zorundadır. Çünkü cevap, evrensel olarak halkların, özgül olarak Kürt halkının karakterini ortaya koyacaktır. Kürtlerin ancak Osmanlıların son döneminde toplu göç olayıyla karşı karşıya kaldıkları görülür. Bunun nedeni Türk hakim sınıflarının himmetinden ve Kürtleri iyi davranmasından, dişi birlikten ya da iki halkın ittifakından, kader birliğinden kaynaklanmamaktadır. Böyle bir iddia bilimsel değildir. Tarih bunu yalanlamaktadır.

O halde neden, nedir? Dönem dönem çeşitli politikalar rol oynadıysa da Türk hakim sınıfları bütün kullamcı ve soykırımcı hünerlerine rağmen, Kürtleri toptan göç ettiremedikleri gibi, toplu jenoside de uğratamadılar. Kürdistan'daki Türk tarihi sürekli jenosid olmasına rağmen, gerek budur. Kürt halkı direndi, Türk hakim sınıfının gücü yetmedi.

Göç olayı, doğrudan bir halkın siyasal, ulusal varlığını ortadan kaldırmaya yöneliktir. Direnen ulus açısından da böyledir. Sorunu iki boyutlu bakmak gerekir. Kürdistan tarihi, soykırım ve göçe karşı direniş tarihidir.

Kemalist döneme kadar, Kürt halkının hem hep egemenlik altında olduğu, hem de hiç egemenlik tanımadığı bir statü olarak tanımlanabilir. Siyasal olarak bu bağımsızlık devlete denk düşmüyor, aşiret örgütlenmesi düzeyinde de olsa gerçek budur.

Kemalist dönemde Kürdistan'da yaygınlaştırılan göç esas olarak incelenmesi gereken konudur. Yine de buna yol açan politikalar tarihi bir süreçtir. Örneğin, kısa da olsa bu tarihi süreçte bakmak gerekir.

Osmanlı Egemenliğine Kadarki Dönemde Kürdistan'ın Durumu ve Türk Egemenliği

İslamiyetin Kürdistan'a yayıldığı 630'larda Kürt halkı Ortadoğu'nun en geniş coğrafya ve nüfusuna sahip olan halidir. Toplumsal örgütlenmesi de geri değildir. Kürtler zorla islamlaştırıldılar. 630-1000 yılları arasında önce Emevi, sonra Abbasi egemenliğine karşı Kürt halkı sürekli ayaklandı. Doğrudan ayaklandı gibi, Farslılarla ve İslamiyetin Haricileriyle de ittifaklar yaptı. Kürtler önemli feodal beylikler halinde kaldılar. Her ne kadar bunlar is-

lanlı Arap İmparatorluğunun vassal (bir nevi özerk devlet) durumunda olsalar da gerçek bağımsız Kürt devletçikleri halindeydiler. Bunlardan Mervanilerin (990-1096) sınırlı Diyarbakır Ahlat, Malazgirt, Ereç, Van Gölü'nü kapsadığı gibi, zaman zaman Urfa'yı içine alıyordu. Mervanilerin Suriye tarafına yayılmasını Bizans, Musul tarafından yayılmasını da Araplar önleyordu. Yine de bir dönem Musul'u geçerek Bağdat önlerine kadar gelirler.

İslamiyetin niteliğinden bahsetmek gerek. İslamiyet, Arap egemenlerinin yayılma ideolojisi olur. Tehlikeli yanı asimilasyonculuğuydu. İslamiyet, askeri, ekonomik, kültürel, siyasal düzenlemesiyle, gelişkin bir feodal sömürgecilikti.

Kabile örgütlenmesi içinde olan Arap İslam orduları, zorla işgal ediyor, askeri garnizonlar kuruyor, ardından Arapçayı zorunlu dil yapma topırağa yerleşmeyi, sömürgeci orduda yer almayı halklara dayatıyorlardı. İslam olmuştur, kafiri öldürme de vacipti. "Dar-ul İslam" denilen İslam ümmetçiliği Arap ulusçuluğundan başka anlamı gelmiyordu.

Kürtlerin Araplara karşı ayaklanmaları en çok Arapların Kürdistan'a yerleşme politikalarına karşı geliyordu. Arap işgal ordusu komutanları çoğu kabileleri olan savaşçılarla bir yere yerleşiyor, eyalet valisi oluyor, orayı kendine yurt, halkını da bir nevi İslami köle haline getiriyordu. Araplar bu şekilde Musul, Urfa ve Güney Kürdistan'ın önemli bir kesimine yerleşmişlerdi. Ayaklanmalar da en çok bu sınırdan geçecek, Kürtler yenildikçe dağlara çekilecekti. Ancak ovalık alanlar (Musul, Haseki, Urfa vb.) dışında Araplar yerleşim sağlamayacaklardı.

Kürt halkı, Bizans-Arap savaşlarında önemli rol oynarlardı, daha doğrusu 990-1030 yılları döneminde tampon bölgede oldukları için kırılırlardı.

Türk Selçuklu Egemenliği ve Kürt Halkı

Türkler Ortadoğu'ya açıldıklarında siyasal-askeri boşluk vardı. Abbasiler zayıflamış, Mısır'daki Fatimilerle sürekli çatışma halindeydiler. Bu egemenlik savaşı halkların özgürlük sorunlarını da içe-riyor ve dini renkleri altında veriliyordu. Bizans, feodal gelişme nedeniyle için için kayınıyordu. Dini renge bürünen İran'da Fars halkı güçlü bir devlet haline gelmiyordu.

Türkler ise askeri olarak güçlü ve örgütlüydüler. Türklerin Ortadoğu'ya yayılışlarında iki karakteri içeriyorlardı. Asıl savaş gücünü barbar Türkmen boyları oluşturuyordu. Türk boyları ise askeri olarak örgütlü olup

bunlara dayanıyordu. Türklerin yayılması, Ortadoğu den-ge-sini altüst edecekti. Çünkü, onların da yayılması Araplarınki gibi yurt edinmeye de yönelik olacaktır. Araplardan farklı yanı girdikleri yeri kırılıktan geçirmekte, talan etmekte, adeta ardılarında canlıların tüketildiği, kül olmuş şehirler ve viran ülkeler bırakmaktadırlar. Bu nedenle askeri-siyasal otorite olan Selçuklu egemenleri zaman zaman Türkmenleri frenlemek için katham yapmak zorunda kalacaktır.

Türk boyları 960-1020 yıllarında Kürdistan ülkesine saldırılar düzenlerler. Fakat egemen olamazlar. Savaşlar daha çok Horasan ve Azerbaycan'da olmaktadır. 1029'da iki büyük kol halinde Kürdistan'a saldırı olur. Azerbaycan'da Hahdani Kürtleri kathamla uğratılır. Musul yağma edilir. Ancak Türk boyları 13.000 ölü vererek çekilirler.

Türk boyları Kürdistan'a yerleşemezler. Yerleşim daha çok Azerbaycan'da olur. Bir önceki sayımızda değindiğimiz gibi burada Hahdani, Rewadi, Şeddadi vd. Kürt aşiretleri bulunur. Zaman zaman Kürdistan'ı kasıp kavuran Türkmenler barınamayacak, canlı olarak yetişenler ancak Suriye'ye yerleşebilecekler.

Büyük Selçuklular'ın Bağdat'a da egemen olup, Ortadoğu'nun en güçlü devleti haline gelmeleri, Kürdistan'da kaba bir denetim kurmalarını doğuracaktır. 1048 yılında Mervaniler, Selçukluların vassalı olmaya kabullenecekler. Benzer şekilde Azerbaycan'da vassallık koşullarıyla Kürt beylikleri kurulacaktır.

Selçuklular, Kürdistan'da büyük tahribat yapıyorlar. Ancak iç yapısına nüfuz edemezler. Çünkü, toplumsal olarak Kürtlerden geridirler. Kürtler, merkezi bir devlet halinde değilseler bile askeri olarak güçlüdürler. Ülke ve bağımsızlık tutkuları Selçukluların Kürdistan'a yerleşmelerini önler.

Türkler, Diyarbakır ve Musul'da atabeylikler kurarlar. Diyarbakır'da Artukoğulları, Musul'da ise Zengiler vardır. Gerçekte Kürt halkı, savaş halindeydi. 1180'de bu savaş hemen hemen tüm Kürdistan'ı sarmıştır. 13. yy'a kadar savaş içinde Musul'un kuzeyine kadar hükmederler. Zorlandıkça Zap'tan yukarı yerleşiyorlardı.

Selahaddin Sadi Bin Mervan (S. Eyyübi)'in 1190'na kadar devam eden Mısır ve Suriye'yi de içine alan egemenliği Kürdistan'da da kaptırmamasına rağmen, gerçekte bu egemenlik İslami karakterde olacaktır.

XIII. yy'da Moğollar, tüm Ortadoğu gibi, Kürdistan'ı da kasıp kavurur. Moğollara karşı yer yer Mısır, Kürt, Türkmen ittifakı gelişir. Tarihçiler Kürtlerin teslimiyeti kabul etmediklerini, savaşarak dağlara çekildiklerini ve Moğollara karşı birçok savaşı kazandıklarını yazarlar. Moğol-

lar aralarında Diyarbakır ve Musul'un da olduğu çoğu Kürdistan şehirlerini yağmalar ve yıkarlar. Moğollar, yüzyıl boyunca Kürdistan'ı Moğol valileri yönetirler.

Burada belirtmesi gereken önemli bir nokta şudur: Ne Araplar ne Selçuklular ne de Moğollar Kürdistan'ın dağlık alanlarına egemen olabildiler. Geçici işgaller pahalıya mal olur. İşgalci ordular sürekli kırılırlar. Fakat ovalar çoğunlukla işgal edilir. Bu nedenle de sömürgeciler geniş özerklikle Kürt beyliklerinin bağımsızlığını kabul ederler. Beyliklerin çoğalmasını teşvik ederler. Feodalizm karak-

kavgalarına kadar yansır.

Doğu, özellikle Kürdistan sömürgeci yayılma için en cazip alandır. Mısır Memlûk'lular zayıflamıştır. Akkoyunlular İran Safevîlere yenilmiştir. Hem Kürt-Safevî, hem de Kürt-Türkmen savaşı vardır. Şah İsmail Kürdistan'da katı bir sömürgecilik tesis etmek istemektedir. Ottonomilerini korumak için yanına giden Kürt beylerini zindana attığı gibi, Kürdistan'a vali statüsünde Şii din adamları atar. İran Safevî egemenliğine duyulan tepki Osmanlıların işine yarar. Osmanlı Sultanı Yavuz, geniş bir özerklikle Kürt beyliklerinin ço-

Durmudan ülkesinden koruduna halkının kaderi yapılmak isteniyor

teri olan aşiret beyliklerinin iç ilişkileri birliği önleyecek onları yabancı işgal karşısında zayıf bırakacaktır.

Ardı arkası gelmeyen bu işgaller Kürdistan'ın coğrafyasında değişiklik yaratmaktadır. Aşiretler çok sık yer değiştirecek dağlara doğru çekilme fazla olacaktır. Azerbaycan, Musul ve Derazor tarafından kuzeye doğru çekilme olurken, Maraş'tan Kilikya'ya ve Malatya-Sivas üzerinden içlere doğru yayılma olacaktır. Ama Kürdistan'ın doğal sınırları korunacaktır. Öyle ki, bu işgal savaşlarından Kuzey Afrika'ya, Cezayir'e, Afganistan'a göç ettirilen Kürt aşiretleri olacaktır.

XV. yy'ın sonlarında Akkoyunluların geçici bir süre Cizre ve Hakkari'yi işgalleri hariç tutulursa, Kürdistan Moğolların çekilmesiyle XVI. yy. Osmanlıların savaşlarına kadar bağımsız beylikler halinde nisbeten sakin bir dönem yaşayacaktır.

Osmanlı Türk Egemenliği ve Kürdistan

Osmanlı Türk imparatorluğunun Kürdistan egemenliği 1514'te başlar. 1914-18 emperyalist paylaşım savaşına kadar sürer. Askeri-feodal Osmanlı imparatorluğu Anadolu'nun birliğini sağlamış, Avrupa içlerine kadar ilerlemiştir. Ancak bu ilerleme XVI. yy.'ın başlarında durur. Osmanlı ordularına karşı koyar. Daha önemlisi Osmanlı toplumunda bulunamıyordu. Topraksız kalarak eskiyalayan köylülerin ayaklanmaları İstanbul hanedanlık

günü yanına çeker. Şeyh İdris-i Bitlis'i bu ilişkide birincil rol oynar. Tek tek Kürt feodal-leriyle anlaşmalar imzalar. Ardından Amasya'da konaklayan Yavuz la anlaşır.

Osmanlı Türk-Fars Safevî savaşında Kürt beyliklerinin Osmanlıların yanında kesim yer alması savaşın sonucunu belirleyecektir. Osmanlıların Kürtlere geniş özerklik vermesinin iki nedeni var. Bunlardan birincisi, Kürt beyliklerinin desteği olmadan Osmanlılar, İranlıları yenemez. İkincisi, Malatya'dan Musul'a kadar örgütlü Kürt beylikleri silahlıdır. Osmanlıların Kürt beyliklerinin üzerine gitmesi hiçbir yönden çıkarlarına uygun değildir.

Şeyh İdris-i Bitlis'in inhaneti, Kürdistan topraklarını Osmanlılara kolay bir şekilde açacaktır. 1514 Çaldıran savaşının ardından Kürt beylikleri bölünecek, Osmanlı ve Safevî çıkarları için kanlı savaşlar yapacaklardır.

Kürt beylikler alanlarında özgür olacaklar, beylik babadan oğula geçebilecek, buna karşın beylikler vergi verecek ve Osmanlı sınırlarını koruyacaklardır. Kürdistan egemenlerinin yabancı çıkarları için uc beyliği yapmaları böylece kalcılaşır. 1514-1639 boyunca Kürt halkı yabancı çıkarlar için savaşmıştır.

Osmanlılar bununla kalmıyor, sancağın adlandırıldığı beyliklerin çoğunu doğrudan kendi tekelinde tuttular. Örneğin Diyarbakır'ın 19 sancağından 11'i doğrudan İstanbul'a bağlı oldu. Padışahlar Şeyh İdris-i Bitlis'i de yanlarında Kürdistan temsilcisi olarak tuttular.

DEVAM EDECEK

ULUSAL KONGREYE
DOĞRUGENEL SİYASAL
İLKE VE HEDEFLER

A) Kuzey-Batı Kürdistan toplumunun ulusal bağımsız ve demokratik bir toplum haline getirilmesi için:

1. Kurtuluşun sağlanabilmesi için halkın en geniş siyasal birliği ve bu temelde en gelişmiş askeri ve siyasi gücünün yaratılması. Bu nedenle:

1- Halkın siyasal birliğini gerçekleştirmek için araçları olarak köylü, gençlik, kadın, işçi, esnaf vs. ulusal kurtuluş birliklerinin oluşturulması ve bunların merkezi ve bölgesel düzeydeki ulusal kurtuluş komitelerinde birleştirilmesi. Halkın topyekün örgütlenmesinin sağlanması için bu örgütlerin her alanda yaygınlaştırılması.

2- Halkın kendini koruma ve milis teşkilatının oluşturulması, gerilla örgütlenmesinin geliştirilmesi ve halk ordusunun yaratılması.

3- Eylem alanında, halkın temel gereksinimlerinden yola çıkarak ve kendiliğinden gelişme durumundaki kin, öfke ve protesto hareketlerinden miting, yürüyüş gibi daha ileri siyasal eylemlerin geliştirilmesi. Silahlı propaganda, genel ve kısmi ayaklanmalar, halk savaşının basit gerilla biçimlerinden en gelişmiş biçimlerine kadar uygulanması.

II Türk sömürgeciliğinin ve gerisindeki emperyalizmin Kürdistan üzerindeki her türlü egemenliğine son verilmesi. Bunun için:

4- Faşist Türk ordusunun işgali varlığının, NATO ve ABD üslerinin ortadan kaldırılması.

5- Türk sömürgeci yönetiminin tüm sivil aygıtlarının tasfiye edilmesi.

6- Ekonomik sömürgeciliğin sona erdirilmesi, sömürgeci devlet tekelinin tüm işletmelerinin kamulaştırılması.

7- Kürt dili ve kültürü üzerindeki zorla asimilasyona son verilmesi, sömürgeci eğitim sisteminin tasfiye edilmesi.

8- İşbirlikçi ve hain feodal-komprador kesimlerin ekonomik ve sosyal güçlerinin ortadan kaldırılması, mal varlıklarının kamulaştırılması, toplumdaki tüm ortacağ kalıntılarının tasfiye edilmesi.

III. Demokratik halk yönetiminde, ulusal bağımsız ve demokratik bir toplum kurulması. Bunun için:

9- Demokratik halk iktidarının kurulması yolunda bir ulusal meclis ve bu meclise dayalı bir halk hükümetinin

YEKİTİYA XORTÊN ŞOREŞGERÊN WELATPARÊZÊN KURDISTAN

teşkil edilmesi.

10- Sömürgeci devlet egemenliğindeki topraklarla hain toprak ağalarının elindeki toprakların millileştirilmesi. Bu toprakların topraksız ve az topraklı köylülere, mülkiyeti kamunun olmak üzere bedava dağıtılması. Bağımsız bir ulusal ekonominin kurulması.

11- Ulusal dil, kültür ve eğitimin geliştirilmesi için uygun tedbir ve kurumlaşmanın sağlanması.

12- Halkın çıkarına dayalı bir yargı sisteminin geliştirilmesi. Halk sağlığının korunması.

13- Sekiz saatlik işgünün kabul edilmesi.

14- Halkın temel haklarının uygulanması; insan hakları, mülk edinme hakkı, medeni haklar (genel seçim, demokratik özgürlükler, kadının özgürleştirilmesi ve kadınla erkek arasındaki eşitlik vs.)

15- Milli azınlıkların özgür gelişme haklarının tanınması.

B) Türkiye için: Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, sömürgeci-faşist yönetime karşı sürdürdüğü ulusal kurtuluş mücadelesini, aşağıdaki ilkelere doğrultusunda bir Türkiye yaratmak için savaşan devrimci-demokrat güçlerle —çeşitli güç birliklerinden anti-faşist birleşik direniş cephesine kadar— en sıkı bir dayanışma içinde gerçekleştirmekten yana olup, bunun, halkların çıkarına en uygun yol olduğu inanındadır.

1. Askeri-faşist yönetime karşı olunması. Bu yönetimin devrimle yıkılması.

2. Tekellerin, ekonomik ve siyasal alandaki hakimiyetlerinin ortadan kaldırılması.

3. NATO ve ABD ile olan antlaşmaların iptal edilmesi.

4. Devrimci-demokratik bir halk iktidarının kurulması.

C) Kürdistan'ın bütünlüğü ve diğer kısımlar için:

1- Kürdistan'ın her parçasında ulusal kurtuluş mücadelesini, o parçadaki halkın özgücüne dayalı olarak geliştirmek.

2- Kürdistan ulusal kurtuluş hareketleri arasında, her parçadaki hareketin genel içindeki yeri ve rolünün doğru belirlenmesi temeline en sıkı dayanışmadan yana olmak, bunun için aktif çaba harcamak.

3- Kürdistan ulusal kurtuluş hareketlerinin, egemenliğinde bulundukları ülkenin devrimci-demokratik halk güçleriyle —ulusların bağımsızlık, özgürlük ve her alanda hak eşitliği ilkesine bağlı olarak— emperyalizme ve yerli gericiye karşı ortak bir mücadele cephesi içinde bulunmalarından yana olmak.

4- Kürdistan ulusal sorununun çözümü, egemenliği altında yaşanan ülkelerde devrimci-demokratik bir halk iktidarının kurulması stratejisine yakından bağlı olduğun-

dan böyle bir çözümün gerçekleştirilmesi için özel çaba harcamak.

5- Bağımsız, Birleşmiş ve Demokratik Kürdistan devleti sorunu, Kürdistan ve bölge halklarının devrimci mücadelelerinin çıkarlarına yakından bağlı olduğundan sorunu bu temelde çözmeye çalışmak.

6- Başlıca görevi, ulusal sorunun çözümü için gerekli yasa ve ilkeler belirlemek olan ve süreç içinde KÜYM (Kürdistan Ulusal Yasama Meclisi) rolünü oynayacak olan Kürdistan Ulusal Kongresi'ni toplamak, günümüz koşullarında atılacak somut bir adım olup, böyle bir kongrenin Kürdistan'ın tüm yurtsever güçlerini kapsayacak biçimde toplanması ve sürekli kılması için üzerine düşeni yapmaya çalışmak.

D) Ortadoğu ve uluslararası ilişkiler için:

1. Emperyalizm ve bölge gericiliğinin Ortadoğu'da yeniden kurup geliştirdiği karşı devrimci bloka karşı, ulusal demokratik halk güçlerinin devrimci-ilerici blokundan yana olmak. Bunun için:

1- Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimini, Ortadoğu halk devrimlerinin temel bir parçası olarak görmek ve bu rolüne uygun bir konuma getirmek.

2- Başta Filistin devrimi olmak üzere, tüm Arap ve diğer Ortadoğu ülkelerinin ulusal demokratik güçleriyle —halkların bağımsızlık, özgürlük ve ulusal eşitliği temelinde— birlikten yana olmak, bu amaçla tüm güçlerle aktif devrimci çaba harcamak.

II Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimi, dünya sosyalist ve ulusal kurtuluş devrimlerinin bir parçası olup, sosyalist ülkeler, işçi sınıfı ve demokratik güçlerle ulusal kurtuluş güçlerinin bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm ve barış doğrultusundaki mücadeleleriyle aktif dayanışma ve ittifak içinde olmak.

ÖZGÜL SİYASAL
İLKE VE HEDEFLER

1. En geniş gençlik yığınlarıyla bağ kurulması; ulusal kurtuluş siyasetinin gençliğin elinde bir silah haline getirilmesi. Bunun için:

1- Gençliğin ulusal ve sınıfsal bilinçle donatılması, bu bilinçle ulusal kurtuluşçu gençlik örgütü ve eylemliliğine varılması.

2- Faşist Türk sömürgeciliğinin, Kürdistan gençliğini ülkesi ve üretimden kopararak, sömürgeci ordusuna almak ve halkına karşı kullanma politikasına karşı durulması, fiirarların yaygınlaştırılması; faşist-sömürgeci ordudaki Kürdistan gençliğinin gücünün değerlendirilerek faşist ordu araç ve subaylarına karşı eyleme sevk edilmesi.

3- Faşist Türk sömürgeciliğinin, Kürdistan gençliğinin

sosyal, ekonomik, eğitim vb. sorunlarını araç yapılarak ve zorla gerçekleştirdiği Türkiye, Ortadoğu, Avrupa vd. yerlere göç ettirme ve sürgün politikasına karşı durulması; bunun eğitim, propaganda ve örgütsel araçlarının oluşturulması.

4- Faşist Türk sömürgeciliğinin, Kürdistan gençliğini ulusal ve sınıfsal konumundan uzaklaştırmak, dinamik devrimci-yurtsever özünü boşaltmak vb. amaçlarla geliştirdiği içki, kumar, fuhuş vb. burjuva alışkanlıkları ve bunun yuvası olan kurumlara karşı durulması; her araçla bu tahrip edici, lümpenleştirici, asimile edici politikaları boşa çıkarmanın örgütsel ve eylemsel direnişi içinde olunması.

5- Gençlik yığınları üzerindeki ulusal-inkarı, sosyal-şoven, reformist anlayışlarla ve feodal-komprador düzen kaynaklı olan alçı, mezhepçi, aşiretsel, yerel vb. ayrımlara ve faşist Türk sömürgeciliğinin bu ayrımlara dayanarak geliştirdiği şoven propaganda, kurum ve dinsel maskeli ideolojik politik faaliyetlerine karşı durulması. Bu amaçla yoğun ideolojik, örgütsel, eylemsel mücadele içinde olunması.

6- Gençliğin sosyal, ekonomik, siyasal, kültürel eğitim yaşamının ulusal kurtuluş savaşına göre düzenlenmesi. Gençliğin kendi arasında aydın, işçi, köylü, kadın-erkek kategorilerine ayrıldığına dikkate alarak, tümünün aynı örgütsel çatı altında birleştirilmesi ve mücadelelerinin yönetilmesi. Bunun için:

a) Faşist Türk sömürgeciliğinin, asimilasyon, ülke ve halka karşı suç işletme yuvaları olan beyinsel sömürgeciliğin geliştirildiği eğitim ve kültür kurumlarına karşı olunması, parçalayarak ve dağıtarak işlevsiz kılınması. Bunun için her türlü direniş içinde olunması ve sömürgeci eğitim ve kültür kurumlarının öğrenci-çocuk kütlesine varmanın, onları eğitim örgütlenmenin bir alanı olarak değerlendirilmesi.

b) Faşist Türk sömürgeciliğinin en hayratca sömürdüğü, her türlü haktan yoksun kıldığı, en fazla yoz-lümpen ortama çektiği, birlik ve örgütlenmesini yasakladığı işçi gençliğin bu duruma müdahale edilmesi. Sömürgeciliğin bu politikasına karşı durulması, işçi gençliği bilinçlendirip, her türlü araçla mücadelelerinin yükseltilmesi.

c) Aydın-çocuklu ulusal kurtuluşçu bilinçlenme, örgüt ve eyleminin geliştirilmesi; aydın-çocuk üzerinde kemalist, sosyal-şoven, ulusal inkarcı, reformist anlayışlarla mücadele edilmesi; gençlik saflarında bu etkilerin düşman görüldükçe yaşıtılmaması; aydın-çocuklu bilimsel-entellektüel yaşama yatkınlığını değerlendirerek saflarında ulusal kurtuluş kadrolaşmasının hızlandırılması.

d) Köy gençliği üzerindeki

Önceki sayılarımızda yayınlanmaya başladığımız Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin temel örgütlenmesi "Yekitiya Xortên Şoreşgerên Welatparêzên Kurdistan (YXK)" program taslağının bölümleri yayınlamaya devam ediyoruz.

pasifikasyon, göç, mevsimlik işçi, askere alma politikasına karşı durulması; faşist Türk sömürgeciliğinin bu politikasının boşa çıkarılması. Bunun için, köy gençliğinin bilinçlendirilip ARKK saflarına katılma seferberliğini geliştirilmesi.

7- Faşist Türk sömürgeciliğinin illegal devrimci mücadeleyi açığa çıkarmak, gençliği yozlaştırmak amacıyla geliştirdiği dernek, spor kulübü vb. reformist-yoz araçların bu işlevine karşı çıkılması. Bunların gençlikle bağ kurma ve örgütlenmenin bir alanı olarak değerlendirilmesi, bu işlevleri içinde bu benzeri organları geliştirmekten yana olunması.

8- Gençliğin ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesinde üstündeki katalizör rolüne uygun olarak, parti ve cephenin kadrosal ihtiyacını karşılamasının sorumluluğu ve çalışması içinde olunması.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin temel yöntemi olan silahlı mücadelenin kabul edilmesi, desteklenmesi; gençlik saflarından savaşçı ve milis seferberliğinin geliştirilmesi.

9- Silahlı mücadelenin gelişmesine uygun, onu geliştiren ve onunla koordineli olacak şekilde faşist Türk sömürgeciliği ve işbirlikçilerine karşı bildirir, aşılama, yazılama, toplantı, haykır, protesto, yürüyüş, miting, okul, fabrika, toprak işgali vb. geniş ve çeşitli siyasal eylem biçimleri içinde olunması. Gençliğin heterojen ve diğer sınıflarla bağlanarak yararlanarak, eylemlerin diğer yurtsever birliklere yayılması.

10- Şehit, tutuklu ve savaşçı aileleriyle ve gençliğin kendi aralarındaki ekonomik, sosyal, kültürel dayanışmalarının sağlanması. Bunun için illegal biçimlerinden ayrı olarak dernek, kooperatif, yardımlaşma fonları vb. örgütlenme biçimlerinin geliştirilmesi.

11- Faşist Türk sömürgeciliği ve destekçilerinin ajan, muhbir sızmalarına ve kompolarına karşı gençlik birlikleri ve mücadelesinin güvenliğinin esas alınması, bu amaçla önlem alınması ve düzenlemelere gidilmesi.

II Türkiye devrimci-demokratik gençliği ile iki halkın bağımsızlık ve özgürlük çıkarlarının eşitliği temeline en sıkı dayanışmadan yana olunması. Bunun için FKBD ilkelere esas alınması ve Türkiye'deki Kürdistan gençliğinin bu gerçekliğe bağlı olarak eğitilmesi ve örgütlenmesi. Türkiye'deki Kürdistan aydın ve işçi gençlik yığınlarının Türkiye gençliğinin yararlandığı dernek,

sendika vb. araçlardan örgütlenme yönünde yararlandırılması

III. Kürdistan'ın diğer parçalarında ulusal kurtuluş mücadelesinin yükseltilmesi ve halkımızın ulusal birliğinin yaratılması doğrultusunda gençlik birliklerinin kurulmasına öncülük edilmesi, bunun örgütsel araç ve kollarının oluşturulması ve bu çalışmaların ulusal kongrenin güçlü eğesi haline getirilmesi

IV. Ortadoğu halklarının gençlik hareketleriyle, anti-sömürgeci, anti-emperyalist ilkeler doğrultusunda dayanışmadan yana ve bu doğrultuda aktif çalışmalar içinde olunması

V. Başta ulusal kurtuluş savaşı veren halklar ve sosyalist ülkeler olmak üzere, dünya halklarının sosyalist, devrimci-demokrat, yurtsever gençlik birlik ve hareketleriyle enternasyonalist dayanışma içinde olunması Kürdistan devrimci-yurtsever gençliğinin mücadelesinin çok yönlü tanıtılması Uluslararası platformlarda Kürdistan gençliğinin temsil edilmesi ve dünya devrimci-demokratik

gençliğinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine desteğinin sağlanması

— E. K. —

Yekitiya Xorten Şoresgerên Welatparêzen Kurdistan (YXK) Avrupa kotu, birliğin bir parçası olarak, birliğin bütün siyasal ilke ve hedeflerinden sorumludur. Bu görevlerinden ayrı olarak bulundugu alanda şu görevleri yerine getirir:

1. Avrupa'daki Kürdistan gençlik kitleleriyle bağ kurması, bilinçlendirilmeleri, örgütlenmelerini ve mücadeleye seferber edilerek kaynağı dönüş hamlesinin başlatılması.

2. Faşist Türk sömürgeciliğinin, gençliğin sınıf konumunu ve sorunlarını araç yaparak geliştirdiği, sonuçları oldukça tahrip edici olan sürgün ve göç politikasına ve bunun ürünü olarak gelişen, büyük tehlikeler taşıyan "Avrupalılaşmak", "Avrupa'yı bir yaşam alanı olarak görmek", "mültecileşmek" vb. anlayışlara karşı durulması

3. Avrupa'daki Kürdistan gençliğinin gittikçe daha fazla ögesini kadro ve savaşçı haline getirme çalışmasının yürütülmesi.

4. Avrupa kültür ve eğitiminin emperyalist burjuva niteliğine ve yozlaştırıcı etkilerine karşı olunması, bu eğitim ve kültürün demokratik gelenek ve yanlarından yararlanılması, Avrupa'daki lise ve üniversitelerde okuyan Kürdistan gençliğini, buranın bilimsel ve kültürel imkanlarından yararlandırılması, toplum, ülke ve ulusal kurtuluş devrimimizle ilgili araştırmaların yapılması, bu ve teknik vb. alanlarda uzmanlaşmanın sağlanması.

5. Avrupa'daki Kürdistan gençliğine yönelik, faşist Türk sömürgeciliği, sosyal-şovenizm ve Kürdistan küçük-burjuva reformculuğundan kaynaklanan, ulusal inkarcılık, reformculuk, dinsel-mezhepsel, yerel ayrımlar, ülke ve ülke insanından uzaklaşmayı ifade eden bireyci yaşam vb. suni bölünmelere karşı olunması Bunun için de ulus ve ülke değerleri ile bu yolda bilinçlenme, örgüt-

lenme ve dayanışmanın öne alınması.

6. Avrupa'daki gençlik kitlelerinin iş, kültürel, eğitim, vb. güncel sosyal sorunlarının, ulusal kurtuluşçu görevlerinin önüne almadan çözümlemenin hedeflenmesi, bu ve gençlik arasında dayanışmanın geliştirilmesi amacıyla çeşitli örgütlenmelere gidilmesi.

7. Avrupa'nın demokratik olanaklarından yararlanarak dernek, spor kulüpleri, kültür birlikleri, gençlik evleri vb. olanakların değerlendirilmesinden yana olunması, bunların, Kürdistanlı gençlikle bağ kurma, onları eğitme, örgütlenme ve ulusal kurtuluş mücadelesini çeşitli yönlerden yararlandırmada kullanılan bir araç olarak değerlendirilmesi

8. Faşist Türk sömürgeciliğinin halkımız ve ulusal kurtuluş mücadelesine karşı açtığı üzel savaşa ve her türlü işbirlikçilerine karşı, gençliğin kin ve gücünü ortaya koyacak, toplantı, yürüyüş, protesto, işgal, boykot, açlık-grevi vb. siyasal eylemlilik içinde olunması

9. Avrupa zemininin daya-

nışma ve ittifaklar açısından sahip olduğu olanakların duyarlılıkla değerlendirilmesi, uluslararası alanda Kürdistan gençlik hareketinin ve mücadelesinin temsil edilmesi, tanıtılması, dayanışma ve ittifakların geliştirilmesi, ulusal kurtuluş mücadelesine maddi ve manevi destek sağlanması, bunun için

I. Ulusal Kurtuluş Hareketleri ve sosyalist ülkeler başta olmak üzere dünya halklarının devrimci, demokratik-yurtsever gençlik birlik ve hareketleriyle dayanışma ve ittifak içinde olunması.

II. Avrupa'daki demokratik geleneklere bağlı, ilerici demokratik ve anti-faşist gençlik birlikleriyle ilişki dayanışma ve ittifak içinde olunması.

III. Uluslararası alanda Kürdistan gençliğini ve mücadelesini tanıtmak amacıyla araştırma-inceleme yapma, broşür, afiş, kitap, film vb. araçların geliştirilmesi; toplantı ve seminerlere katılma ve düzenlenmesi, Kürdistan gençliğini, diğer ülkelerin deneylerinden yararlan-

Gençliğin Örgütlenmesinde Önemli Bir Adım

Kürdistan Devrimci-Yurtsever Gençlik Birliği -YXK- Kuruldu

Çeşitli alanlarda yürütülen yoğun çalışmalar önemli ve anlamlı bir adımla tamamlandı: 24-25 Ekim 1987 tarihinde gerçekleştirilen I. Kongre ile Kürdistan Devrimci-Yurtsever Gençlik Birliği (Yekitiya Xortên Şoresgerên Welatparêzen Kurdistan -YXK) kuruldu.

1987 yılı, silahlı alanda olduğu gibi örgütsel alanda da ulusal kurtuluş mücadelemizin bir atılım yılı olmaktadır. Ülke zemininde hiçbir engel tanımadan gelişen ve yayılan silahlı mücadeleye paralel olarak gelişen gösteren örgütsel faaliyetlerle ulusal kurtuluş cephemiz ERNK ete-kemiğe bürünüyor. Geçtiğimiz Ağustos ayında kuruluşu gerçekleşen Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliğinin ardından, şimdi de Kürdistan Devrimci-Yurtsever Gençlik Birliği'nin kuruluşu, her kesimden Kürdistan halkının kendi öz örgütleri olan birlikleriyle ulusal kurtuluşçu mücadele safılarında coşkuyla yerlerini alacaklarının bir kanıtı olmaktadır. Böylelikle Partimizin III. Kongre kararlarının pratikte yaşam bulmasını sağlamakta ve yediden yetmişe örgütlü bir halk gerçekliğine ulaşılmaktadır.

Bu doğrultuda gençliği örgütlenme cabaları III. Kongre sonrasında hızlandırıldı. Çeşitli alanlardaki gençlik kesimleri arasında yoğun çalışmalar sürdürüldü. Çok yaygın olarak yapılan dar ve geniş toplantılar ve birçok alanda ulaşılan gençlik konferansları ile ulusal kurtuluş mücadelemizde gençliğin rolü ve önemi tartışıldı. Bir yandan gençlik

Köln - 12 Eylül 1987 / Devrimci-Yurtsever Gençlik, birlik bayrağı altında faşizmi lanetledi

ulusal kurtuluşçu düşünceyle bilinçlendirilirken, bir yandan da gençliğin istem ve talepleri, sürdürülen tartışmalarla daha da belirginleşti, somutlaştı ve ortaya çıkan program taslağında sistemleşti. Çalışma ve tartışmalar ağırlıklı olarak Avrupa alanında sürdürüldüyse de, ele alınan ve dile getirilen sorunlar bu alanla sınırlı kalmadı, tüm Kürdistan gençliğini kapsadı. Nitekim oluşan programın da niteliği böyle idi.

İşte sürdürülen bu yoğun çalışmalar ardından YXK I. Kongresi, çeşitli alanlarda gençlik konferanslarının tespit ettiği delegelerin katılımıyla gerçekleşti. Kongreye sunulan kapsamlı siyasal rapor: dünyada, bölgede, Türkiye ve Kürdistan'daki son siyasal gelişmelerin özlü bir de-

ğerlendirmesini içermektedir. Dünya ve bölge gerçekliği içinde Kürdistan Devriminin sorunları ve bunun karşısında gençliğimizin görev ve yükümlülüklerinin neler olduğuna aydınlık getirildi. Daha önceki çalışmalarla somutlaştırılan program ve yönetmelik taslakları tartışılarak kabul edildi ve resmileştirildi. Birliğin amblemi de tespit edilerek yönetimi belirlendi. Ayrıca alınan anlamlı bir kararla, 1987 Atılımında Mardin alanında şehit düşen HOGİR yoldaş, gençliğin bir sembolü olarak kabul edildi ve YXK'nın manevi başkanı olarak belirtildi. Bundan başka şu konularda güçlü kararlar alındı:

— YXK'nın örgütlenmesi üzerine,

— Gençliğin sömürgeci-fa-

şist Türk burjuva ordusuna alınmasının önlenmesi üzerine,

— Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesinde proletaryanın ideolojik, politik, örgütsel öncülüğü üzerine,

— Gençliğin güncel ekonomik, sosyal, eğitim, kültür ve taleplerinin örgütlenmesi,

— Göç ve mültecileşme ile mücadele üzerine,

— Ulusal kurtuluş mücadelesi ve örgütlenmesinin kadro ve savaşçı ihtiyacını karşılamaya ilişkin,

— Şehit, tutuklu ve savaşçı aileleriyle ekonomik, sosyal ve siyasal dayanışma içinde olunmasına ilişkin,

— Ulusal kurtuluş mücadelemizin maddi ihtiyaçlarının karşılanmasına ilişkin,

— Ulusal kurtuluşçu yığın-

sal devrimci-yurtsever gençlik mücadelesinin geliştirilmesi üzerine,

— Ulusal kurtuluşçu devrimci-yurtsever düşüncenin gençlik yığınlarına egemen kılınması ve araçlarının geliştirilmesi üzerine,

— Türk sömürgeciliği ve işbirlikçilerinin ulusal kurtuluş mücadelesi ve ulusal kurtuluşçu gençlik yığınlarına ve örgütlenmesine yönelik komplo ve saldırılarıyla mücadele ve bunların boşa çıkarılması üzerine,

— Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devriminin temel mücadele yöntemi olan silahlı mücadeleye karşı YXK'nın görev ve sorumlulukları üzerine,

— İlişki ve ittifaklar geliştirilmesi üzerine,

— Sömürgeci eğitim-kültür ve sosyal kurum ve politikalarına karşı mücadele üzerine,

— Gençlik yığınları arasındaki sömürgeci egemenlik, feodal-komprador düzen, sosyal-şoven, işbirlikçi reformizm vb. den kaynaklanan anlayışlarla mücadele ile bunların tasfiyesine ilişkin.

Kürdistan gençliğinin örgütlenmesinde önemli bir adım olan YXK I. Kongresi, tüm Kürdistan gençlerini, YXK safılarında birleşerek sömürgeciliğe ve her türlü gericiliğe karşı aktif mücadeleye çağırıyor.

- YXK I. Kongresinde alınan kararları hayata geçirmek için ileri!

- Yaşasın Kürdistan gençliğinin mücadele birliği YXK!

- Yaşasın ERNK!

KISA...KISA...KISA...KISA

Bangladeş'te Protestolar Yükseliyor

Bangladeş Devlet Başkanı Muhammet Erşad'a karşı muhalefet güçlerinin yürüttükleri gösteri vb. biçimlerdeki eylemler son bir hafta içerisinde yoğunluk kazandı.

Muhalefette bulunan, Erşad'ın istifasını isteyen 3 büyük parti kendi aralarında bir işbirliği kurarak, bu konuda ortak çalışma yürütmeye başladılar. 26 Ekim tarihinde, muhalefet güçleri 460 yerde Erşad'a karşı gösteri düzenlediler. Bazı büyük şehirlerde yapılan gösterilerde polis ile göstericiler arasında çatışmalar meydana geldi.

Tamiller ile Hint Birlikleri Çatışıyor

Sri Lanka'da sağlanan barış kısa sürdü. Geçtiğimiz hafta Tamil Eelam örgütleri ile Hindistan birlikleri arasında çatışmaların başlaması ile, barış anlaşması da geçerliliğini kaybetti.

Adaya barış gücü olarak çıkan Hindistan birlikleri bu gelişmeler üzerine, Tamil örgütlerinin elinde bulunan, başta Jaffna olmak üzere çeşitli bölgelere karşı askeri hareketler düzenledi. Her iki güç arasında da yoğun çatışmalar meydana geldi. Bu çatışmalarda her iki tarafın kayıplarının çok olduğu bildirilmektedir.

Hindistan birlikleri yoğun çarpışmalar sonucu Jaffna'yı ve birkaç şehri daha ele geçirdiler. Tamil örgütlerinin ise kırsal alana çekildiği belirtilmektedir. Ancak, Hindistan birliklerinin ele geçirdiği bölgelere de hubi tuzağı ve mayın patlaması sonucu çok sayıda Hintli asker öldü.

Güney Kore'de Referandum

Geçtiğimiz aylar içerisinde Güney Kore'de muhalefetin yaygın protestoları gelişmişti. Bunun üzerine Kore Devlet Başkanı, anayasa değişikliği konusunda bir referandumun yapılacağı vaadinde bulunmuş ve bu konuda muhalefetle ortak bir görüşe varmışlardı.

Referandum oylaması yapıldı. Halkın %90'ı anayasa değişikliğinin yapılmasından yana oy kullandı.

Basra Körfezi'nde Çatışma Büyüyor

Bir önceki sayımızda Körfez'de rüzgarın bir hayli sıcak esmeye başladığını yazmıştık. Bu sıcaklık hala devam ediyor. Hatta, genişleme ihtimali de bulunmakta. Şu ana kadar karşılıklı misillemelere sahne olmuş Körfez bölgesinde durum gerginliğini koruyor.

19 Ekim günü ABD'nin yönettiği bir saldırı, gerginliği daha da boyutlandırdı. ABD savaş uçakları İran'a ait bir deniz platformunu bombaladı. 1000 adet roket mermisinin kullanıldığı saldırıda can kaybı olmadı. Deniz üzerine kurulu olan platform ise battı. Bu saldırıdan 3 gün sonra İran dan atılan bir füze Kuveyt Petrol Dolu Tesisine isabet etti. Ateşte, dolu tesisinin büyük zarar gördüğü söyleniyor. Kuveyt'in ihracatının %70'i bu terminalden yapılıyor.

Bu gelişmeler üzerine ABD veya İran'dan karşılıklı misillemeler bekleniyor. İran devlet yetkilileri, ABD'nin saldırısı ile birlikte ABD ile topyekün bir savaş içinde olduklarını açıkladılar. SSCB ise, TASS ajansı kanalı ile yaptığı bir açıklamada ABD'nin saldırısını sert bir şekilde kınadı. TASS ajansı, ABD'nin bu girişimi ile müttefiklerini kurtarmak istediğini söyledi.

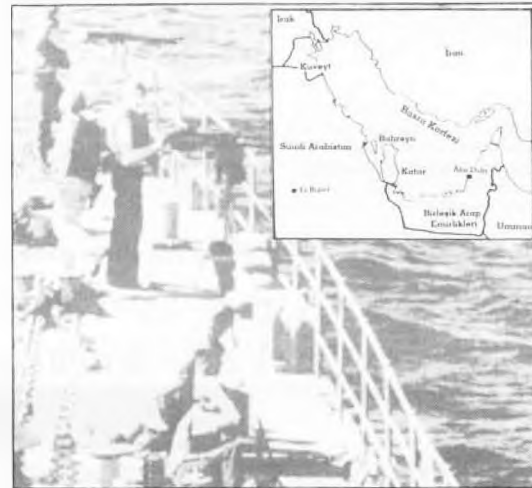
Körfez'de İşbirliği Artıyor

Basra Körfezi'nde süregelen gerginlik ve yer yer karşılıklı misillemeler, İran-Irak savaşında yeni güçlerin ortaya devreye girmesine yol açmaktadır. Suudi Arabistan, Kuveyt, Birleşik Arap Emirlikleri, Bahreyn, Ürdün gibi gerici Arap devletlerinin yanı sıra ABD, İngiltere, Fransa, Türkiye, Pakistan gibi devletlerin de ağıttan hareket ettikleri görülmektedir. Emperyalizmin ve işbirlikçi-faşist rejimlerin bu kadar yoğun bir işbirliği ve çaba içerisinde girmelerinin nedeni nedir? İşbirliği yeni kurulmuş değil. Yine, bu güçlerin Irak'a verdikleri destek de yeni olan bir şey yok. Yapılan işbirliği daha da yoğunlaştırmak ve büyük bir güçle Körfez'e müdahale etmektir. Tahii ki, bu durum bazı şeylerin ortaya çıktığını ve geliştiğini göstermektedir.

Bu konuda bazı örnekleri veriresek durum daha iyi anlaşılacaktır. Körfez'de bulunan 6 gerici Arap devleti, İran'a karşı işbirliğini arttırma kararı aldı. Pakistan devlet başkanı Türkiye'ye geldi. İncirlik Hava Üssü'ndeki uçaklar Körfez'deki saldırıya katıldı. ABD Hava Kuvvetleri Komutanı Türkiye'ye geldi. Pirinçlik Üssü'ndeki radarların yönü Körfeze çevrildi. Mısır, Kuveyt'e den 20 milyar dolarlık yardım alıyor. Kenan Evren özel bir temsilci ile Irak, Kuveyt, Suudi Arabistan vb. ülkelere mesaj gönderdi. İran'a yeni tehditler bulundu. Kerkük'te Türklerle baskı yapıldığı biçiminde bir iddia ortaya atıldı ve gazelerde işlenmeye başlandı...

Bütün bu gelişmelerin ve

olası yeni olayların belli bir amaca yönelik olarak, planlanıp uygulandığı açıktır. İran-Irak savaşı ve bunun Basra Körfezi'ndeki etkisi hem bölge ve hem de genel gelişmeler açısından büyük bir önem taşıyor. Savaşın gidişatı Irak'ın aleyhine değişmiş ve Saddam rejimi zorla kendisini ayakta tutmaktadır. İşte, bundan dolayı Saddam rejimini yaşatmak için bölgede başta ABD ve diğer emperyalist, işbirlikçi rejimler büyük bir çaba harcıyorlar. Son dönemlerde yoğunlaşan işbirliğinin altında da bu gerçek var. Bu güçler eskiden beri Irak destekliyorlardı. Ama hiçbir dönemde Irak Saddam rejimi bu derece yıkılmaya yakın olmadı.

Saldırın ABD'nin savaş gemisi Körfez'de

Diğer bir neden ise, bölgedeki savaşın uzun süre devam etmesi, emperyalizmin aleyhine gelişmelerin ortaya çıkması için elverişli bazı olanaklar ortaya çıkarıyor. Bu temelde, emperyalizm ve işbirlikçi rejimleri bölgede istedikleri gibi at oynatmamaktadır, büyük bir sıkışıklığı yaşamaktadırlar. Bu durum, zayıf olan gerici Arap rejimleri açısından olduğu kadar, Türkiye vb. faşist rejimler açısından da ciddi sorunlar yaratmaktadır.

TC'nin Körfez Savaşında Belirginleşen Rolü

İran-Irak savaşında faşist Türk devletinin rolü daha belirginlik kazanmaktadır. Şimdiki kadar sözde tarafsızlık maskesi altında İran'a her türlü desteği veren İran'a tehditler savuran Türk devleti, kollarını daha açık öne sürmeye başladı.

TC'nin büyük bir istihla hazırlandığı Musul ve Kerkük'ü sınırına katma planı çok önceden hazırlanmış, fakat uygulamaya geçirilmemişti. Musul ve Kerkük'ü TC sınırlarına katma eğilimi, zaman zaman sömürgeci basına da konu olmuştu. Bu konuda ABD tarafından da bu plana açık onay verilmiş, ancak Saddam'ın koruyamaz bir duruma düştüğü anda buraya mü-

dahale edilmesi istenmişti. Irak'ın İran ile giriştiği savaşta, savaşın Saddam diktatörlüğünü zayıflatması ve yıkılmakla karşı karşıya getirmesi TC'nin bu yönlü umutlarını arttırdı. Bu konuda nereden beri de hazırlıklarını yürütmektedir.

Saddam ile yapılan anlaşma gereği de TC'nin Musul ve Kerkük üzerinde hak iddia etmesine gerekçe oluşturdu. Bir yandan burada yaşayan Türk azınlığını koruma baba ne edilirken, diğer yandan ise, Musul-Kerkük-Yumurtalık Petrol Boru Hattını güvence altına almak gibi gerekçeler oluşturuldu. Bu yönlü son zamanlarda ortaya çıkan bazı örnekler durumun vahametini

daha da açığa çıkarmaktadır.

Bu konuda özellikle de iki konu üzerinde yoğun bir çaba yürütüldüğünü görmekteyiz. Bir yandan İKP, YEKİTİ gibi güçlerle ilişkiler daha da yoğunlaştırılırken, diğer yandan ise Musul-Kerkük'te yaşayan Türk azınlığın Saddam rejimi tarafından baskıya uğradığı biçiminde iddialar ortaya atılmaktadır. Son dönemlerde her iki konuda da çalışmalar yoğunlaştırıldığı bir dönemde bu sorunların bu şekilde TC tarafından gündeme getirilmesi belli bir amacın varlığını da ortaya koymaktadır.

Körfez çatışmasında, yine buna bağlı olarak İran-Irak savaşında emperyalizm faşist Türk sömürgecilerine sadece aracı bir rol yüklemekte, aynı zamanda savaşın fülh bir tarafı olarak da belli bir rolü oynamasını istemektedir. İran Başbakanı siyasi işler yardımcısı Muayyeri'nin Türkiye'ye gelişi, yine TC'nin İran, Irak ve diğer Körfez ülkelerine yönelik girişimleri, faşist Türk rejiminin rolünün mevcut bunalım ortamında daha da açığa çıktığını göstermektedir. Faşist rejim yaşadığı derin ekonomik, siyasi ve askeri krizi aşmak için Körfez'de meydana gelen olaylara bir can simidi gibi sarılıyor. Ancak, bu konuda da arzu ettiği sonuçta ulaşmaktan bir hayli uzak bulunmakta.

EMPERYALİST EKONOMİLERDE YENİ BİR KRİZ

Siyasal, askeri krizin yanı sıra, giderek daha da ağırlaşan bir şekilde emperyalist ekonomiler krizlere girmektedir. Süregelen ekonomik çöküş dönem dönem başgösteren krizler neticesinde, altından kalkılamaz durumlara yol açmaktadır.

Borsalar zaman zaman kriz geçirir de mevcut durumunu sürdürebiliyordu. Ancak bu defa ortaya çıkan krizin niteliği biraz daha farklı oldu. New York, Londra, Tokyo, Hong Kong borsalarında birkaç gün içinde pay senetlerinde düşüş oranı yüzde yüzlerin de üstüne çıktı. Borsada panik başgösterdi.

1929 yılında da benzer bir kriz, ama daha ağır sonuçlara yol açan bir şekilde gelişmişti. Bir haftayı aşkın bir süredir devam eden hisse senetlerinin değerindeki düşüş, belli bir yükselme ivmesi kazandıysa da, birçok şirketin, hatta devletin durumunu sarstı. Başta ABD olmak üzere diğer emperyalist ülkelerde var olan bütçe açığını daha da arttırdı.

Borsalarda birden bire bu şekilde bir dalgalanmanın ortaya çıkmasına yol açan bazı özgül gelişmelerden bahsedebiliriz. Körfez'de devam eden çatışma, İran ve ABD'nin karşılıklı olarak yaptıkları misillemeler ile ABD'nin artan bütçe açığı başlıca nedenler olarak sayılabilir. Özellikle de doların değerinde meydana gelen düşüş ve ABD'nin Almanya ile doların değerini (kurunu) ayarlamaya ilişkin olarak devam eden çekişki, borsa piyasasını birden böylesi bir krizin içerisine soktu. Yüksek tutulan faiz oranlarını da diğer bir neden olarak belirtebiliriz.

1929'da meydana gelen olaylardan her ne kadar bu olayların farkı var ise de veya bunalım buna göre daha az olsa da, 1987 yılının sonlarına doğru meydana gelen bu krizi de küçümsemek gerek. Bir '29 bunalımı' yeniden ortaya çıkmasa da, bu krizin de etkilerinin uzun bir dönem içerisinde görüleceği açık olan bir gerçek. Burada açığa çıkan diğer bir sonuç ise, emperyalist ekonomilerin artık krizlerini aşacak bir gücü çoktan yitirdikleridir. Bazen dalgalanmada hafiflemeler olsa da, var olan ekonomik bunalım, krizleri süreklileştirecektir.

HERRİ BATASUNA (HALK BİRLİĞİ) DIŞ İLİŞKİLER KOMİTESİNİN GAZETEMİZ BERXWEDAN VASİTASIYLA KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİNE VERDİĞİ DAYANIŞMA MESAJI

Euskadi, Baskların yaşadığı topraklara verilen addır. İspanya'nın kuzeyinde bulunan Bask bölgesinin bir bölümü toprağı da Fransa'nın egemenliği altındadır. Geniş toprak parçasına sahip olmayan Baskların nüfusu 3 milyondur. 1876 yılına kadar Basklar ayrı bir imparatorluk halinde bağımsız olarak yaşıyorlardı. Liman kentlerine sahip olmasının yanı sıra, zengin maden yatakları da bulunmaktadır. 1876 yılında Euskadi'yi işgal eden İspanya, o tarihten bugüne kadar burada denetimini sürdürmektedir.

1936 yılında İspanya'da egemen olan Franco faşizminin en ağır etkisi Basklar üzerinde görülür. Franco faşistleri, bir bombanın etkisini Basklar in Guernika şehri üzerinde denerler. Buradaki uygulamalar bir soykırım düzeyine vardır.

"Euskadi ve Özgürlüğü" örgütü ETA (Euskadi ta Azkatasuna), 1956 yılında gençlik hareketlerinin ardından kuruldu. Herri Batasuna (Halkın Birliği, ETA'nın legal siyasi örgütü) 1978'de Bask bölgesinin oylarının % 15'ini alarak resmi bir parti olarak kuruldu.

1976'da Franco rejiminin yıkılması ardından Bask bölgesine otonomi verildi. PNV (Bask Milliyetçileri Partisi) otonomiyi kabul etti. ETA ve Herri Batasuna, otonomiyi yetersiz bularak reddettiler. ETA, 5 maddelik istekler listesinin olduğu gibi İspanya tarafından kabul edilmesini istiyor. Bunun için siyasi ve askeri mücadele yürütüyor.

Şunu belirtmek gerekir ki, gazetenizin sorularını cevaplamak, iki halk arasındaki yakınlaşmayı sağlayacağı için bizi memnun etmektedir.

Geçmişte bazı yönleriyle kısaca değinirsek, başlangıçta şunu belirtmek gerekir ki, İspanya, feodal sınıfı Castilla'ne nın silahlı gücü üstüne kurulmuş ve birçok ulustan oluşan bir devlettir.

Bu sınıf, orta çağın sonlarında emperyalizmin saldırı politikasını geliştirmiş ve bu saldırganlık Arapların, Yahudilerin kovulmasına, Amerika'nın fethi ve diğer yarımadada krallıklarının korkusuna neden olmuştur. (Neveerra, Katalonya, Leon...) Portekiz, bunlara dahil değil. Çünkü, erken devletleştiği gibi, bağımsızlığını koruyabilmiştir.

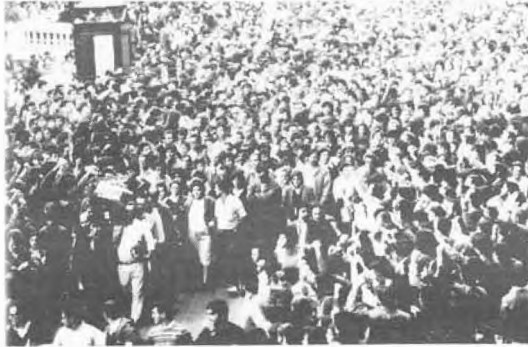
Baskılar bu hakkı kaybettiler ve Neveerra Krallığına bağlandılar. Fakat sürekli olarak bağımsızlık sevdasını korudular. Tüm asimilasyon girişimlerine karşı koyarak, sonuna kadar bir halk olarak varlıklarını yaşattılar.

Geçen yüzyılda kırsal alanda uygulanan kapitalist vergilendirme, köylülerin topraksızlaştırılması, özel sektörün oluşturulması, Bask köylülerinin ayaklanmasına neden olmuştur.

Bu ayaklanma aynı zamanda İspanya Krallığının baskısı altında tutulan Bask dilinin korunması, ulusal özgürlük ve kurumların korunması için de geçerlidir.

1936 yılında Franko'nun silahlı ayaklanmacıları sadece cumhuriyete değil, demokratik güçlere, devrimci İspanyollar ve halkımıza saldırdılar.

1950 ve 1960'lı yıllarda sanayileşmenin gelişmesine rağmen 1970'li ve 1980'li yıllarda İspanyol burjuva ekonomisi krizi geçirdi. Burjuvazi, elemeğinin ucuz olduğu ve mücadelenin az gelişmiş olduğu alanlarda yatırımı yaparak, ülke ekonomisini daha da zayıf düşürdü.

Bilbao - 1984 - Direnişçiye saygı ve halkın gücü

İspanya'nın Avrupa Ekonomik Topluluğu'na girmesi, ekonomiyi krizden kurtaramadı. Halkın %25'i işsizlik, yoksulluk içinde kaldı. Halk sektörü ise kenarda tutularak daha da aşındırıldı.

Herri Batasuna'nın Doğuşu

Herri Batasuna, işçi sınıfı ve Bask halkının ulusal ve sosyal kurtuluşunu birleştirici güç olarak doğdu.

1987'nin başlarında Herri Batasuna, solcu Bask Partisinin koalisyonunda (MLNB) idi. Zamanla Herri Batasuna'nın ittifakı Euskadi (Bask ülkesi) için oldukça önemli bir duruma geldi. MLNB içinde halk savaşını yarattı. 1987'nin şubat ayında ulusun yeniden kurtuluş programını Bask Otonom Parlamento'su'nda halka sundu.

Ekonomik alanda Herri Batasuna şunları öneriyor:

1. Kurulacak olan halk sektörünün rolü, verimlilik ve çalışmalarda etkinlik olacaktır.
2. Politik yetki gücünün yaratılması ve otonomi dahilinde emekçilerle ilişkinin yaratılması.
3. Hızlandırılmış vergi yasasının hazırlanması.
4. Bankaların ve yatırımların kontrolü.
5. Bask hükümetinin yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarını kontrol etmesi.

Kültürel alanda Herri Batasuna'nın önerileri:

1. Milli dilin konuşulduğu Euskadi'de Baskça okulların açılması.

2. Bask dilinin serbest konuşulması için planlamanın yapılması.

Ulusal açıdan Herri Batasuna'nın önerileri:

1. Güney Euskadi topraklarının bir birlik tarafından korunması.

2. Ulusların kendi kaderini tayin hakkının tanınması. Aynı zamanda halkımızın en doğal hakkı olan gösteri hakkına sahip olması; bu hakkın kısıtlanmaması.

Bu programın, içinde bulunduğumuz koşullarda kabulü oldukça zordur. Halkımız İspanyol yönetiminin otoritesi ve baskısı altındadır. Halkımızın tanınmamasının yanı sıra, tüm hakları kısıtlanmaktadır. O halde en önemli mücadele, silahlı özgürlüğün elde edilmesidir.

olan MC ve LCR'de Herri Batasuna'nın Avrupa Parlamento'sundaki önerilerini desteklediler.

Bazı bölgelerdeki solcu milliyetçilerin (Galçya, Katalonya, Asturies, Andaluçya, Kanarya Adaları...) bize karşı tutumları olumludur. Biz de, aynı şekilde, bu halkların mücadelesini destekliyoruz.

Bask Direnişi Karşısında İspanyol Burjuvazisinin Çıkması

Düşman, Bask halkının devrim mücadelesine karşı giriştiği yoketme planlarının boşa çıkmasıyla çok zor duruma düşmüştür.

Frankocuların "demokrasiye dönüş" baskı metodları ve politik manevraları, son 12 yılda yurtseverlerin düşüncelerinin değişmesine yetmemiştir.

İspanyol ordusunun hazırlığı komplolar, sindirme planı ve NATO'nun akıl hocaları CIA, MOSSAD da arka arkaya yenilgi almıştır.

Fransa'nın işbirlikçi politikası da, ETA'nın (Euskadi ta Azkatasuna - Euskadi ve Özgürlüğü) kapasitesini azaltmaya yetmemiştir.

Fransız ürünlerine karşı yapılan boykot, halkın uyarılması ve uygulamaların açık-

Armiñeta - 1983 - Bask halkının siyasal direnişinden

lanması, MLNB'nin direnişi, zorla öneyciliğe açık cevap olmuştur.

Günümüzde İspanyol yönetimi, ulusal kurtuluş mücadelemizin yenilemeyeceğini kabul etmiş, uzlaşma yollarını aramaktadır. İlk görüşmeler, ETA sözcüsü ve İspanyol yönetimi sözcüsü arasında yapıldı, fakat hızlı bir çözümü beklemek doğru olmaz. Mücadeleyi tüm cephelede sürdürüp, başarıları özgürlüğe kadar sürekli kılmak gerekir.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Dayanışma

PKK, ERNK, ARGK tarafından yürütülen Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesi gösteriyor ki, sömürgecilğin ve emperyalizmin tüm gücüne ve ağır terör uygulamalarına karşı konulabilir. Bu mücadele gösteriyor ki, faşist Türk devleti Kürt halkının özgürlük mücadelesini, bağımsız bir halk olma yolundaki mücadelesini kıramadı. Bizim düşüncemize göre, sizin savaşınız diğer halkları da etkilemektedir. Aynı zamanda sizin yığıt, kahrman mücadelesiz, ezilen halkınız durumunu ve Türk devletinin baskılarını da dünyaya tanıtmıştır. Yine düşünürüz ki, sizin mücadelesiz, Ortadoğu'da siyonizme, emperyalizme ve bölge gerici güçlerine karşı savaş verenele de güç vermektedir. Kürt halkının mücadelesi, dünya halklarının ulusal kurtuluş mücadelesinde ve ulusların kendi kaderini tayininde ulusal özgürlük, sosyal ilerlemede ve harışta büyük bir yer tutmaktadır.

İlk olarak kardeşlik mesajımızı Kürdistan'da, halklarının geleceği için hayatlarını kahrmanca tehlikeye atan Kürt yurtseverlerine gönderiyoruz.

Aynı zamanda Bask halkının, Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesine olan dayanışma ve desteğini sunuyoruz. Kürt halkı ve Bask halkı objektif olarak aynı güce karşı mücadele vermekteler. Aralarındaki fark ise, sosyal ve politik farklardır.

Biz iki kardeş halkız ve öyle kalmak istiyoruz.

Herri Batasuna
Dış İlişkiler Komitesi
18 Eylül 1987

KÜRDİSTAN KADINI VE CEZAEVİ

Kürdistan kadınının, kurtuluşuna ilk adımını atması PKK ile olmuştur denilebilir. Bu sadece Kürdistan halkının —kadının da dahil olduğu— ulusal ve toplumsal kurtuluş programına kavuşması anlamında değil, buna bağlı olarak ve bu doğrultuda kadının kazandığı toplumsal demokratik, devrimci-yurtsever bilinç, örgüt ve eylem gücü olmuştur. Bu, sembolik olayı aşmış olduğu ölçüde ve Kürdistan tarihsel koşullarıyla kıyaslandığında, küçümsemeyecek bir oran olmuştur.

Ulusal kurtuluşun ideolojik, politik, örgütsel, eylemsel temelini atıldığı 1975-80 döneminde sonra, bu temeli sağlamlaştırmak, mücadelenin her alanına, her düzeyde katılmak, denemek ve dersler çıkarmak bu sonuçlara daha da güçlü, daha da kitlesel katılmak, her kesim gibi kadının da tutması gereken yoldur.

12 Eylül faşizmiyle, devrimin en temel alanlarından biri de sömürgeci-faşist zindanlar oldu. Buralara doldurulan binlerce devrimci ve yurtsever, ideologlarının, örgütlerinin, Kürdistan Ulusal Kurtuluşunun ve insan olarak insanlığın onurunu korumak, teslimiyete düşkünleşmeye, faşist-sömürgeci imhaya üstün kılmak zorundaydılar. Bu zorlu sınava giren kesimlerden biri de kadınlar oldu. Halkımız arasında bir söz vardır. "Şêr şêre, çî jin çî mere", fakat bu doğru söze sığınarak her şey izah edilemez. Kürdistan kadınının zihnine, geleneklerine, bünyesine sinmiş kölelik tarihi vardır. Bu gerçeklik, kadın olma gerçekliği ile bütünleşince zindan yılları olan zorlu pratiğin kadın için anlamı ve verilen başarıları sınavın değeri değişik olacaktı.

Soru: Zorlu bir açıklamaya yaptık. Zindanlarda uzun süre kaldınız. Faşizmin vahşetini gördünüz. Kürdistan yurtsever, devrimci kadınının devriminin bazı yönlerini öğrenmek istiyoruz. Rêzan yoldaş Diyarbakır cezaevinde kalan kadınların genç, evli, çocuklu, devrimci ya da sıradan bir yurtsever özellikleri hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Cevap: Devrimci, yurtsever Kürdistan kadınlarının zindan yaşamı ve direnişi üzerine söyleyecek çok şey var elbette. Özellikle, Kürdistan gibi bir toplumda, kadının içinde bulunduğu sosyal gerçeklik gözönüne alındığında kadın ve cezaevi gibi, birbirine zıt iki kavramın, birlikte anılması başlanmasının bile başlı başına bir olay olduğunu belirtmek istiyorum.

PKK ile başlayan Kürdistan kadınının kurtuluş mücadelesi, yaşamında ilk tarihi olaydı. Toplumsal mücadelelerin önemli bir mevsizi olan cezaevleri ise, Kürdistan kadınının yaşamında atılan o ilk tarihi adım biraz daha ileriye çeken ikinci bir dönüm noktası oldu. Diğer bir deyimle, atılan ve birbirini bütünleyen her iki adım, kendi içinde bir devrim niteliğindedir. Dolayısıyla, Kürdistan devrimci, yurtsever kadınının zindan yaşamı ve direnişi, bu sosyal gerçeklik içinde değerlendirilmelidir kanısındayım.

Şimdi sorunuza yanıtlaymaya geçsek. Hemen belirtelim ki, Diyarbakır cezaevinde tutuklu bulunan kadınların çok az sayıda bir kesimi devrimci, geriye kalan büyük çoğunluk ise yurtsever konumdadır. 1979'da başlatılan toplu tutuklamalarla birlikte, daha çok kadro olarak faaliyet yürüten kadınlar tutuklanırken, bu durum 12 Eylül 1980'de faşist cuntanın işbaşına gelmesiyle değişmiş; kitlesel tutuklamaların karakterine de uygun olarak sıradan taraftar ve sempatiçanlardan başka, halk kesiminden de yığınla insanımız tutuklanmıştır.

İşte bu kitlesel tutuklamalarla birlikte, sayımız bazen 100'leri aşıyordu. Yatak yeterli olmadığından, ya da verilmediğinden 3, bazen 4 kişi aynı yatakta yatıyorduk.

Kürdistan kadınlarının sayısı gibi, yaşları da, geldikleri sosyal yapı da değişkenlik arz ediyordu. Yaşları 11-70 arasında değişen kadın tutuklular vardı örneğin. Evli ve çocuklu olanlar vardı. Hatta tutuklandığında hamile olan ve sonradan cezaevinde doğum yapan kadınlar vardı. Evli ve çocuklu olanların sayısı fazla olmamakla birlikte; —ki bunlar daha çok halk kesiminden gelen tutuklu kadınlardı— genel oranlama içerisinde yine de önemli bir yer tutmaktaydılar. Cuntadan sonra kitlesellik kazanan toplu tutuklamalarda göze çarpan ilk şey, yüklen-

"... namus kavramını 'ben'liğinden kurtarılmış ve 'halkın namusu'na varılmış bir tarzda görmeye başladık. Yapılan tecavüz biz kadınlara değil, bizim şahsımızda Kürdistan halkıdır. Ayaklar altına alınıp düşürülmek istenen onur da, yalnızca kişi olarak bizim değil, halkın onurudur da..."

len "suç"ların benzerliği ve ortaklaşalığıdır. Diğer bir deyimle, her Kürt insanının olduğu gibi, tutuklanan kadınların da "suç"u başta Kürt olmak üzere, ya ailesinden veya akraba çevresinden biri devrimci olduğu, ya da PKK'lilere ekmek, su, yatacak yer sağladığı ve onlara yardımcı olduğu için suçlu görülüp tutuklanmışlar ve işkence görmüşlerdir. İster çocuk, ister yaşlı olsun, sadece bu nedenlerden dolayı korkunç işkencelere ve hakaretlere maruz

kalmışlardır.

Sömürgeci işkenceciler, daha çok kadınlık onurumuza, yani toplumumuzda kadında somutlaşan namusa yönelik olarak işkence yapıyorlardı. Bu, çok ince bir hesabın sonucu. İşkenceciler, kadını hem toplum nazarında hem de kendi nezdinde düşürmeyi, teslim almayı hedefliyorlardı. Tutuklanan birçok kadının içinde bulunduğu ruh hali, "Ben artık mahvoldum, kimse'nin yüzüne bakamam artık, ne ailem ne de toplum beni kabul etmez, kötü gözle bakıyor bana. Ailem beni görmeye gelmez. Ölseymdim daha iyi" şeklinde idi. Genellikle bu tür düşüncelerle ifade etmemiz mümkün. Evet, tutukluluğun ilk günlerinde hakim olan bu düşünce, sonraki süreçte hem olumlu hem de olumsuz yönde birçok şeyin yaşanmasına da kaynaklık etti. Burada belirtmek gerekir ki, düşman saldırırken, sonuç alacağı noktaların tespitini oldukça isabetli yapmaktadır. Ne var ki, polis sorgusundan sonra gelen cezaevi sürecinde yaşanan gerçeklik, kadında somutlaşan namus olgusunu simsalsel zeminine oturtulması, düşmanın hesaplarının boşa çıkartılması olmuştur. Biz kadın tutuklular —istisnalar dışında— süreçte, namus kavramını 'ben'liğinden kurtarılmış ve halkın namusu'na varılmış bir tarzda görmeye başladık. Yapılan tecavüz biz kadınlara değil, bizim şahsımızda Kürdistan halkıdır. Ayaklar altına alınıp düşürülmek istenen onur da, yalnızca kişi olarak bizim değil, halkın onurudur da. İşte bu gerçekliğe varmamız nedeniyle düşmanın hesapları boşa çıkmıştır. Düşman, yine de bu yöntemi kullandı ve kullanmaktadır.

Şimdi bazı örnekler vermek istiyorum. 1979 yılının sonlarına doğru tutuklanan Kürdistanlı kadın devrimci A.Ç.'ye Urfa sorgu merkezinde her türlü işkence yapıldığı halde, düşman sonuç alamamıştı. Daha sonra, cezaevinden alınıp, ikinci kez götürüldüğü Diyarbakır Sorgu Merkezi olarak kullanılan Merkez Komutanlığında, onca işkenceye rağmen, bekle-dikleri sonucu alamadılar. Bu kez, bu kadın devrimcinin onuru ile oynadılar. Kadının görkemli direnişi, faşist cellatların vahşiliğine üstün geldi. Kadın tutuklular için yaş sınırı yoktu. Suçu Kürt ve yurtsever olmalarıydı.

1979 yılında, PKK'lilere ekmek ve su verdiği, evinde barındırdığı gerekçesiyle, Mardin'de sorgulanmaya alınan H.A., 45 yaşında, evli, kocası öldüğü için 5 çocuğuna bakmak zorunda kalan yurtsever bir Kürdistan kadınıdır. Polis Sorgu Merkezi olarak kullanılan Mardin'de 45 gün süreyle işkenceye tabi tutulmuştu. Üzerindeki bütün elbiseler çıkarılmış, askıya alınmış, vücudunun muhtelif yerlerine elektrik verilmiş. Onur kırıcı saldırı ve hakaretlere maruz kalmıştı. Falakaya

çekilmiş, ayak tabanları da vınlı gibi şiştiğinde ve yarıldığında ise, tuzlu suyun içerisinde saatlerce yürütülmüş ve bekletilmişti. El parmaklarını arasında kurşun kağıtları konularak sıkılmıştı. Ve sonunda kanama geçirerek komaya girmişti. Daha sonra tutuklanıp cezaevine getirilmiş. Tutuklu kaldığı 1,5 yıl boyunca Türkçe bilmediğinden ailesiyle ve 9-10 yaşlarındaki çocuklarıyla görüşmesine izin verilmiyordu.

Aynı gerekçelerle sorguya alınan (1980 Aralık) 70 yaşındaki Ş.K.'nin durumu da H.A.'dan farklı değildi. Urfa Merkez Komutanlığı'nda sorgusu yapılan Ş.K.'yi, oldukça yaşlı ve hasta olması bile işkenceden kurtaramamıştı. Polis sorgusunda kaldığı 70 gün boyunca o da, namusa yönelik, onur kırıcı hakaret ve baskılara maruz kalmış ve sonunda ağır bir mide kanaması geçirecek komaya girmişti.

Oğlu, kızı, kardeşleri devrimci olduğu için Hilvan'da 1980 Ekim'inde polis sorgu merkezine alınan D.K. için ise o noktada acılı ve çileli bir yaşam başlamıştı. Bu yiğit Kürdistan kadınının da görmediği işkence kalmamıştı. Kadınlık onuruna ve namusa yönelik uygulamalardan tutulmuş, eşine ve çocuklarına karşı kullanmaya kadar varan her türlü yöntem denenmiştir üzerinde. Daha sonra getirildiği cezaevinde 2,5 yıl süren tutukluluğu süresince de vahşet boyutlarında uygulanan işkencelerden o da nasibini aldı. Tek kelime Türkçe bilmediği, benliğini yitirmekte direndiği için de, kendisinin durumunda olan bir grup yurtsever Kürdistan kadınıyla birlikte diğer kadın tutuklulardan yalıtılarak ayrı bir koğuşa konuldu. Birlikte kaldığı Kürdistanlı yurtsever kadınlar ise, Bloka ve Şikestün'de şehit düşen devrimcilerin eşleri ve kundaktaki çocuklarıydı.

Mazlum DOĞAN yoldaşın annesi, ablası ve 3 yaşındaki yeğeni de 1981 yılında tutuklandıklarında aynı insanlık dışı uygulamaya ve işkencelere maruz kaldılar. Hamit KAN-KILIÇ'ın (gördüğü işkenceler sonucu akli dengesini yitirdi, idam cezası aldı. Bu ceza onaylandı. Şimdi bir hücrede infaz

*Bilirim Diyar-ı Bekir
Koyun koyuna yatar oradu
Acı da sevgi de
Umud da onur da...
Zulüm kan olur
inanç olur
sevgi olur
taşar yüreklerden.
İşlenir ilmek ilmek
Dokunur...
Dokunur dağ kokulu sevdanın
yangını
zindan duvarlarına.
Karanlık üzere açar Diyar-ı Bekir'de
Onun kan gülleri
Pash karanlığın cümle ağırları
aydınlık olup süzülür yüreklerden
süzülür...
Alıca şafakında ısyanın
Tarih kanlayazır Diyar-ı Bekir'de*

zımı heklüyor) annesi, 4-9 yaşlarındaki kardeşleri ile yine Yılmaz DAGLUM'un 60 yaşındaki annesi, salt oğulları devrimci olduğu ve teslim olmamakta direndikleri için sorguya alınan ve işkence gören sayısız Kürdistanlı kadınlardan yalnızca birkaçıydı. İşte, size bir örnek daha vereyim. 15 Ağustos Atılımından sonra başlayan dönemde Hakkari'de sorguya alınan H.E., bir ay boyunca Hakkari Sorgu Merkezi'nde işkence gördü. Cezaevine geldiğinde, bedeni aldığı darbeler sonucu morluk içindeydi. Ayak tabanlarında ve vücudunun muhtelif yerlerinde sigara söndürülmüştü. "Suç"u PKK'ye kuryelik yapmış olmak. 3 aylık çocuğunu evinde bırakmış ve bacakak kimsesi yoktu. Yapılan onca işkenceye rağmen, kendisine yöneltilen suçlamaları kabul etmedi. Cezaevinde bir süre kaldıktan sonra "tahliye oldu" gerekçesiyle koğuştan alınıp götürüldü. 15 gün gibi bir süre sonra yeniden getirildi. Kendisini yeniden sorguya götürmüşlerdi. Ama bu kez gelen, ilk gelen H.E.'den çok farklı biriydi. Akli dengesini yitirmişti. Sonradan öğrenecektik ki, ikinci kez götürüldüğü Sirti Soruşturma Merkezi'nde, erkek tutuklulara karşı kullanılmış, tecavüze uğramış, onur kırıcı hakarete maruz kalmıştı. Bunu bile anlatan, 45 yaşlarında, evli ve 5 çocuklu G.D.'ydi. O da Mardin'de aynı gerekçelerle sorguya alınmış, Mardin Tugayı'ndan sonra Sirti'e nakledilmişti. Ve o da kendi hemcinsleri gibi aynı cendereden geçmişti. H.E.'ye yapılanları anlatıyordu. Ve H.E. akli dengesini yitirmiş artık zararsız hale geldiğinden, işe yaramayacağından dolayı 1985 sonlarında tahliye edilmişti. Kendisi içerdeyken, kundaktaki 3 aylık çocuğu, bacakak kimsesi olmadığundan dolayı ölmüştü. Bu sözünü ettiklerim, yalnızca isimleri bilinen yüzlerce kadından sadece birkaçıdır. Bir de isimlerini hatırlayamadıklarımızı da bunlara eklemek gerek.

Yaşlı ve evli olan kadın tutukluların yanı sıra, bir de çocuk yaşıta (11-18) tutuklanıp uzun süreler cezaevinde (5-6 yıl) kalan kadın ve kız tutuklular da vardır.

DEVAM EDECEK

MASUM VE ONURLU İNSAN OLMANIN KOŞULU, DİRENİŞE SAHİP ÇIKMAKTIR

N. Saré

Halkların ayrı özellikleri aranırsa, kocaman bir ayrıma varılır. Ama benzerlikler aranırsa, yine bunların yekündü kocaman olur. Türk egemenlerinin vahşetini gören her halkın kaderi o kadar benzerdir ki. Çünkü, Türk egemenliği, soykırım ve karanlık bir tarihtir halklar için.

1850-1900'lerin Balkan'ı, çoğu özellikleriyle bugünün Kürdistan'ını andırır. Egemen sömürgecilik, Türk Osmanlı devletidir. Osmanlı devleti can çekiyor. Balkan halkları, ulusal kurtuluşları için ayaklanıyor. Osmanlı ordusu katliam yapıyor, özgürlük aşığı halkların direnişi büyüyor. Ve zafer kazanan Balkan halkları oluyor.

Balkan halklarının direnişi içinde, Bulgar halkının direnişi ayrı yer tutar. Ayrılığı şudur. Hep direndi. 1850'lerde ulusal kurtuluşçu burjuva hareketi doğdu. Kurtuluş tarihi olan 1908'e kadar hep ayaklandı. Osmanlı ordusu Bulgaristan'ı kan gölüne çevirdi. Bulgar halkı ölümünden yılmadı. Direnişçileri öyle görkemli direndiler ki, "teslim olmamak için özgürlük sloganları ile birbirini vuruyorlardı." Direniş, sonraki Bulgar halkının proleter kurtuluşuna da zemin oldu.

Bulgar halkının Türk Osmanlı sömürgeciliğinden, kurtuluş savaşından bir kesiti bu öğreticiliği içinde aktarıyoruz.

"Hürriyet için canını veren ölmez

Kuşlar onun için öter

Canavar onun için kükrer

"Çocuğun bile gülüşü onun içindir"

Hristo Botef (1848-1876)

Bulgar Halkının Direniş Tarihinin Bir Kesiti ve Vasil Levski'nin Örnek Kişiliği

17-18 Temmuz 1987 tarihinde Bulgaristan halkı özgürlüğün ve cumhuriyetçi isyan ruhunun taşıyıcısı yiğit evladı, büyük devrimci Vasil Levski'nin doğumunun 150. yıldönümünü görkemli törenlerle kutladı.

Türkiye ve Kürdistan kamusalında Vasil Levski gerçekliğini ya çok elit bir kesim biliyor, ya da bu yönlü bilgiler yok denecek kadar azdır. Oysa her devrimci, ulusal kurtuluşçu ve yurtseverin, Bulgaristan tarihi içinde bu büyük kişiliği tanıması, onu örnek alması çok şey kazandırır. Balkanların Osmanlı vahşetinden özgürlüğünü elde etmesi Levski gerçekliğinde saklı olduğu söylenirse, derin bir gerçeğe işaret edilmiş olur. Veya Bulgarların çok haklı olarak onurla ifade ettikleri gibi, "Levski'ye dayanmayan özgür ve sosyalist bir Bulgaristan düşünülemez."

Osmanlı Türk Sömürgeciliği ve Bulgar Halkının İlk Direnişi

Vasil Levski'nin kişiliğine ve mücadelesine geçmeden önce, aslında çok şey bildiği sanılan, ama oldukça yüzeysel bir bilgi olan Bulgaristan tarihinin kısa bir kesiti de diyebileceğimiz, onu yaratan koşulları, ondan önce var olan ve onun ilk katıldığı yurtsever devrimci hareketi kısaca özetlemek ve bu temelde Vasil Levski'nin çıkışı ve onun devrimci faaliyetlerinin sonuçlarını koymak yararlı olacaktır.

Kendi bağımsız devletine sahip İslav ve Hristiyan Bulgaristan'ın Türk egemenliği altına girmesi ile fiili olarak bir medeniyetin, bir kültürün tarihsel gelişimi durduruldu. Bu egemenlik altına girişle Rönesans çağını yaşayan ve

Vasil Levski - 1873

"Tanrı ızın vatanı kazanırsam bütün bir halk için kazanacağım, kaybedersem sadece kendim kaybedeceğim."

çağdaş bir burjuvazi yaratan Avrupa ile bağlantısı da kopmuş oluyordu. Keza geleneksel dil yakınlığı, kültür ve din ortaklığı olan İslav dünyasından da yalıtılmış oluyordu. Böylelikle tarihsel-kültürel gelişimi, yüzyıllar sürececek bir kesintiyi uğramıştı.

Silah ve zorla, kendine tümüyle zıt olan yabancı bir ruha dayalı, Asya kökenli, İslam inancına dayalı kültür ve medeniyet dayatıldı. Böylece güneydoğu Avrupa halkları kendi iradelerine rağmen, kitlenin genel ilerleyişinden ters bir tarihsel süreçte sokulmuştu. XV. yy. da Fatih II Mehmet döneminde istila, Bulgaristan'ın tümünü tam egemenlik altına almayla sonuçlanmıştı.

Yüksek bir özellik taşıyan Türk fetihçiliği, bir halkın uyanışında ve örgütlenmesinde rol oynayabilecek tüm öğeleri ortadan kaldırmaya yöneldi. Büyük asker gücüne, dini fanatizmine ve muazzam bürokratik aygıtına dayanarak, toplumu sosyal, millî, kültürel ve dini yönden silahsızlandırmaktaydı. Bu koşullarda böyle güçlü bir düşmana karşı

hiçbir toplum esaretten kurtulmak için karşı direnme hareketini kısa sürede örgütleyecek duruma olamazdı. Bu nedenle Osmanlı egemenliği altındaki ilk yüzyıllarda karşı koyuş pasif biçimlerini aşamamaktaydı. Esas olarak kendi halk varlığını, etnik ve dini şekillenmesini, dil, kültür ve geleneklerini korumaya yönelikti. Ekonomik yon- den ise, vergilere karşı toplu karşı koyuşlar mevcuttu.

Pasif direniş biçiminin yansıması, daha çok erkenden silaha da başvurulmuştur. Daha XV. yy. da dağlara çıkan eşkiya (haydut), çete birlikleri Bulgar halkının en azılı düşmanlarını cezalandırmaktaydı. Çetelerin kendi aralarında da belli bir birlik ve dayanışma söz konusuydu. İlk 1598 yılında Tirnova'da olmak üzere, birçok ayaklanma da patlak verdi. Ne var ki, XVI. ve XVII. yy. da patlak veren bu ayaklanmalar, esas olarak Osmanlı-Avusturya savaşları koşullarında gerçekleşiyor ve işgaleleri karşı gelen Balkan halklarının yarattığı ortamda geliyordu. Ancak Osmanlı Türk egemenliğine karşı bir kesin hesaplaşma için halkların güçleri henüz oldukça yetersizdi. Durum bu olunca Osmanlı egemenliği altındaki ilk üç yüzyıl Bulgar halkının silahlı direnişleri kopuk örgütsüz ve kesintiliydi. Bulgarlar ve diğer Balkan halklarının bu azgın egemen gücün güçlü ordusuna yok edici askerî darbeyi indirebilmek gücüne ulaşabilmek için iki yüzyıl daha geçmesi gerekcekti.

Başlangıçta hareket, ağırlıklı olarak kültür ve dini (kilise) özellikler taşıyordu. Silahlı hareketlerinin ilk biçimi ağırlıklı olarak eşkiya ve yerel isyanlar niteliğinde idi. Eşkiya hareketi XVIII ve XIX yüzyılın ilk yarısında doruğuna vardı. Bu çeteler hem Rus-Türk savaşında ve hem de komşu Balkan halklarının millî kurtuluş hareketlerinde yer almaktaydılar. Bu, Balkan halklarının tümünde ayaklanmaların patlak verdiği bir dönemdi. Köy, ova ve dağ nüfusu Türk egemenlerinin vahşi katliamlarından geçirmiş, insan kemikleri ile doldurulmuş toprak, halkın aktığı kanla sulanmıştı.

Direniş, Örgütlü Ulusal Hareket Karakterini Kazanıyor

XIX yy. 'ın ikinci yarısı ise, örgütlü bir ulusal kurtuluş savaşına geçiş sürecidir. Bu sürece kadarki tarihi dönemi, Balkan halkları üzerinde görülmemiş bir vahşet ve barbarlığın yaşandığını söylemekle yetinelim.

Kırım Savaşı'nın (1853-56) ardından, Bulgar halkının politik özgürlüğünü elde etme mücadelesine yöneldiği görüldü. Uluslararası durum, Doğu sorununun bağlı hale geliyordu. Osmanlı devleti bu savaşta aldığı yenilgiden sonra 1860'larda gerçekleştirdiği reformlarla yeniden güçlenmeye

çalışıyordu. Batı devletleri her ne kadar imparatorluğun bütünlüğünü korumaya ve ona destek vermeye devam ediyorlarsa da, imparatorluğun çöküşüne de mutlak gözle bakıyorlardı.

Kırım Savaşı'ndan ve sonraki süreçten Bulgar toplumundaki tüm devrimci çevreler etkilendi. Burjuvazi köylülük, zanaatçılar, milliyetçi aydınlar da esaretin taşıyıcı ve bağımsız bir devlet kurma fikri arttı. Bu durum maddi ve manevî anlamda tüm toplumu siyasî bir mücadele içine çekiyordu.

XIX. yy. 'ın 50'li, 60'lı yıllarındaki örgütleri ulusal kurtuluş hareketi, Bulgar devrimci Georgi Stoykov Rakovski adına doğrudan bağlıdır. Onun siyasal eylem faaliyetleri iki dönemle karakterize olunur. Birinci dönem 1841 yılında Kırım Savaşı'na kadar ikinci dönem ise savaştan ölümü olan 1867 yılına kadarki dönemdir.

İlk dönemde kurtuluş hareketi için yeterli net görüşlere sahip değildir. Bir yandan öğrenimini görüyor, diğer yandan isyanlara katılıyordu. Aynı dönemde geçici bir süre Fransa'da kalmış, birkaç yılını da İstanbul zindanlarında geçirmişti. Kırım Savaşı'nın ardından ise ayaklanmanın örgütlenmesi çabasına koyulur. Yoğun ve hareketli bir devrimci yaşamı içinde kesin yolunu belirler. Artık kurtuluşun

"Kılıç ve basından (savaş ve teori)" geçtiğine inanır. Belgrad'ta ve daha sonra Nova Sad'ta Sırp yayıncısı Dr. D. Medaković'le birlikte "Bulgar Günüğü" ve ardından da "Orman Yoleusu" destanını yayımlar. 1858 yılında Avusturya yönetimi tarafından sınır dışı edilince, Odessa'ya geçer. Burada Bulgaristan'ın kurtuluşu için ilk planını oluşturur. Tüm halkın katılacağı genel bir ayaklanma ile kurtuluşu güdebileceği sonucuna varır. Bu, ulusal kurtuluş mücadelesinin ideolojisi, politikası ve stratejisi içinde temel oluşturur. Rakovski'ye göre genel halk ayaklanması tek bir merkezden örgütlenmelidir. Diğer Balkan halklarının kurtuluş hareketleri ile yakın işbirliğine dayanmalı ve büyük güçlerin desteğini sağlamaya yönelik olmalıdır. Ayaklanma hazırlarını yoğunlaştırmak için 1860 yılında Belgrad'a geçer ve oradan ulusal bir kürsü rolünü oynayan bir gazete ("Dunavki Lebend") çıkarır.

Direnişin Vazgeçilmez Örgütlenmesi: Silahlı Devrimci Komiteler

Prens Mihail Obrenović'in Sırp tahtına geçmesi ile Türk-Sırp yönetimleri arasında askerî anlaşmazlıklar derinleşir. Rokovski, çıkan yeni koşullardan yararlanmayı ve yeni bir kurtuluş planı oluşturmayı amaçlar. Bu plana göre ülke içinde devrimci komiteler oluşturulacak ve Sırp topraklarında eğitilecek 1.000 kişilik bir savaşçı güç, Sırp-Türk sa-

vaşı devam ederken bayrağı koca Balkan'a (Bulgaristan'a) ikiye bölen yüksek dağları taşıyacaktı. Bu güç koca Balkan'ın her iki yanındaki stratejik noktaları ele geçirdikten sonra tüm halkı ayaklanmaya kaldıracaktı. Bu noktadan hareketle Sırp yönetimi ile girilen işbirliği ile Rokovski Belgrad'ta Birinci Bulgar Lejyonu'nu oluşturur. Burada ilk savaşçı güç eğitilecekti. 15 Haziran 1862'de savaş andını içerek Lejyon taahtıye başlar. Bu Lejyon üyeleri Sırp-Türk savaşında kahramanca savaşmışlar.

Ne var ki, daha sonraki gelişmeler, planlandığı arzulanı gibi devam etmez. Sırp lar Türklerle girdiği anlaşmalar sonucunda yabancı asker olusunları dağıtmak zorunda kalırlar. Böylece Bulgaristan'da ayaklanma işareti verecek Lejyon dağıtılmış olur.

1861-62 Belgrad olayları Rokovski için güçlü bir ders olur. Ortak düşmana karşı Balkan halklarının birliğine darbe vuran dar milliyetçi yaklaşımları kavrar. 1863 yılında Rokovski, Vlaşko ya (Romanya topraklarına) geçer ve kısa aralıklarla Rusya'ya gitmesi dışında yaşamının sonuna kadar burada kalır. O, burada Balkan birliği için son bir deneyime girer. Bulgaristan'ın özgürlüğünün çıkarları için Romanya prensi Kuza ile işbirliğine geçer. Ne var ki, 1866'da Bükreş'te gerçekleşen darbe, prens Kuza'yı tahtından eder. Böylece bu işbirliği de sonuçsuz kalır.

Halkın Özgücünün Yaratıcılığı

Rokovski, büyük hayal kırıklığı içinde Bulgar halkının tek kurtuluş güvencesinin, kendi özgücü olduğunu düşünür. Yaşamının kalan bölümünde Bulgar mütevellileri arasında çıkarır. Bu dönemde esas amaç, büyük bir ordu yaratmak ve bu ordu ile Bulgaristan'da Türk ordusuna karşı açık savaşını girişmektir. Oluşturulacak olan bu çete (gerilla) ordusu Bulgaristan'da gizli halk meclisi tarafından yönetilecekti. Bir baş Voyvoda (komutan) tarafından yönetilen çeteler (gerilla birlikleri) başka güçlere alet olma durumundan korunacaktı. Ancak aynı yıl (1867) Rokovski ağır ve yorucu yaşamı içinde ölür. Rokovski'nin son günlerinde (1868 yılında) Bükreş'te Gizli Bulgar Merkezi Komitesi (GBMK) kurulur. Balkanların ortak mücadelesi ve federatif bir yönetim hedefi ele alınır. Bu ittifak, işbirlikçi ve dayatmalar döneminde Belgrad'ta ikinci bir Lejyon daha oluşturur.

Rokovski yaşamını yitirir ama onun davası muhtevasını daha da derinleştirilerek devam eder. Onun Lejyon'unda yetişen öğrenciler, onu daha olarak Bulgaristan halkına özgürlük ve bağımsızlık ruhunu taşırlar.

DEVAM EDECEK

CİGERXWÎN ÜZERİNE

Cigerxwîn asırlık bir çınardı. Sözü ve kalemıyla, yurtseverliği dile getirdi. Sadece bir ozan değildi. Böyle bir tanım hem Kürdistan'da ozanlığın, hem de O'nun çapını daraltır.

Asrın başında doğdu. Çocukluk ve gençliği, sömürgeci vahşet altında geçti. Bu yıllar Kürdistan'ın bölündüğü, en fazla katledildiği yıllardır. Yine bu yıllarda Kürdistan'ın toplumsal yapısından kaynaklanan nedenlerden, aşiret reislerinin öncülüğünde yaygın ayaklanmalar oldu. Dönem, her Kürdün belleğinde yer etti.

Cigerxwîn, bu olaylarla büyüdü. Din eğitimi gördü. Buna rağmen materyalist görüşlere yakınlık duydu. Halkın durumunu ve kurtuluş özlemini şiire yansıttı. Böyle olması gerekiyordu. Yeminin öncüsü çok defa sanatta, felsefede, edebiyatta yaratılır. Politik mesaj buradan topluma yayılır. Kürdistan'da koyun gerilik içinde gelişkin bir kültür ve sanat yoktu. Hele, ileri Batı toplumları gibi güçlü birikim ve yazı dili de yoktu. Bu açıdan Cigerxwîn'in şiiri önem taşıyor.

Halk köle, ülke bölünmüştür. Sanat ve edebiyat vb. kültürel her faaliyet, politik mesaj olmalıydı. Aksi durumda fazla anlamı olmazdı. Çoğu kez, toplumları ayağa kaldıran, bu mesajlardır Cigerxwîn, bu süreci izledi. Şiirinde halkın durum ve arzusunu yansıttı. Bunun politik adımı attı.

Cigerxwîn, şiirinde kaba sınıf çelişkisini işledi. Şiirinde milliyetçilik ayrışmasını, Kürtçülüğe denk düşüyordu. En fazla işlediği tema köylülük oldu. Bu, bir egemen sınıf sanatçısının ezilenlerin gücünden yararlanma mesajı değildi. Bunu aşırıyordu. Yine de, Cigerxwîn'in ilk politik eylemi aşiret egemenleri ve feodallerin politik durumunu aşamamış. Politikada ve örgütlenmede egemen olan onlardı.

Bu sınıfın parçalanmışlığını, köylüye davranışını, işbirlikçiliğini gördü. Cigerxwîn, onlara sert saldırdı. Fakat, onların oluşturduğu çeperi aşma gücünü gösteremedi. Halkla egemenler arasında yer aldı. Kürt egemenleri, O'nu kendi değerleri olarak görüp, yergilerini övgü olarak aldılar. Cigerxwîn, sofralarının biraz da onlara çatan konduğu oldu.

I-KDP otomoniciliğine de böyle sarıldı. Tam formüle edemese de, bir Kürt burjuva milliyetçi hareketin özlemi içinde oldu. Halbuki, Kürdistan'da bu sınıf zayıf olduğu gibi, işbirlikçi idi. Cigerxwîn, bunu da gördü. I-KDP'yi eleştirdi.

Yine burjuva milliyetçi hareketin politik sınırlarını aşamamış. Aşiretçi örgütlenmenin muhalif Kürdistan burjuva, küçük-burjuvazisi de politik olarak işbirlikçi ve otomoniciydi. Öyle ki, bu işbirlikçi güçlerin bütün politik malzemesi, Cigerxwîn'in şiirleridir.

Kürdistan'da burjuva milliyetçiliği, küçük-burjuva karakterde de olsa, zayıf ve ulusal bağımsızlıkçı değildir. Cigerxwîn'in şiirinde dile getirdiği halka mesaj ve serxwebûn fikri, bu burjuva, küçük-burjuva politik alanda eridi.

Cigerxwîn, şiirlerinde bağımsızlık özlemini dile getirmekle birlikte, politik eyleminde otomonicinin sınırlarını aşamamış. Bunda, bu dönemlerde bağımsızlık hareketinin henüz gelişmemiş olması da etkili olabilir. Ancak daha sonraki yıllarda da kendisini bu çeperin dışına çıkarmayı başaramaz. Bu özelliği, O'nun şiirlerinde yarattığı sanat gücünün büyüklüğüne gölge düşürdü.

Beklediği ulusal kurtuluş burjuva hareketi gelişmedi. Şiirinde dile getirdikleri, 1970'lerde Kuzey-Batı Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Mücadelesinde dile geldi. Kürdistan'da ulusal kurtuluşçuluk, işçiyi, köylüyü dayanmalı, sosyalizmi rehber almalıydı. Bu da kültürde, sanatta, politikada, örgütlenmede, Kürt feodalizmi, burjuvazisi ve küçük-burjuvazisi ile yol ayrımını ve hesaplaşmayı öngörüyordu.

Kürdistan ozanı, edebiyatçısı bu ayırımdan geçtiğinde devrimci-yurtsever bir karakter kazanacak, halkın ulusal bağımsızlık mücadelesinin sesi olacaktı.

Cigerxwîn, şiirindeki devrimcilik ile politikasındaki uzlaşıcılık arasındaki çelişkiyi giderecek kadar yaşayamadı. Hep ileriyi yazdı. İleriyi, doğruya varmak istedi. Bu özlemi dile geldi. Gerçekleşti. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi PKK de vücut buldu.

Cigerxwîn, halk değeridir. Şiiriyle böyledir. O'nu politik malzeme yapanlar, işbirlikçiliğe araç yapmak isteyen Kürdistan reformist küçük-burjuva örgütlerinin, O'nun şiirine, sanatına sahip çıkma hakları yoktur.

Halkımıza ait herşey, halkımızın olmalı. İşbirlikçiler, ne bir çiçeğimizi koklayabilirdi, ne de türkümüzü söyleyebilirdi. Cigerxwîn'in şiiri, Kürt köylüsünün kurtuluşunu simgeler.

Cigerxwîn'in şiirindeki yurtsever öz, O'nu politik malzeme yapmak isteyen Kürt reformistlerine lanettir. O'nun sanat ve politik faaliyetleri, ürünleri maddi gerçekliği içinde değerlendirilmeli. Yurtsever Cigerxwîn'e, halk değeri olarak sahip çıkılmalıdır.

Eğer Cigerxwîn, bağımsızlık ve özgürlüğün sanatsal bir ifadesiye; bağımsızlık ve özgürlüğün temsil edenler O'na sahip çıkabilirler.

ÇAND • PİŞE • TORE — KÜLTÜR • SANAT • EDEBİYAT

Hozanekî gelê Kurd
CİGERXWÎN

"Ez ji xew rabûme serxwe
ev dema kar û xebat,
Tim li ser ola Cigerxwîn
canfida me ho welat."

Bine mala Cigerxwîn, jinar
Gurulan, ji gunde Pêkandê
hatibe erdimê Dekşurgan gundê
Hesare, maye Gerewêse
bazare Merdûnê. Nare Cigerxwîn
rastî Şêrmus e û di sala
1903'an de li Hesare ji dîya
xwe biye.

Cigerxwîn, dema hêj zarok
bû be bar ma. Sêwî mezin bû
Piştî murina barê wî, mala
xwe barkir. Amude û li wir
biçibû. Li Amudê şarwîtiya
pez û dewaran, pileyî û rêne-
berî kir.

Lê Cigerxwîn qîna xwe bi
vê jîyanê neanî, gund bi gund
û medresan û xwendegahan
geriya. Gelek dem pênekê, bû
feqeh. Li gundên destê, li
gundên êrdima Soran û gundên
destê Lehîcanê xwendina
xwe a olî kutand. Dure rege-
riya gundê Telsetrê û li wir
teaza xwe sitand û bû seyda.

Gelek salan meletiya gund-
dan kir. Lê ev jîyan jî pir
nedoma. Dem ji meletiyê berda
û bû cotkar. Di gundekî de, ku

bi narê "Cehennem" hatibû
avakirin, biçibû. Vê jîyana
xwe de, haydari rewşa kone-
vanî, cıvaki û ahoriya gele xwe
jî bû. Pêwîst sala 1923'ê de dest
bi zebatên konerani kir. Pêş
bera xwe da mîr, beg, ara û
şêxan. Bû hedefe êrişen van
derdoran.

Piştî van salan, pêşemîn di
barê hozanîtiyê de, şerê xwe bi
awakî welatperwerî û şoreş-
gerî domand. Ji ber êrişen
metingeran, gelek tedayî û eş
jîyana xwe de buhurand. Piştî
jîyaneka seranser bi têkaşîyê
dagirtî, sala 1984'ê li Swêdê
dawî bi jîyana wî hat.

Heqa marna Cigerxwîn 14
berhemên wî hatin weşandin.
7 pirtûken helbestan, Romana
Reşoyê Darê, Çim û Gulperî,
Midiya û Salar, Gotinên Pê-
şiya, Destura Zimanê Kurdî û
2 birên Ferhengên Herwusa
hîn zebatên wêfên nehatne we-
şandin ji hene, û hîn zebatên
weke "Tarîza Kurdistan" jî
hatne çapkirin.

KÜRDİSTAN Î TÊKOŞÎN Î HOZANÊN CİGERXWÎN DE

Cigerxwîn bi xwe hêmal bû. Ji zaro-
tiyê de dest bi kar kiriye. Belengaziya
wî, di helbestên wî de perdeyek jî tariyê
û sohtinê bi xwe re berdaye û gelek caran
di hozanên xwe de li ser belengaziya
xwe maye.

"Xaniki min heye pir kûre weki çala bê jan
Dirêji û panî çar gaz heye bi gaze necar
Li alîki kûz û mirîşk û nivîn û firaxin
Li aliyê dinê agir û seroşk û zarok û çend dar"

Belê çavên wî belengaziya gelê Kurd
jî didilîn. Li çardorên wî birçî û rênçer
hebûn. Tevli wî kardikiran, minn wî bo
welat destbikaribûn. Li ser rewşa gele
xwe û birçî, tazî û perîşan jî gelek
nivîstiyê:

"Xaniki kûr teng, li dor çar diwar
Li ser wî pûş û li bin dest û dar
Sifirne û şirik bi kunc û yewnan
Bi kulek û refik, hem bi nêrdewan
Herçar diwarên wî ji ax û av
Mal û sermîyan zar û zêç di nav"

Ji bil belengazî, zewîrî, birçibûn û
rênçeriyê, hinde hikariyên din jî li ser
Cigerxwîn û helbestên wî hebûn. Berî
her tiştekê xweşbûna Kurdistanê, çiya,
dest, zinar, av, dar, mirov û heyînen vî
welatî gelek hikariyên xwe li Cigerxwîn
kirin. Bibû dilovanê welatê xwe:

"Welatê min! Tuxî bûka cihanê
Hemî bax û bihuştî û mîrg û kani
Şepal û şeng û şax û naz û gewrî
Gelek şêrin û rind û pir ciwanî"

Her hozaneka wî de, evîndariya wî jî
welat re diyardibe. Pir caran welat dike
dibêra xwe. Kurdistan li ba wî keçek
ciwan û bedewe:

"Xemlandî me seranser, desgiştîya xorta me
Gerden sêvek sor û zer, li hêviya merda me
Qelen xwîne ne gewher, Kurdistanê Kurda me
Bê tang û top û leşker, îro we ez berda me"

Kurdistanê delatim, herkes tê min dixwazi
Ez pir şax û şepalim, min deng daye bi nazî
Ev bûn bîst û du salim, li ser min cengebazi
Kurdo! Wer min bixwaze, belê bi serfrazî"

Diwarê ku Cigerxwîn xwe dayiyê,
diwarê çanda Kurdî ye. Welat li bal
Cigerxwîn bûye zindan û tarî, ew nema

rûdine û jê re xebatê nîşan dide:

"Ew welatê wek bihuştî bû, hûye zindan, kûr û teng
Dil û gerdexwari te de, bê şîbak û pencere"

Cigerxwîn hozanên xwe de serxwe-
bûnê bo welat dixwaze

"Îro roja xebatê, serxwebûne doza me
Dema jin û felatê, li ku maye soza we?
Hun tev şêrin di latê, rovi kete kaza we
Şikestîne di matê, dijin birîye boza we"

Dema Cigerxwîn têgihêşt, ku daxwaza
gelê Kurd tenê serxwebûnê, rabû deng li
gelê xwe kir, ku zarowên xwe bişênin
xwendin û zanînê:

"Şev û rojan bixwînin, bibin serbest û zana
Tevî jinê biçînin, ji ho dil û nezanu
Carek hun dê bibênin, van beşçe û rezane
Kurdistanê derênin, ji destê van dicane"

Bang li gelê sergeranên Kurd dike, ku
malê xwe bo rizgariya gelê xwe bidin:

"Malê xwe tev belavkin, ji bo serbestiya Kurd
Xwîna xwe tev birêje, ji bin destan tu derkev"

Li kêleka van divê yekitî jî hebe.
Gazina wî bo yekitîyê di pir deran de te
ditin:

"Em destê xwe bidin hev, li ber dijin bibin yek
Qet zora me nabin, ev dijin û ev seg"

Di hozanên Cigerxwîn de tiving ciyekî
giring distêne:

"Werin disa ji xew zu hun şiyar bin
Digel rex û tîfîngên xwe li kar bin
Bikin cengê digel dijin heru zu
Heta ku em bibênin ew verabû"

Gazî li hemû kesên welatparwer dike,
ku rêzên xwe bikin yek û dakevin qada
xebat û şoreşê:

"Te divê ku ew bibin mîr
Xwedan text û tac û zêr
Bi yek can û dil û deng
Digel dijin bikin ceng
Tevde bidin soza xwe
Zû bixwazin doza xwe
Weke mîra bibin yek
Bi dest bigrin gurz û çek
Le ser ciyan bibezin
Doza xwe tim bixwazin"

LÎ DÊRSIMÊ DERBE

LÎ ÇANDA KİŞLÊ TÊN XISTÎN

Destpêk rûpela dawî de

xortên rawestên rojbiroj bêtir tekili nav refên tekoşinê dibin, dibistan ji rojbiroj tîn bîhîrkirin. Domana livbaziya li Dersimê, pîr dibistan hatin rakirin û li navçên Hozat û Ovacikê jî 2 hatin şewitandin.

Roja 15'e Cotmehê 1987ê, yekitiyeka ARGK çû gundê Yoncali navça Ovacikê. Piştî ku civinek li gund çêbû pêde, agir berda dibistana gund Yekitiya ARGK di civine de, konevaniyan metîngeran û rîstê dibistanên metîngeran birabirî û livbaziya xwe bi alikariya gundiyan pêkani.

Roja 18'e Cotmehê jî dibistana gundeki din hat şewitandin Yekitiyeka ARGK avêt ser gundê Deloran navça Hozatê. Civinek li gund çêbû û dîre dibistana metîngeran hat şewitandin.

Di herdu livbaziyan de konevaniyên kedxwaran hatin birabirin. Livbazi hikariyeka mezî li êrdimê helan. Bûn delîle, ku metînger tu caran nikarin bi hesari daxwazên xwe bîhîbîn.

Lî Dêle sixurek ceza xwe girt

Roja 17'e Cotmehê, keye gundê Yeşilyurt navça Dêcle Mehmet Dervişoğlu, ji ber

gunehên xwe li dijî gel, bi mirinê hat cezakirin.

Ev bîbext bi karguzariya xwe ji ho dijmînan, bîbî sedema canemergbûna 3 şoreşgeran. Xînişê welatfiroş, digel gunehên xwe ên heya vê rojê, dixwest bêtir delametiye ho dijmînan pêkêne. Lewma bersiva xwe girt û taliya kirinê xwe canê xwe bi hêşerefi da.

Lî Madenê êriş çû ser şantiyekê

Roja 16'e Cotmehê, li nêzîkî gundê Altinoluk navça Madenê êrdima Xarpiitê êrişek çû ser şantiyekê.

Yekitiya ARGK dora seet 19.30 an ke te şantiye, 2 kompîresor û kepeçeyek şewitand. Xusarên dijmînan gîha milyonek ji lîrên Tirkî.

Herwusa, civinek tevli kargeran şantiye de hat çekirin. Qedera seetêkê yekitiya ARGK, tevli kargeran mijûl bû û axafên şoreşê hatin kirin. Kargeran ji dilucan guhdariya şoreşgeran kirin. Li ser pêşveçûna Têkoşina Rizgariya Netewê Kurdistanê û delamaten welatîzeran hat rawestandin. Taliya civinê de yekitiya ARGK tevli bangdana duruşman, xatira xwe ji kargeran xwest.

LÎ MIDYADÊ LIVBAZÎ BERDEWAM DÎKÎN

Destpêk rûpela dawî de

hat bombekirin. Xusarên mezin birêketin.

Roja 27'e Cotmehê jî, 8 tankêrên ku ji Iraqê petrol barkiribûn hatin rawestandin. 2 beragîr ve hatin xistin, benzina 6 an jî hat rijandin.

Herwusa li Midyadê polêsek ji ên "amirîya emniyete" hat cezakirin. Polêsek bi navê Salih Taşdemir, bi hîceta nêçîrê tevli gundiyan li çiyê digeriya, daku eihê pêşmergan peyda bike. Bi hêsimî di dest de, dixwest ger eihê pêşmer-

gan derxine, agahî bide hezen operasyonan. Le ev plan jî avê de çû.

Yekitiya ARGK ku li çiyê rastî neçîrvanan bû, giştan teslim girt û keshûna wan derxist holê. Di nav wan de ev polês jî hebû. Yekitiya ARGK, peşî polês tevli xwe bir. Neçîrvanên din berda, piştî ku dest li ser çekên wan hat danîn.

Dûre derkete holê, ku ev polês gunchkarekî mezîne û gelek kirinê kiret li dijî gele me birêxistiye, lewma bi mirinê hat cezakirin.

PARÊZKARÎ LÎ ÇOLİKÊ JÎ RA NEGÏRT

Destpêk rûpela dawî de

duxuyankirin, ku tu kes naxwaze bibe parêzkar. Daxwaz nikare bîhî bêtin. Waliyê Çolîkê, gava nekari daxwaza xwe bi keyan bide derivandin, bi xeyd cîvîn berda.

Metîngerên Tirk dixwazin bi zorê çek bixin destê gundiyan me. Lê gundiyan me jî rojbiroj bêtir, daxwaza van li wan vedigerênin û daxwazên wan pûçdikin.

Gel, weke ku naxwaze bibe parêzkar, wusa jî têkoşina ARGK a li dijî vê saziyê, azîzên metîngeran bîhî dîke. Di mehên derbasbûyê de, hêzên ARGK gelek erîş biribûn

ser van çetan û sîxuran. Taliyê gelek hêzên dijmînan, necar mabûn ji êrdimê birevin. Hinek ji xwe dabûn destê hêzên ARGK. Livbaziyan vê taliyê jî, belavbûn xweş lezandin.

Roja 15'e Cotmehê yekitiyeka ARGK erîşek bîre ser gundê Direkli navça Daraşine, 2 cenderme û parêzkarê hatin kuştin.

Yekitiya ARGK rastûrast erîşî mala çetankir. Têvî cendermên ku li gund diman, şerek derket. Şer qedera seetêkê domar. Taliyê 3 kes hatin kuştin û hinek jî birindar ketin. Yekitiya ARGK tu xusar û derb negirt.

Bi hezaran welatperwer bersiva banga ERNK dan

Destpêk rûpela dawî de

berdin. Giringe herhabê alikariyên Almanya ên weke en leşkerî, aborî û h.w. ji bo Tirkîyê bîhî rawestandin. Heya ev dawaz bîhî neyin, em dev ji xweragirtina xwe bernadin."

● Bi hezaran welatperwer li bajarên Parîs, Strassbourg (Frense), Liege (Belçika), Amsterdam (Hollanda), Kopenhag (Danîmarka), Lozan, Zürich (İsvîçre) û Atina (Yewnanîstan) balyozxane û saziyên dewleta Alman vegirtin; li bajarên Almanya ên mîna Hamburg, Braunschweig, Bochum, Köln, Bielefeld, Berlîna Rojava, Stuttgart, Saarbrücken û h.w. büroyên rêyên asmanan ajansên rojnaman, avahiyên partiyên konevani û h.w. vegirtin. Zordariya dewleta Alman û erîşên wan li ser karkerên Kurd protesto kirin. Li dijî alikariya wan jî bo metîngerên Tirk xweragirtin.

● Li bajarê Stuttgartê li Almanya, roja 17'e Cotmehê 1987ê "şeva alikariyê bo ERNK" çêbû. Dora 700 welatperwer û demokratên biyani heşdarbûn. Di şevê de li ser 70 saliya Şoreşar Oktober û rawşa têkoşina rizgariya netewî axafên konevani hatin çekirin. Komela Stuttgartê, govendên rengar-reng û stranên berxwedanê û gelêrî pêşkêşî vexwendiyar kir.

● Li bajarên Hamburg û Hannoverê (Almanya) bo xurtkirina "Kampanya alikariyê bo Têkoşina Rizgariya Netewê

Kurdistan" roja 24'e Cotmehê 1987ê du şevên hevkarîyê pêkhatin. Li Hamburgê 800, li Hannoverê 700 kes beşdari şeve bûn. Di herdu şevan de bang li welatperweran hat kirin, ku alikariyên xwe pêşkêşî têkoşinê bikin.

Komcivîna HUNERKOM'ê a 5.'an dicive

Roja 7'e Mijdarê 1987ê Komcivîna HUNERKOM a Pencemîn dicive. Weke ku HUNERKOM ê duxuyankir di komcivîna de li kêleka rapora xebata salekê, delameten hunermendên welatparêz jî wê ji ber çavan ben buhurandin.

Gelek hunermendên, ku li Ewropa xebatên xwe pêşve dibin, wê tekili komcivîna bibin.

Kargerên li Suudî Erebiştanê 3. saliya Hilpişkîna 15'ê Tebaxê pîrozkirin

Gelek welatperwerên Kurd beşdari pîrozbayiye bûn. Welatperwerên ku pîrozî dirust kirin, nameyek ji axafên pîroziyê hinartin rojname me. Em hinde birên nivîsê, pêşkêşî

xwendevanên xwe dikin.

... Dîroka zîndehûna gelê Kurdistan de, ku dijmîn dixwestin vî gelî ji qada dîroke tunebûn, ku bi Hilpişkîna 15'ê Tebaxê a sala 1984'ê li Dihê û Şemzînan destpêkiribû, didome. Seranserê Kurdistan vedigre. Têkoşina me a rizgariya netewî, ku di demeka hevqas kin de, hevqas garên mezin avêt, serpehatîmên mezin ji bo dîroka şoreşê dîne birêxirê.

Nexwe, divê em jîhîr nekin, ku têgihêştina berxwedana me a birîmî, li têgihêştina stratejî û taktîkên PKK ên rast derbas dibe. Tevgera PKK li vî armancê jî hembêza gele me afirî.

Gava ev berxwedan hat bîhîrkirin, PKK hezar caran bêtirî berê rastî erîşên dixşoreşgerî hû. Ne netê metîngerên Tirk, hezêbatkarên wan jî erîşên xwe birêdîstîtin. Mîrov jî xwe dikarî fahmîbîke çima metînger erîş dikin.

Di dîroka gelê me de cara yekemîne, ku gelê me gihaye rêkxistinê xwe ên konevani, yarmetî û leşkerî. Ev berxwedana, ku bi xufîna bi sedan şoreşgeran bîdest ketiye, bûye delîle ku gelê me li bin ala xwe, xwe dicivîne û radihe serxwe. Livbaziyan ARGK ên sala 1987'ê, weke ku alikarî û piştgiriya gelê Kurd girt, wusa jî alikarî û piştgiriya avîra gelpemînya cîhane girt. Dîlê wan dîloran kir û misagoriya serfiraziyê ho gelê me mîz-gîrî dan.

Di rêkxistinkirina civanên Kurdistan de gavekî pêwîst YEKÎTÎYA XORTÊN ŞOREŞGERÊN WELATPARÊZÊN KURDISTAN (YXK) DAMEZIRÎ

Destpêk rûpela dawî de

netewî dibûn, ji aliye din jî daxwaz û xwestekên xortan ji ber çavan hatin derbaskirin. Giştî di bîrnameka pêşniyar de, tali xwe civandin. Herçûqasî ev xebat bi giranî li Ewropa jî birêketin. Tiştên hatin zimên û pêkhatin, ne tene bi vîra bi sinor man. Xortên Kurdistanê giştî dîhatin ber vî bîrnamê û van xebatan.

Taliya van xebatan Komcivîna Yekemîn a YXK pêkhat. Di rapora konevani de, ku pêşkêşî komcivîna bû, pîrsên cîhanê, erdîma Rojhelata Navîn, Tirkîyê û Kurdistanê eih girtibûn. Di rastîya cîhanê û erdîme de, pîrsên şoreşa Kurdistanê û delameten cîvanên me hatin ronahîkirin. Bîrname hat derivandin û yekiti damezirî. Simbola yekitiyê jî hat hilbijartin. Her wusa bi biryarekê hat derivandin, ku rêheval HOGÏR ku hilpişkîna 1987'ê de li Mêrdînê şehîd ketibû, simbol û nîşane xortên Kurdistanê ye û şerekê YXK ê mane-vî hat hilbijartin. Herwusa, li ser van babêtên jêrin biryar

hatin girtin

— Rêkxistinkirina YXK, — Rawestandina eskeriya metîngeran, ku xort neçîn eskeriye,

— Pêşengîya ramyarî, konevani û rêkxistinî a proletarya di Eniya Rizgariya Netewê Kurdistan de,

— Rêkxistina daxwazên xortan ên rojenin ên mîna aborî, civakî, çandî û perwendeyî,

— Têkoşina li dijî koçerên bûn û jî welatî derketine (nefîbûnê),

— Pêkanîna hewceyîyên têkoşina rizgariya netewî di barên rêkxistinî û amadekirina têkoşeran,

— Hevkariya aborî, civakî û konevani, digel malbatên şehîd û girtiyan,

— Pêkanîna hewceyîyên dravî ên têkoşina rizgariya netewî,

— Pêşvebirina têkoşina şoreşger û welatperwer a gîr-sên xortan,

— Pêşvebirina birûbawe-

— Ji bo pêkanîna biryarên Komcivîna YXK a Yekemîn pêşde!

— Biji yekitiya têkoşina civanên Kurdistan YXK!

— Biji ERNK!

riya şoreşger û welatperwer a rizgariyaxwaza netewî û serdest kirina we di nav xortan de û peyda kirina hacetên vî bare de,

— Şere li dijî erîş û kompîloyên metîngerên Tirk û hev-xebatkarên wan,

— Bîhînanîna delameten YXK di barê azîna bîgehîn, ku çekdariye, di şoreşa Rizgariya Netewê Kurdistan de,

— Pêşvebirina pêwendî û tîfakan,

— Têkoşina li dijî sazi û konevaniyên civakî, çandî û perwendeyî ên metîngeran,

— Têkoşina li dijî nîzama serdestiya metînger û kompîradoriya hevneperest, sosyal şoven û hev-xebatkar û reformîstî û belavkirina baweriyan di vî bare de

Komcivîna YXK a Yekemîn, bang li hemû civanên Kurdistanê kir, ku xwe di nav refên YXK de yekbûn û li dijî metîngerîyê û herhabê paş-verûyîtiyê têkoşîna çalak û jîrek bîlind bikin.

Impressum:
M. Atar
Göttinger Chausse 75
3000 Hannover 91

Yazışma Adresi:
Feyka-Kurdistan
Postfach: 153
5300 Bonn 1

Ödeme Adresi:
BfG - Bonn
Konto Nr.: 1205242100
BLZ: 38010111

Norveç 10.- nkr.
Fransa 6.- ff.
İsviçre 2.50 sfr.
İsveç 6.- skr.
Avustralya 3.- \$

Danimarka 8.- dkr.
Avusturya 18.- s.
İngiltere 0.80 £.
Hollanda 3.- hfl.
Belçika 60.- bfr.

HÊVIYA ME

"Ez bawerim ku gelê Kurdistan bi rêberiya PKK wê xwe rizgarbike..."

Ez gundiyeke ji Kurdistanê Rojhilatê me. Pale û rênberim Dixwazim bir û bawerîya xwe di barê wan partiyan de ku heya îroj min ditine binivîsînim.

Dema Şaxê gorbîgor de me tu xebata ramîyarî di vê hêşa Kurdistanê de nedît. Lê xebata Berzanî di bêşeke din a Kurdistanê de hebû ku xwe nûbînûh bi rejîma Şaxê faşîst re gîredabû. Şaxê dikator ji wan re, ji Kurdên ku gund û bajarên wan bi bombebaran hîlweşîya bûn û hatibûn îranê, bajarekî piçûk avakir. Ev bajarekî piçûk (ordîgeh) di mîntîqa me û nêzikê tîxubê di navbera Îran û Îraqê de ye. Di wê demê de cendîrmen Şax li dora ordîgehê nobet digirtin, ji bona ku millet danûstandinê bi hevdu re neke. Gel jî, li gora karîna xwe alîkarî dikir. Sala 1975'an de Şax û Saddam li El-Cezîrê (Cezayîr) li hev ruîştin û peymankarî pêk anîn. Şax hevkariya xwe li ser Partiya Demokratîk Kurdistanê Îraqê (PDK-I) birî û şoreşa wê bêşa Kurdistanê şikest. Pîr eşkereye ku wê bişkesta, ji ber ku Şax ne dostê gelê Kurd bû. Heya ku sodên wî di şoreşê de hebûn, alîkarî dikir. Piştî şikestina şoreşê, ordîgeh jî betal bû. Hinek ji ruîştîşên wê çûn xwe teslîmî Îraqê kirin. Yê li paşê mabûn jî, ji hêla dewleta Şax li nav bajarên Faris, Azerî û Belucîyan de hatin belavkirin, ji bona ku dişa yekîtiya wan çêbê û nebin belê serê wî. Herçend mîlekê birin bajarekê û li Îranê bûn karker.

Sala 1979'an de dema ku şoreşa gelê Îranê li ser rejîma xwînîjî biserket û burcîwaziya paşverû jarbû, ji her aliyê ve parti, rêxîrîr û destekên siyasî derketin holê. PDK-Îraq tevî mîhacîrên xwe ve ji nav bajarên Îranê vegeyîran û ketin mîntîqa me, Partiya Demokratîk Kurdistanê Rojhilatê (PDK-Îran) serî hilda û milletê çekdarbû. Tu hêz û quwweta dewleta Îranê di vê hêşê de nemabû. Me hindek hevalên ji partiyan Kurdistanê Bakur jî, di nav partiyan (PDK-Îran û PDK-Îraq) de dîtîn. Lê daxwazên wan hemû parti û rêxîrîravan yê ku me dîtîn, ne daxwazên gelê me bûn. Tiştê ku wan armançê dikir, xud-muxtarî-hukmê zati (otonomî) bû. Rêberî ketibû destê hinek axa, hevkar û reîsên eşîran, an jî hinek kesên ku gelê xwe înkardikîran û ev jî ne ji millet re, ji hin kesên din re dixebitîn. Lewma nekarîna rêberîya gelê me bûn. Gelê me pêşveket, lê ev gelek şunde man. Dema ku evqas bajar û gund di destê wan de bûn, xebateke wan a berçavî nebû. Xebata ji bo tanzîmkî-

Komek ji pêşmergeyên PKK li Çiyayên Balkaya - 1987

rina millet, zanakîrîna millet û avakîrîna yekîtiyê pêşve nebîrin. Lê xwe bi quwwetên xwe yê çêkdariyê didan nîşandan. Gel daxwaza serbestî û azadiyê dikir, herkes jî bo serbestiyê rahîjtîbû çekan. Pîr gende, xort û keç şerdikîrin, fidakariyê dikîrin. Me gelek şehîd dan, gund hatin sotin (şewitandin), mal hatin hîlweşandin. Ji her aliyê ve gel, alîkarê şoreşa xwe ye û wê wê alîkarîyê bike jî, lê rêberîyê rast û dirust nebû.

Em wê ordîgehê bînin bîra xwe. Gava nekarîbîna rêberîya ordîgehê bikin, wê çawan bîkarîbîna rêberîya Kurdistanê mezin bikin? Ordîgehê de dikarin her şevê çend malan lihev kombikîrîna û bi wan re mijûl bibûwan. Li ser diroka Kurdistanê, rapîrînê (serhildanê) li Kurdistanê, li ser sedemê (sebebê) şikestina wan xebatê bidana, an jî pîrtokên (kîtabên) îlma şoreşê di nav wan de belavkirîna. Xebatê werîyê (nîne) jî. Lê van partiyan çî kir? Şerê hirakujîyê derxistin û gel li dijî hev kirin dijmîn. Biran jî hevî kirin dijmîn. Piştî demêkê werê bû ku, zarok jî bîbûn dijmînê hevdu. Gava mirov jî ber zarokêkî derbas dibû, mirov dibîhîsî ku zarok dibêjin: "evê hanan îranîye, an ev îraqîye." Kurdîtiyê çûbû, em bîbûn îraqî an îranî. Ji ber vê yekê, rojbîroj zêf dîkevin û ber bi mehlûbê diçin. Rojêk wê bê, wê bihelîn û jî meydana dirokê herin. Ji ber vê yekê, her yek jî van partiyan ketiye paşîla dijîmînekê, an jî revîyane, çûne cîhên rîhet mîna Ewropa û ruîştîne, daku dengê gazi û daxwazên gelê me bîndest negîhe wan. Karûbarên wan bû qaçaqxçîtiyê kirin û firotina çekan û tiştên din. Îcar, ji milletê belengaz di tenê, bi serê xwe û bê xwedî hiştine. Ji me re diyarbû ku, ew naxwazîn welat rizgar bike, dixwazîn bi vî awayî tenê jiyana xwe berdewam bikin.

Ez rêncêrê gund bûm. Min li deverêkê çend însan dîtîn, piştî ku em bi hev re axafîn, diyar bû ku ew mirovîna hevalên Partiya Kar-

mejiye baw û kalên me. Wanan gîhiştandin û perwendekîrîna keç û xortan, bi şiklê heywanî didan ber çavên xwe.

Ew partiyan ku me bere dîrbûn, yekbûna keç û xortan bi millet nedabûn tahi-kin. Lê PKK ve yekîtiyê (yekîtiya keç û xortan) jî, bi millet baş da naskirin. Ji ber vê yekê ye ku, çend şehîdên xwe yê keç hene ku di şerê hî hember dijmîn de şehîd ketîne. Gel baş naskir ku jin ne darên şikestîne, mîna ku berê digotin. PKK bi gel da naskirin ku, ka çawan jin dikarin ji sibê heya êvarî bi meran re bixebitîn, dikarin bînin şoreşger, xwe çekdarî û derkevin serê çiyân, şerbîkî û xebata siyasî di nav millet (bi taybetî di nav jinan) de bikin. Ji ber ku jin baş dizanin feydeyên wan, par û pişken wan hevtir di şoreşê de heye. Tenê wusa dikarin xwe ji zilmûzordariyê xelasbikin.

Tiştê giringtir ji ewe ku, PKK piştî xwe nedaye tu dijmîn. Piştî xwe daye gelê xwe û bi alîkarîya vî gelî dixwaze bi gîhe armanca xwe, bi gîhe armanca serxwebûnê. Ew şoreşa ku gel alîkarî dîdît, tu hêz nikare bişkêne. Şoreşa Îranê, gelê Îranê kir. Şax û quwwetên wî, heya diranên xwe çekdarbûn, lê nekarîna şoreşê bişkînin.

Piştî hîlweşandina rejîma Şax, emperyalîzma Emîrîkî cendermetîya xwe di mîntîqê de da destê dewleta Tirkan. Dewleta Tirk şuna Şax girtiye. Mezîntîrîn hêşê Kurdistanê di bin lepê vî rejîmê de ye û ew dewlet, bi taybetî li hemberê şoreşa Kurdistanê, li hemberê hemû tevgêrên şoreşger yê li Rojhilata-Navêrast (navîn) bûye qesab. Dewleta Tirk pêwîstîrîn dijmînê gelê Kurd e, di mejiyaya (diroka) Kurdistanê de. Îroj 10-15 milyon Kurd di bin destê vî dewleta xwînîjîyê de û dewleta Tirk vî milletî înkardîke. Dibêje ku: "di nav min de eslen Kurd nîne, ev Tirkên çiyayîne û jî temedonê durî ye. Ji ber ku, yekîtiya van partiyan perçe-perçe bûye û şerê hevdu dikirin. PKK di vî rêyê de bo yekîtiyê endamên xwe şehîd daye, daku şerê hev nekin û berê xwe bîdin dijmînê xwe, li hemberê wanan bisekinin. PKK ne tenê ji bo yekbûna gel û partiyan dixebite, yekbûna çîn, eşîr û babîkan jî pêk-tîne. Li dijî her cure netîfakiyê ye; ji netîfakiya du cîranan bigrin heya netîfakiya navbera du bêşên Kurdistanê. Ji ber ku dijmîn, ji netîfakiya piçûktîrîn sodê digre û daxwaza dijmîn jî ewe. Dijmîn naxwaze keç û xortên Kurd bigînin hev. Vê bawerîyê hindek jî xistibûn

dixwaze şoreşê di vî hêşa Kurdistanê de bide sekan-dîn. Lê nikare jî dest nayê. Di Kurdistanê Rojhilat û Başûr de şer di navbera hin hêzan û dewletên Kurdistanê kîrme bin destên xwe de. Heye. Lê ev hêz bîpiranî li dijî hev bîkartin, şerdîkin. Te-sîra van hêzan li ser Kurdistanê kême, tenê. Ev hêzên hanan bîlî destekê, nikarin xebata xwe pêşve bînin. Ji ber ku bîngeheka wan a baş nîne û daxwazên wan ne yê gelê me ne. Şer li dijî dewleta Tirk û dewletên kedxwar li Rojhilata-Navîn nakin. Leşkerên dewleta Tirk hevtirîn, ji dewletên din yê mîntîqê de. Belê li dijî dewleta Tirk, gelê Kurd tenê bin rêberîya Partiya Karêrên Kurdistanê xebat dike.

Ez rêncêrê Kurd bûm. Dema min PKK naskir, rê-yek nûh û ronahî dît. Ez bawerim ku, gelê Kurdistan bi rêberîya PKK wê xwe rizgarbike. Lew PKK dost û dijmînê xwe û gelê xwe baş naskirîye û baş pişiyaye. PKK, dord û dermanê vî gelî baş naskirîye. Herwekî, mîna min gotî, ehlaqakî bi rastî şoreşger bi hevalên PKK re heye. Ew her sodên xwe yê şexsî natîkîrin. Li xwarin, cil, rîhet, malûh, nanêrîn, daxwaza wan tenê ewe ku, vî gelê bîndest û belengaz bigîhînin serfîrîyê. Ev jî di Partiya me ye û em serxwebûna xwe di rê û rêbaza PKK de dibînin. Em bi vî gelek bawerim ku, heya ev perçeyê Kurdistanê a mezî (Kurdîstana-Bakur), ku di bin destê dewleta Tirk de ye, neyê rizgarkirin, tu bêşên din nayin rizgarkirin. Ji ber vî yekê, hewceye em ji her aliyê, li gora karîna û derfetên xwe alîkarîya şoreşê vî hêşê bikin. Em li diroka gelên bîndest, weke Kuba û Vîetnamê bînerîn, ewanan xwe çawa û bi kîjan rêyê xwe azadîkirin. Em ji wanan ne-zêfîtir û ew dewletên li ser me hukim dikin, ji yê wan nexurtîrîn. Rêberîya şoreşê wan ne di destê şex û axan de bû. Rêberîya wan di destê çînen bîndest de bû. Hinekê şoreşê di destê wan de hebû ku, bi rêya wê xwe serbestîkirin. Istîklala xwe standin û di nava ehanê de bûn xwedî dewlet. Xwedîyê keda xwe ne û ehanê gişt wanan nasdike. Lê ehanê de hevqas Kurd hene, belê tu kes wan nasnake.

PKK dixwaze îlmê şoreşê di Kurdistanê de pêk-bîne. Gelê xwe jî bin destan derîne û bi ehanê bide naskirin.

Ev gotîna hanan jî dilê rêncêrêkî gundî derketine. Hevidarim ku, dilê herkesî de cih bigrin.

Bapir
welatparêzêk
ji Kurdistanê-Rojhilat

Ev çiroka min ji rastiyê û fanteziyê derketiye...

Rûreşiya apê Ezîz

Cankurd

Apê Ezîz mirovekî herve pîrbûnê diçe, porsîpî û çavbeloqî ye, lê piçikî qelew û zikwerimî ye. Baweriyê apê Ezîz bi serketina hindestên cihanê heye, lê çî demê wê bi serkevin, ew jî mina me nîzane. Roj derbas dihin, şev diborin û mirov dibîne, ku apê Ezîz her li hêviya şoreşeka mezine, ku gundiyeş bi ax, karker, birçî û hêmal, bi hev re dakevin bajarên, karxanên bîstîm, reyên hesinî daşkin, diwanxaneyan bi dest xwe ve binin, bazaran talan bikin û zikên zarokên xwe yên birçî carekê tijî şîr, goşt û şîrê bikin. Meraqa apê Ezîz kevnare, di dîlle wî de bûye doz û arman, ceka jinê — û gelek caran di ber çavên wî re alên sohr baladifirin û çiyên xwe li ser qonaxên mirî yê bilind digirin û li her bayê dipiripirîn. Lê gava mirov ji apê Ezîz dipirise, gelo wê çî demê şoreş destpêkê, serî dix nava herdu lepên xwe yê mezin, seriye xew ji herdu aliyên ve digivîşe û dibêje —

— Hîn zû ye.

Çî jî çiyê xwe radibe, bi derekê di ve diçe, nîzane kuve, lê namîne, ku tu bi wî re betir bipreyivî.

Rojekê min ew di malê de girt, karekî wî jî bi hatina min ve girêdayî bû, loma nikani xwe jî nav davan min derxista, xwe bo pîrsa min amedekir, gava min pîrsî —

— Çima zû ye, apê Ezîz?

Sohqek ji cigara xwe kişand, û got —

— Roja serhildanê nehatîye, dijmînê koledar û mêtînger xurte. Nîha xebata xwe ya îdoloî bikin, belavokan derxînin, rojnameyên rûpelmezî û sernivîsên sohr li nava gundiyan û karkeran belav bikin, li ser listên (menfeet) wan binivîsin, ta ew hişyar bibin û zanibin çî jî wan re başîre.

Apê Ezîz, berê ne wilo bû. Ez wî jî zarotiya xwe nasdikim. Xweş te bira min, ku apê Ezîz berî nîha bi sî salan, tîvingeka Polonî li mîlê wî bû, rexta fişekan li newêgê bû, ketibû serê dilanê, kilameka ewilan digot —

"Ez merîkî şoime begciyê tîrî xamê me dijminê van axa me rêberê giştî gela me..."

— û gava kilama wî radibû, bi xortan re devê tîvinga xwe berve jor dikir û dîtigand.

Wê çaxê apê Ezîz endamê "Berxwedan a Gelêrî" bû, a ku sermiriya (hukumeta) Sûriyê avakiribû, bi mebesta (qesda) ku li hember hêrişên leşkeriya Tirkî raweste, ji ber ku sermiriya Tirk gergur dida Sûriyê. Rojekê apê Ezîz hate mala me, ku bavê min jî wî re tîvinga wî jî hev bişelîne û paqij bike. Bavê min jî endamê wî leşkerê gelêrî bû, û di gund de serkariya wê hêzê dikir, ji ber ku ew di ciwanîya xwe de li ba Îngilîz serbaz û li Misîrê di şerê dijî Hitler de demekê herxwedan nişan da.

bû û bi ser de ji bi Îngilîzan re li petrolê qend salan geriya bû, çavên wî vekirî bûn û bi tîving û debançeyan xweş dizani. Bavê min guh nedida kare ramyariyê û tîvingan bala wî pir kişandibûn ser xwe. Apê Ezîz jî bavê min pîrsî —

— Mehmed! Çima te tîvinga "Berxwedan a Gelêrî" hilgirti?

Bavê min got: —

— Ez ditîrsim, ku Tirk dar û rezên me zeltîbikin. Bi ser de jî ez gelekî jî leşkeriyê, jî tîvingê û cenge hezdikim.

— Ji van pêve?

— Wek çî?

Apê Ezîz dizani, ku bavê min dîrî siyasetê ye, loma wî dixwest, bavê min bike hevalê xwe, xwe herve wî da û got —

— Ê min ez merîkî şoime (komunistim). Beg û axan em jî xwe re kirine kole û rêncber.

Bavê min neheşt ew gotinê bibe serî, got: —

— Ez zaum.

Apê Ezîz, bi paçekî zêtkirî tîvinga xwe dibrisand, bi nermî gote bavê min: —

— Mehmed, em dixwazin tu bibi hevalê me, tu jî bibi komunist. Ez dizanim, ku tu jî mîrxasî û lehengiyê hezdiki.

Emê te bişînin Tirkîyê. Em te di sinorê re derbas dikin. —

— Bo çî?

— Divê yek here nava Kurdistan, li wir gotinê û axaftinê dij leşkeriya Tirk belav bike.

Bavê min kenîya û jî wî pîrsî —

— Ma çima ên weke we li wir tune ne?

— Hene, hemajarin û birû bawerîya wan bi şer û cenge nîne.

— Çima?

— Ez rewşa Tirkîyê baş nizanim û hevalên me jî pir li ser naxivîn. Lê ez dihinim, em Kurd xwe bi xwe, divê tişteki bikin, gelê Kurdistanê hişyar bikin û dakevin cenge dij Tirkîyê û leşkerên welatan koledar û kapitalist.

Bavê min kenîya, çî pîrs an bersiv din lêvnekirin, tîvinga wî carekê di bihevxişt, du sê caran bi wê list, piştî du fişek xistin bardan a wê, da her rûyê xwe û di pencerê re nişan ser teşiyekî kir, yê li hember gund bû, û teqand, dengêkî pir bi hêz jê hat, li nêzika serteşiyê kulxan jî erdê rabû, gote min —

— Were...

Ez berve wî cûm, tîving da dest min û bi min re nişan serrastkirî û bi çavê xwe ez fermû kirim, min tîliya xwe da ser teltikê wê û guvaşt, zumpinî bi her guhê min ket, devê tîvingê berjor bû û xuşirtiya fişekê bi her newalê ket. Bavê min kenîya û got: —

— Kuro, tu fêr nabî...

Wê demê min zanî, ku bavê min jî gotinên apê Ezîz re ne valaye û her meraqa wî tîving bû.

Apê Ezîz mal bi mal digenda, li her derekê çêra Kurden bakurê Kurdistanê dibû, digot: —

— Çima evan razane, temirine, mirine?

Dem hat guhartin, çavên me li Kurdîyê vebûn, me belavokên Kurdî û ên bi Erebi yê li ser Kurden bo havê Ezîz dibîrin, serê xwe dehejand dileqand û digot —

— Ev çî Kurmancîye?

— Çima?

Apê Ezîz henekên xwe bi me dikirin, digot —

— Partiya me ya komunist bo hemû gelan dixebite, ma ev çî Kurde, çî Erebe? Ma em tev ne birane?

Hinde caran jî digote me —

— Hun kevîperestîn, diji Lîlînin (nîzani bigota Lenin), û her kesê îro bo Kurdistanê serbixwe bixebite ehmeye (bêvace) û dijmînê kargeran e.

Roja şikestina tevgera Kurdî li başûrê Kurdistanê, apê Ezîz dengê teypê bilind kiribû, kuve diçû ew di nîvê ser axaftinêka radio yê Maskova "Revoyên cudakerên Kurd di sinora Îranê re de ji her leşkerê Îraqê direvin". Di her me re derbas dibû, dikenî, kêf-xweş dibû, te digot qey ew ne Kurde û çî xema wî nîne, ku gelê me tev betin kuştin û wenda kirin.

Rojekê em çûne mala wî, ku li ser Kurdîyê û koçbera teze û ecer baxivîn. Ew zor kêfxweş bû, dile wî di dinyayê hilnedihat, jî me re doşek û balîl danin hejir û tîrî, piştî çayê, û li hember me rûnişt, mina axayekî dema bi gundiyeş xwe re rûdine. Gava min got: —

— Tevgera Kurdî di vê dema dawiyê de ketibû şaşiyên mezîn.

Devê wî jî hev bû, piraniya dîdanên wî xweyabûn, weke roviyekî li me temaşkirî û got: —

— Min negot...?

Ew bi hatina me gabûbû, nîzani bû me gava hêtir li nava xwe bihele. Lê gava hevalekî me got: —

— Em dixwazin tevgera xwe serrast bikin, rêyeka çep jî gelê xwe re diyar bikin. Dême wî qermişt, çavên xwe jî me guhartin û edî nedixwest bi me re betir biaxive. Li her rabûna me got: —

— Ma çima hun partiya me baş nabînin?

Hevalekî xûngerm li wî vegeand: —

— Dema hun bawerîya xwe bi tîvingê bînin.

Dîlsarî ya ku di nava me da kêmîr bû, lê apê Ezîz a dilê xwe bo me nedigot, xwe jî me diparast û hinde caran, gava min pîrs jê dikir û digot wê rewşa gele Kurd çawa bibe.

Bersiva min bi dirêjî dida, jî wan bersivan te bîra min, ku wî serketina gelê me bi hilgavtinê û şoreşeka bakurê Kurdistanê ve girêdida. Carekê gote me çendekan: —

— Ger hun dixwazin rizgar bibin (nedigot em), derbas bin Kurdistanê Tirkîyê û şerê leşkerê NATO bikin.

Sal çûn û qedere em jî hev dûrxistin, edî min nîzani çî bi serê apê Ezîz hat û wî nîzani ez kuve cûm. Rojekê ez li ber ava Rhein li Almanya, li ser kevîrekî rûniştî bûm, bi dest min de rojnameya Berxwedan hebû, min çavên xwe di axavên hêrişên IIRK de digelandin, min dişewet zanibû çî bûyer teze li bakurê Kurdistanê pêkhatine

û çawa şoreşa ku em gişt li hêviyê bi salan mane destpêkirî. Hla min dît pîna apê Ezîz di peş min re derbas bû. Ew gelek hatibû guhartin, lê lîsa jî min ew naskir û hemû gotinên ku ji zarotiyê de bî min gotine, di mejiyê min re beziyan û li hev civiyan. Ez jî çî hilgavtin, min dengêk lê kir, ew di ci de li min zivirî, min delîve (firset) nedayê, hema min ew heimbêz kir, ez çûme rûyên wî û bi ditina wî şabûm. Piştî em li çayxanekê rûniştin, me pîrs û jî gazinc kirin em demekê bi axavtînen xweyî mijûl bûn, lê çavên wî her li rojname bûn. Dawiyê jî min pîrskir, ka ew çî rojname ye, kî derdixê û çî tede heye. Min bersivên wî bi dirêjî û firehi danê, dawiyê min pîrs kir: —

— Tu şoreşa bakurê Kurdistanê çawa dibînî, apê Ezîz?

Weke berê kenîya û got: — Kuro hun pîr nezanim. Ewên ku dest bi şer kirine (Wî jî bîrkir ku şerê Tirkî fâşîst dij gele me herhebû) mirovîn ne rastîyarin, nîzanim ku bi şerê xwe e nijadperest dînya hemû dibin ber deriyê cengeka atomî, ne mirovatiyê û ne jî şîna-hiye dihele. Ewan dixwazin agirekî mezin dadin, ku Wêlatên Emerîka yê Yekbûyî û (bi dîzi got) hevlendên me Sowyet berdine hev, bo xewneka netewî û biçûk. Gelo em

naxwazin îro Tirkîyê li xwe rakin. Kuro hin zûye?

Çî demeka dirêj jî min re li ser diwariya cenga atomî, ya ku çiriska agirê wê li Kurdistanê veketî axivî, û kir ku hema hema leşkerên CCCP û ên USA li ser axa Kurdistanê dighinin hevdu û dawîya dînyaya me tînin.

Em bi dîlsariyekê jî hev cuda dînin, û nîma jî wê rojê de em diçin ba hev.

Îro, piştî sê sal di ser wa bûyerê re derbasbûn, min jî xwe re di bine çiyakî de, di şikevtêkê de çiyek bo xwe û bo defter û nivîna xwe amedekîrîye, jî tîrsa teqîna cenga atomî newêrim herim çî deran. Lê heya nîha "bi hemda xudê" cenga atomî destpênekirî û wa çiriska ku li bakurê Kurdistanê leşkerên rojhîlat û yê rojava nexistin çirka hevdu Ez nizanîm, dibe zû be, hin zû be û hin ewan jî hev nexeyidine, de bîla am hişyar bin, dengê xwe nekin, ta dînyaya me bi xêr biçî.

Ev rûreşiya apê Ezîz hem henek û hem girînê min tîne, bo min henekê, ku apê Ezîz her rojekê me bi gotinekê dixapine û giriyê min tî, jî ber ku di rûreşiya wan salên dirêj de, bi hezaran belengaz û rêncber bi apê Ezîz ten xapandin.

— Gelo ma nîha ew çî dibêje? Ez nizanîm...

BANG A CENGÊ

Cankurd / 1987

**Xortê Kurdistanî
Çeleng û ciwani
Çima di mal da yî
Herdema paldayî**

**Dijmin ketin welat
Birin deşt û kelat
Em dane her kêran
Aşê wan em hêran**

**Rabe, rabe, rabe!
Rewşa te xirabe!**

**Lawkê Kurdistanî
Ey xortê Botanî
Vane hevalên te
Hemî jî salên te**

**Çûne qada cengî
Bi ala sê rengî
Tu jî wekî wani
Mîrxas û lehengi**

**Rabe, rabe, rabe!
Ev xew bo me nabe**

**Pêşmerge ciyane
Derketin çiyane
Dane soz û biryar
Bikin şerê neyar**

**Heya yek jê hebe
Wê veger tunebe
Bo welat qurbanin
Dijmin pê nikanin**

**Rabe, rabe, rabe!
Sistî bo me nabe**

**Lawkê Kurdistanî
Tu mîr û ciwani
Vane tev Egîd'in
Bo welat şehidin**

**Bo namûsa Kurdan
Can û malê xwe dan
Bo rûmeta gelan
Her dikin berxwedan**

**Rabe, rabe, rabe!
Ev rewş wilo nabe**

**Bila em hişyar bin
Bo welat xembar bin
Tîvingan rahêjin
Bikin şerê dijmin**

**Dakeve nav gunda
Bêje hemû Kurda
Bê tîving û rexta
Em nabinin hexta**

**Rabe, rabe, rabe!
Nermî bo me nabe**

**Binêr van rehşoka
Bûne kerên Tîrka
Dijmin pê dikenê
Xwe didin kuştinê**

**Vaye rewşa kera
Ji bo nav û pera
Bûn hegeçî sergû
Lêmişt hat û tev çû**

**Rabe, rabe, rabe!
Xulî l' serê wan be**

**Xortê Kurdistanî
Berê de şervani
Çima mal da mayî?
Naçî nav çiyayî?**

**Netirse j' milisa
Ji begê û pîsa
Rabe ser lingê xwe
Rake tîvingê xwe**

**Rabe, rabe, rabe!
Tîrsî bo me nabe**

**Lawkê Kurdistanî
Dîrokê dizani
Here nav Egîd'a
Wan mûmên şevê da**

**Bo welatê bava
Bo zarokên sava
Xwe dikin canfîda
Her ewin canfîda**

**Rabe, rabe, rabe!
Nola pîlinga be...**

• Li dijî sazîyên bin navê dibistanan, ku ji hêla mêtîngeran bo helandina û tirkkirina zarokên Kurda li Kurdistanê hatine avakirin, livbazi tîrê birêve xistin.

Di 2 livbaziyan jihev cuda de, ku li Hozatê û Ovacikê pêkhatin, 2 dibistan hatin şewitandin. Taliya van livbaziyan de, ku gel ji piştigiriya xwe danî holê, dibistan bi tevayî şewitîn. Hikariya livbaziyan li ser gelê me, gelek mezin çêbû.

Li navça Dêcle sîxurekî hevzebatkar hat cezakirin. Keyê gundê Yeşilyurt Mehmet Dervîş-oxlu, ji ber gunehên xwe li dijî şoreşê, bi mirinê hate cezakirin.

Li navça Madenê êrişek çû ser şantiyekê. Hacet gişt hatin şewitandin. Xusarên dijmin bêtirî 300 milyon lîrên Tirkî ye.

• Êriş çûn ser mezrayên bi navên Rezzak û Zurava. Li mezra Rezzakê, 4 hebext hatin cezakirin. 2 kes ji welatfiroşan mirin, 2 jî xedar birindar ketin.

Li gundê Balvêren jî şerekî mezin derket. Di ser de, gelek serbaz hatin kuştin an birindarkirin.

• Êrişeka herifandinê (sabotaj) çû ser xeta boriyên petrolê. Xet hat firindan. Xusareka mezin giha dijmin. Herwusa kemînek li ser rêya bajêr hat vegirtin. Ji 8 tankeran 2 hatin şewitandin, benzîna 6'an jî hat valakirin. Polêsek bi mirinê hat cezakirin.

LÎ DÊRSIMÊ DERBE LÎ ÇANDA KÎŞLÊ TÊN XÎSTÎN

Livbaziyan, ku li dijî sazîyên bi navê dibistanan birêketin, ku ji hêla mêtîngeran Tirk bo helandina gelê Kurd hatine avakirin, hikariyekê gewre li şûn xwe helan.

Weke li tevayî Kurdistanê, pêwîst li Êrdîma Dêrsimê li kêleka kîşlên leşkerî, kîşlên helandinê (asimilasyonê) hatine avakirin. Zarowên Kurda, ku li van kîşlan bi zorê tên girtin, diqulibin mejiyên biyanî gelê xwe û welatê xwe. Di nav netewbûna Tirkên de, helandina van zarokan têtin xwestin. Êrdîmeka, ku ev konevani pêşemîn xurte, Êrdîma Dêrsimê ye. Li Dêrsimê bêtir.

tirin ji her derdorê dibistan hatine avakirin û ev jî hacetên yekemîn bo helandina zarowên Kurda.

Li Dêrsimê, demeka kin de, piştî vebirîna, çanda kîşlê hatîye birêve xistin û zarowên Kurda ku di vê demê de birin dibistan û kîşlan, kirin Tirkên zîkmakî û wanan berdan wan gelê Kurd. Ev kesên hanan, ji qirkirîna çend sal berê, bêhaybûn Heya iroj jî helandin û tirkkirin berdewam dike.

Du derba faşist li 12 Êlûnê 1980'ê de, ev konevani bêtir hat bikaranîn. Mêtînger, bin navê mamhostayan endamên MIT'ê şiyandin van dibistanan. Gava ji hêlêkê asimilasyon hat birevebirin, ji hêla din bi deste van endamên MIT'ê, gundî û şagirt di bin kontrolê de hatin girtin.

Li dijî pêşveçûna şerê me ê rizgariya netewî jî, mêtînger xwestin vê hacetê birevebibin û li gelek derên din helandinê sazîkirin. Lê xweşte zanin, ku tîkoşîna me a rizgariya netewî vê konevaniyê binkeftî kiriyê û bi lez jî hertim pêşvedikeve. Li kêleka, ku

Dûmahîkî rûpel 17. de

Di rêkxistinkirina civanên Kurdistan de gavekî pêwîst YEKÎTIYA XORTÊN ŞOREŞGERÊN WELATPARÊZÊN KURDISTAN (YXK) DAMEZIRÎ

Xebatên bahetî ên tunde, ku li gelek deran dihatin birêvebirin, bi gavekî pêwîst û xwedî-naverok hatin kutandin: bi Komcivîna Yekemîn, di rojên 24-25 Cotmehê 1987'ê de Yekîtiya Xortên Şoreşgerên Welatparêzên Kurdistan (YXK) damezirî.

Sala 1987'ê, weke di qada şerê çekdarî de, di qada rêkxistînbûnê de jî saleka pêwîste. Li kêleka şerê çekdarî, ku li welat bi çaki pêşdere, bi xebatên rêkxistinkirîna jî eniya me ERNK digihe hingehên xwe ên civakî. Du damezrandina Yekîtiya Karkeran, niha jî Yekîtiya Xortan damezirî; bi vî awahî birin gelê me bi gavên jêhatî digihin sazîyên xwe, daku bi serbilindî bikaribin cihên xwe di nav refên tîkoşîna rizgariya netewî de bigirin û xwe pêşde bidin.

Xebatên rêkxistinkirina

xortan, du Komcivîna PKK a III. an xwe lezandin. Li gelek deran xortên me xebatên xwe pêşvebirin. Gelek civînan tîng û fireh pêkanîn. Konferansên

bahetî çêkîrin. Rist û pêwîstiya xortan di tîkoşîna de, li holê hat danîn. Gava jî alîkî xort nasî yarmetîya rizgariya

Dûmahîkî rûpel 17. de

Bi hezaran welatperwer bersiva banga ERNK dan

Berpirsiyariya ERNK li Ewropa, roja 19'ê Tirmehê 1987'ê belavokek belavkir. Bang li hemû welatperweran kir, ku konevaniya emperyalîstên Almanyayê Rojava li dijî Tîkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan, protesto bikin.

• Roja 23'ê Cotmehê "Komîtên Kurdistanê" li bajarê Bonnê li Almanyayê û li bajarê Brükselê li Belçîkayê civînan li pêşîya rojnamanê çêkîrin. Li Bonnê "Ajansa Agahiyên Almanyayê" (DPA), rojnama "Kölnische Rundschau" û gelek rojnamanên din beşdarbûn. Li Brükselê, ku navenda şaxên weşanan de civin çêbû, rojnamerkarên Tirk ên mîna M. Ali Bîrand, Emre Aygan, Nusret Oğzül û h.w. beşdarbûn. Rojnamenê Tirkan jî, civin bi firehî di rûpelên xwe de weşandin.

• Roja 26'ê Cotmehê, li bajarê Köln li Almanyayê, bêtirî

20 welatperwerên dilxwazên ERNK xweragirtineka birçîmayîne birêxistin. Polêsên Alman, pêşî xwestin ku berxwedanê birawestên. Lê tiştek bi destê wan neket. Berxwedankar, herrojê bi hezaran belavok belav dikin û awira gelemperî jî rûdanan haydar

dikin. Berxwedankar armançên xwe wusa duxuyankirin:

"Karbîdestiya Almanyayê dest danîye ser 700.000 Mark'ên me. Giringe bîlez li me vegerê. Giringe polêsên Alman dev ji bikaranîna xwe ên dij-demokratî li ser welatperwerên Kurd. Dûmahîkî rûpel 17. de

LÎ ŞÎRNEXÊ BERXWEDAN BERZDÎBE

Livbazarîya, ku li Şîrnexê bi tunde yî pêşdikeve, hê rawestandîna didome. Li du livbaziya Çobandere, li çîyayên Cudî û derdorên Şîrnexê ên din de, lîdanên gewre li parêzkarên gundan û hêzên artêşa dijmin dikevin.

Taliya livbaziyan, ku li mezrayên Rezzak û Zurava navça Şîrnexê pêkhatin, pêşmergên nûh xwe gihandin ARGK. Herweha lîdanên mezin jî li dijmin ketin.

Roja 14'ê Cotmehê pêşmergên ARGK payhev êriş birin

ser mezrayên Rezzak û Zurava, 2 parêzkar cezakirin, 2 jî birindarkirin. Koma pêşmergan li Rezzakê bêbext Hasan Ertek û kurê wî İdrîs bi mirinê cezakirin.

Her di vê şevê de êrişek jî çû ser gundê Zurava. Li gund civînek pêkhat. Du van livbaziyan, li mezra Uşaklî gundê Balvêren navça Şîrnexê, di navbera hêzên dijmin û pêşmergên ARGK de şerek derket. Tê gotin, ku dawîya şer de gelek kuştî û birindaran dijmin çêbûn.

Dûmahîkî rûpel 17. de

PARÊZKARÎ LÎ ÇOLİKÊ JÎ RA NEGÏRT

Çetên milîs, ku bin navê parêzkariyê hatine rêkxistin, ketine nav domana jihevbelavbûnê. Di rojên buhurî de, hin rûdanên ku xwe hilmandin rojnaman, pêkhatin. Ji bona jî nûhve de zindekirina parêzkariyê, ku li hemberê şerê me ê rizgariya netewî rojbiroj binkeftî dibe, li Êrdîma Çolîkê (Bingolê) di van

rojên taliyê de xebatên jîrek birêdikevin.

Waliyê Çolîkê tevli keyên gundan, civîneka mezin çêkir. Wali jî keyên gundan xwest, ku her gundek deh parêzkar derxîne. "Ger ev pêkneyê, keyê gundên ku parêzkar dernexin, wê bête girtin" got. Li hemberê vî yekî jî keyên gundan,

Dûmahîkî rûpel 17. de

LÎ MIDYADÊ LÎVBAZÎ BERDEWAM DÎKÎN

Şerê me ê tîkoşîna rizgariya netewî li derdorên Midyadê bi lez pêşdikeve û mêtînger dikevin nava astengên mezin. Livbaziyan me li Midyadê, weke êrişên herifandinê û êrişên li ser hêzên dijmin, didomin. Sazîyên aborî û leşkerî ên dijmin yeko-yeko tên hilweşandin.

Taliya hevzebatê di nav dewleta mêtîngera Tirk û rejîma Saddam li Îraqê, petrola Kerkukê bi rêya xeta boriyan diherikînin bajarê Yumur-talik. Bi bikaranîna axa Kurdistanê, petrola Kurdistanê talandikin. Ji hêlêkê rejîma

Îraqê, ji hêla din cunta mêtîngera faşista Tirk, bi vî awahî hebûn û dewlemendîyên gelê me dişelînin.

Xeta boriyên petrolê jî nêzikî bayarê Midyadê jî derbasdibe. Berî niha jî li vî derê êrişên herifandinê pêkhatibûn, û heya qasekê pêşîya şelandinê hatibû girtin. Êrişên ku diçin ser xeta boriyên petrolê, bi vî awahî xusar didin herdu rejîmên mêtînger û kedxwar.

Êrişa nûh roja 17'ê Cotmehê pêkhat. Li nêzikî gundê Yayvantepe, boriya petrolê

Dûmahîkî rûpel 17. de